

மணவாளமாமுனிகள் திருவடிகளே சரணம்.

திருவாய்மொழி நூற்றந்தாதி.

நம்மாழ்வாரருளிச் செய்த திருவாய்மொழியானது நூறுபதிகங்கள் கொண்டது. ஒவ்வொரு பதிகத்தின் தாத்பரியத்தையும் ஸாரமாக வெடுத்துத் தொகுத்து மணவாளமாமுனிகளால் இத்திவ்யப்ப்ரபந்தம் நூறுபாசுரமாகவும் அந்தாதித் தொடையாகவும் அருளிச் செய்யப்பட்டதாதலால் இதற்குத் திருவாய்மொழி நூற்றந்தாதியென்று திருநாமமாயிற்று.

உலகில் எத்தனையோ ப்ரபந்தங்கள் அவதரித்திருந்தாலும் இப்ப்ரபந்தத்திற்கு நிகரானதொன்றில்லையென்பது மாத்ஸர்யமற்ற அநுபவரஸிகர்களின் ஸித்தாந்தமாகும். * அல்லும் பகலுமனுபவிப்பார் தங்களுக்குச் சொல்லும் பொருளும் தொகுத்துரைத்தான் நல்ல மணவாள மாமுனிவன் * என்று இப்ப்ரபந்தத்திற்குத் தனியன் அமைந்தது சாலவும் பொருந்தும். சொல் நோக்கும் பொருள் நோக்கும் தொடை நோக்கும் மற்று எந்நோக்குங்காண இலக்கியமாகவும் இலக்கணமாகவும் அமைந்தது இத்திவ்யப் ப்ரபந்தம்.

திருவாய்மொழியிலுள்ள ஒவ்வொரு பதிகத்தினுடையவும் முதற் சொல்லே இப்ப்ரபந்தத்தில் ஒவ்வொரு பாசுரத்திற்கும் முதற் சொல்லாக அமைக்கப்பட்டுளது; அதுவுமல்லாமல் அந்தாதித் தொடையாகவும் இது பாடப்பட்டிருக்கின்றது. பாசுரந்தோறும் நம்மாழ்வாருடைய திருநாமமும் துதியுடன் அமைய வேணுமென்பதும் இதில் ஒரு நியமமாகக் கொள்ளப்பட்டது.

நம்மாழ்வாருடைய திருவாய்மொழியும் அந்தாதித் தொடையாலமைந்ததேயாயினும் ஒவ்வொரு பாசுரத்தையும் முடிப்பது அவருடைய இஷ்டப்படியே இருந்தது. இன்னசொல்லைத்தான் பாசுரத்தின் முடிவிலே அமைக்கவேணுமென்கிற நிர்ப்பந்தம் எந்த அந்தாதிப் ப்ரபந்தத்திற்கும் இல்லையன்றோ. முடிந்த சொல்லையே மேற்பாட்டில் முதலாக அமைக்கவேணுமென்கிற நிர்ப்பந்தம் மாத்திரமேயன்றோ அந்தாதிப் ப்ரபந்தங்களுக்கு உள்ளது. இந்த நூற்றந்தாதி அவ்வளவேயன்றிக்கே ஒவ்வொரு பாட்டின் முடிக்குஞ் சொல்லிலும் நிர்ப்பந்தமுடையதாயிற்று. ஆகவே இப்படி அதிசயம்மிருந்த ப்ரபந்தமொன்று இதுவரை தோன்றியதுமில்லை, இனித் தோன்றவுங்காண முடியாது. திருவாய்மொழியின் பதிகங்களொவ்வொன்றுக்கும் உயிரான கருத்தை யெடுத்து அமைத்திருக்குமழகு பார்த்தாலோ அது நெஞ்சால் நினைப்பரிதால்.

இத்திவ்யப் ப்ரபந்தமானது எவ்வளவு விரிவான வியாக்கியானத்தையும் கொள்ளும். ஏனெனின், திருவாய்மொழியின் ஸாரமாக அமைந்த ப்ரபந்தமாதலால் அதில் அடங்கியுள்ள பொருள்கள் பெரும்பாலும் இதில் விவரிக்கத் தகுமாதலால். ஆனாலும் நெஞ்சில் எளிதாகத் தேக்கிக்கொள்ளவுரியதாம்படி பதவுரையும் பொழிப்புரையும் எழுதப்படுகின்றன.

ஸ்ரீ:

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

மணவாளமாமுனிகள் அருளிச்செய்த

திருவாய்மொழி நூற்றந்தாதி

(ஸ்ரீ காஞ்சீ பிரதிவாதி பயங்கரம் அண்ணங்கராசாரியர் இயற்றிய
பதவுரை பொழிப்புரையுடன் கூடியது.)

(தனியன்கள்.)

அல்லும்பகலு மநுபவிப்பார்தங்களுக்குச்
சொல்லும் பொருளுந் தொகுத்துரைத்தான்—நல்ல
மணவாளமாமுனிவன் மாறன்மறைக்குத்
தணவா நூற்றந்தாதி தான்.

அல்லும் பகலும்	இரவும் பகலுமாகிய எப்பொழுதும்
அநுபவிப்பார் தங்களுக்கு	(நெஞ்சு குளிரும்படி) அநுபவிக்க விரும்புமவர்கட்டாக,
சொல்லும் பொருளும்	(இனிமையான) சொற்களையும் பொருள்களையும்
நல்ல மணவாள மாமுனிவன் தான்	நன்மைபொருந்திய மணவாள மாமுனிகள்
மாறன் மறைக்கு	நம்மாழ்வாரருளிச்செய்த தமிழ் வேதமான திருவாய் மொழிக்கு
தணவா நூற்றந்தாதி	மிகவும்பொருந்தின நூற்றந்தாதியை
தொகுத்து உரைத்தான்	ஸங்கிரகமாக அருளிச் செய்தார்.

*(இதுவேநமக்குத் தஞ்சமென்க.)

மன்னு புகழ்சேர் மணவாள மாமுனிவன்
தன்னருளா லுட்பொருள்கள்தன்னுடனே—சொன்ன
திருவாய் மொழிநூற்றந் தாதியாந் தேனை
ஒருவா தருந்துநெஞ்சே யுற்று.

நெஞ்சே	
மன்னு புகழ் சேர்	மணமேல் நிலைபெற்ற கீர்த்தியையுடையரான
மணவாளமாமுனிவன்—;	
தன் அருளால்	தமது கிருபையினாலே
உள் பொருள்கள் தன்னுடனே	ஆழ்ந்த கருத்துக்கள் அமையும்படி
சொன்ன	
திருவாய்மொழி நூற்றந்தாதி ஆம் தேனை	அருளிச்செய்த திருவாய்மொழி நூற்றந்தாதியாகிற தேனை
ஒருவாது	இடைவிடாமல்
உற்று	மன்றி
அருந்து	பருகக்கடவை.

பிரபந்தாரம்பம்

உயர்வே பரன்படியை உள்ளதெல்லாந்தான்கண்டு *
உயர்வேத நேர்கொண் டுரைத்து *—மயர்வேதும்
வாராமல் மானிடரைவாழ்விக்கும்மாறன்சொல் *
வேராகவே விளையும் வீடு.

உயர்வு எய் பரன்	உயர்த்தி பொருந்திய பரமபுருஷனுடைய	உரைத்து	அருளிச்செய்து,
படி உள்ளதை எல்லாம்	ஸ்வரூப ஸ்வபாவங்களா யிருப்பவற்றை யடங்கலும்	மயர்வு ஏதும் வாராமல்	சிறிது அஜ்ஞானமும் தலைகாட்டாதபடியாக
தான் கண்டு	தாம் ஸாக்ஷாத்கரித்து	மானிடரை வாழ்விக்கும்	மனிதர்களை உஜ்ஜீவிப்பித்தருளின
உயர் வேதம் நேர் கொண்டு	உயர்ந்த ப்ரமாணமாகிய ச்ருதியின் சாயையாலே	மாறன் சொல் வேர் ஆக வீடு விளையும்	நம்மாழ்வாருடைய ஸ்ரீஸூக்தியடியாக மோக்ஷமுண்டாகும்.

* * *—முதல் திருவாய்மொழியில் எம்பெருமானுடைய பரத்துவம் ப்ரதிபாதிக்கப் பட்டது. * ஆமவை யாயவையாய் நின்றவர் என்றும் * முழுதுண்ட பரபரன் என்றும் அளிபொறையாய்நின்ற பரன் என்றும் பரத்வமேயாயிற்று இதிற் சொன்னது.

மயர்வு ஏதும் வாராமல் = ஆழ்வாருடைய மயர்வை எம்பெருமான் போக்கினன்; ஸம்ஸாரிகளுடைய மயர்வை ஆழ்வார் போக்கினார் என்க. அடியோடு ஞானமேயில்லாமையும், ஒன்றை வேறொன்றாக அறிகையும், அதுவோ இதுவோவென்று ஸந்தேஹங்கொள்ளுதலும், தெரிந்ததை மறந்தொழிதலுமாகிற இவையெல்லாம் மயர்வு எனப்படும்; அது மானிடர்க்கு வாராமல் ஸ்ரீஸூக்திகளைத் தந்தருளி ஆழ்வார் வாழ்வித்தாராயிற்று.

மாறன் சொல்வேராகவே விளையும் வீடு = வேர் இன்றி விருக்ஷம் விளையாதவாறுபோல, ஆழ்வாரருளிச்செயலின்றி மோக்ஷம் விளையாதென்று காட்டினபடி. (க)

வீடுசெய்து மற்றெவையும் மிக்கபுகழ் நாரணன்தாள் *
நாடு நலத்தாலடைய நன்குரைக்கும் *—நீடுபுகழ்
வண்குருகூர் மாறன் இந்த மாநிலத்தோர் தாம்வாழ *
பண்புடனே பாடியருள் பத்து. (உ)

நீடு புகழ்	பெரும் புகழையுடையரும்	மற்று எவையும்	(பகவத்விஷயந்தவிர) மற்றெல்லாவற்றையும்
வண் குருகூர்	வளப்பத்தையுடைய திருநகரியில் திருவவதரித்தவருமான	வீடு செய்து	விட்டு
மாறன்	நம்மாழ்வார்	மிக்க புகழ்	மிகுந்த புகழுடைய
இந்த மா நிலத்தோர்	இப்பெரிய பூமியிலுள்ளவர்கள்	நாரணன்	நாராயணனது
தாம் வாழ	உஜ்ஜீவிப்பதற்காக	தாள்	திருவடிகளை
பண்புடனே	கிருபையுடனே	நாடு	உலகத்தாரெல்லாரும்
பாடி அருள்	பாடியருளின	நலத்தால் அடைய	பக்தியுடன் ஆச்ரயிக்குமாறு
பத்து	(வீடுமின் முற்றவுமென்று தொடங்கியுள்ள) பதிற்றுப்பாசுரங்களானவை	நன்கு உரைக்கும்	நன்றாக உபதேசிக்கும்.

* * * எம்பெருமானைப் பற்றுவதற்கு இடையூறும் அஹங்கார ஹேதுவாயுமுள்ள எல்லாவற்றையும்விட்டு, கல்யாண குணங்கள் நிறைந்த ஸ்ரீமந்நாராயணனுடைய திருவடிகளை உலகம் முழுவதும் ஆச்ரயித்து உஜ்ஜீவிக்குமாறு நம்மாழ்வார் பரம கிருபையுடன் உபதேசித்த பதிகம் * வீடுமின் முற்றவுமென்பதாம் என்றவாறு. (உ)

பத்துடையோர்க் கென்றும் பரனெளிய னாம்பிறப்பால் *
முத்திதரும் மாநிலத்தீர் மூண்டவன்பால் *—பத்திசெயு
மென்றுரைத்த மாறன்தனின் சொல்லாற்போம் * நெடுகச்
சென்ற பிறப்பாமஞ்சிறை. (௩)

பரன்	ஸர்வேச்வரன்	பத்தி செயும்	(அவன் பக்கலிலே) பக்தியைப் பண்ணுங்கோள்;
பத்துடையோர்க்கு	பக்திமான்களுக்கு	என்று உரைத்த	என்று உபதேசித்தருளின
என்றும்	எக்காலும்	மாறன் தன்	ஆழ்வாருடைய
பிறப்பால்	அவதாரத்தினால்	இன் சொல்லால்	இனிமையான அருளிச் செயலான இத் திருவாய் மொழியினால்
எளியன் ஆம்	ஸௌலப்யமுடையவன்;	நெடுக சென்ற பிறப்பு ஆம் அம் சிறை போம்	நீளமாகத் தொடர்ந்து வந்த பிறவியாகிய கடுஞ் சிறை நீங்கும்.
முத்தி தரும்	மோக்ஷத்தையும் தந்தருளுமவன்; (ஆதலால், அவன் அவதரிப்பதற்குரிய)		
மா நிலத்தீர்	(இந்தப்) பெரிய நிலவுலகத்திலுள்ளவர்களே!		
மூண்ட அன்பால்	மேன்மேலெழுந்த ப்ரேமத்துடனே		

* * *—எம்பெருமான் பக்திமான்களுக்கு அவதரித்து எளியனாய் முக்தியு மளிப்பானாகையாலே அவன்திறத்துப் பக்தி புரியுங்கோளென்று உபதேசித்த *பத்துடையடியவர் திருவாய்மொழியை அநுஸந்திக்கப்பெற்றால் அநாதியான ஸம்ஸாரபந்தத்தினின்றும் விடுபெறலாகுமென்றதாயிற்று. முத்தி—முக்தி. "மூண்டு அவன் பால்" என்றும் பிரிப்பாருளர். அவன் பால் அவகாஹித்து என்றபடி. ...(௩)

அஞ்சிறையபுட்கள்தமை ஆழியானுக்கு * நீர்
என்செயலைச் சொல்லு மெனவிரந்து *—விஞ்ச
நலங்கியதும்மாறனிங்கே நாயகனைத்தேடி *
மலங்கியதும் பத்தி வளம். (௪)

மாறன்	நம்மாழ்வார்,	இரந்து	வேண்டிக்கொண்டு
அம் சிறைய புட்கள் தமை	அழகிய சிறகுகளையுடைய (நாரை முதலிய) பறவைகளை நோக்கி,	விஞ்ச	மிகவும்
நீர்	'நீங்கள்	நலங்கியதும்	கலங்கினதும்,
ஆழியானுக்கு	சக்ராயுதனான எம்பெருமான் பக்கலிலே சென்று	இங்கே	இந்நிலத்திலே
என் செயலை	என் படியை	நாயகனை	நாயகனான எம்பெருமானை
சொல்லும்	தெரிவியுங்கள்'	தேடி	தேடி
என	என்று	மலங்கியதும்	திகைத்ததும்
		பத்தி வளம்	பக்தியின் பெருமையாலாம்.

* * *—இப் பாசுரத்தினால், * அஞ்சிறையமடநாராய் என்னும் இத்திருவாய்மொழியின் ப்ரமேயத்தையும், இத் திருவாய்மொழியில் ஆழ்வார் பெண்ணிலைமை யெய்தித் தூதுவிட்டமைக்கு உரிய உபபத்தியையும் சேர்த்து அருளிச் செய்தாராயிற்று. (௪)

வளமிக்க மால்பெருமை மன்னுயிரின் தன்மை *
உளமுற்றங் கூடுருவ வோர்ந்து *—தளர்வுற்று
நீங்கநினைமாறனைமால் நீடுலகுசீலத்தால் *
பாங்குடனே சேர்த்தான் பரிந்து. (௫)

வளம் மிக்க மால்	செல்வத்தால் மிகுந்த எம்பெருமானுடைய	நீக்க நினை	(எம்பெருமானை விட்டு) நீங்கவேணுமென நினைத்த
பெருமை	(நித்யஸூரிநாதத்வம் முதலிய) பெருமையும்	மாறனை	ஆழ்வாரை
மன் உயிரின் தன்மை	ஆத்மாவினுடைய நைச்யமும்	மால்	ஸர்வேச்வரன்
உளம் உற்று அங்கு	திருவுள்ளத்திற்பட, அப்போது	நீடு இலகு சீலத்தால்	நெடுகி விளங்குவதான (தனது) சீலகுணத்தினால்
உய்த்து ஓர்ந்து	உட்புகுந்து ஆராய்ச்சி செய்து	பரிந்து	ஸ்நேஹித்து
		பாங்குடனே	நன்றாக
தளர்வுற்று	தளர்ந்து	சேர்த்தான்	அணைத்துக்கொண்டான்

* * * 'பெருமையில் தலைநின்ற அப்பெருமானைச் சிறுமையில் தலைநின்ற நாமோ அணுகுவது!' என்று தளர்ச்சியுண்டாகி எம்பெருமானைவிட்டு நீங்கப்பார்த்தார் ஆழ்வார்; அப்போது அவர்க்கு எம்பெருமான் தனது சிறந்த சீலகுணத்தைக் காட்ட, அந்த குணத்தில் ஈடுபட்டு ஆழ்வார் எம்பெருமானோடு பொருந்தினபடியைப் பேசின * வளவேழுலகு திருவாய்மொழியின் ப்ரமேயத்தை இப்பாட்டினால் வெளியிட்டாராயிற்று.

உளமுற்று—எச்சத்திரிபு; உளமுற என்றபடி. "சொல் திரியினும் பொருள் திரியா வினைக்குறை." ... ... (ரு)

பரிவதி லீசன்படியைப் பண்புடனே பேசி *
அரியனல னாராதனைக் கென்று * —உரிமையுடன்
ஓதியருள் மாறன் ஒழிவித்தா னிவ்வுலகில் *
பேதையர்கள் தங்கள் பிறப்பு. * (சு)

பரிவது இல் ஈசன்	ஹேயகுணமற்றவனான எம்பெருமானுடைய		
படியை	(ஆராதிப்பதற்கு எளியன் என்கிற) ப்ரகாரத்தை	உரிமையுடன்	ஔசித்யத்தோடு
		ஓதி அருள்	அருளிச்செய்த
		மாறன்	நம்மாழ்வார்
பண்புடனே பேசி	அழகாக அருளிச்செய்து	இ உலகில்	இவ்வுலகத்திலுள்ள
ஆராதனைக்கு அரியன் அவன் என்று	(அவன்) ஆராதிப்பதற்கு அருமைப்பட்டவன் என்று (இவ்விஷயத்தை)	பேதையர்கள் தங்கள்	பாமரர்களினுடைய
		பிறப்பு	பிறவியை
		ஒழிவித்தான்	தொலைத்திட்டார்.

***ஸர்வேச்வரன் அவாப்த ஸமஸ்தகாமனாகையாலே நாம் இட்டதுகொண்டு நிறையவேண்டியவனல்லனாதலால் அன்போடு நாம் இடுவது அணுவளவேயாயினும் அதுதன்னையே கொண்டு பரம த்ருப்தியடைகிறானென்பதைத் தெரிவிக்கின்ற முகத்தால் எம்பெருமானுடைய ஆராதன ஸௌகர்யத்தை ஆழ்வார் * பரிவதிலீசனையென்னும் திருவாய்மொழியிலருளிச்செய்து இத்தகைய திருவாய்மொழியை உபகரித்தலாலே நம் போன்ற அறிவிலிகளின் பிறவித்துன்பத்தையும் போக்கியருளினாராயிற்று என்பதாம். ... ... (சு)

பிறவியற்று நீள்விசும்பில் பேரின்ப முய்க்கும் *
திறமளிக்குஞ் சீலத் திருமால்* —அறவினியன்
பற்றுமவர்க் கென்று பகர்மாறன் பாதமே *
உற்றதுணை யென்றுளமே யோது. (எ)

உண்மை	நெஞ்சே!	பற்றுமவர்க்கு	தன்னைவந்து பணியுமவர்கட்கு
பிறவி அற்று	ஜன்மஸம்பந்தமற்று	அற இனியன் என்று	மிகவும் போக்யனாயிருப்பனென்று
நீள் விசும்பில்	பரமாகாசமென்கிற பரமபதத்தில்	பகர்	அருளிச்செய்த
பேர் இன்பம் உய்க்கும் திறம்	பரமானந்த மநுபவிக்குந் திறத்தை	மாறன்	நம்மாழ்வாருடைய
அளிக்கும் சீலம்	அநுக்ரஹிக்கவல்ல ஸ்வபாவமுடைய	பாதமே	திருவடிகளை
திருமால்	எம்பெருமான்	உற்ற துணை என்று	(நமக்கு) ப்ராப்தமான துணையென்றுகொண்டு
		நீ	விரைந்துசென்று பணி.

* * *—ஸம்ஸாரஸம்பந்தத்தையறுத்துத் திருநாட்டில் நித்யாநந்தமநுபவிக்கப் பெறுவதான பேற்றையளிக்கவல்ல எம்பெருமானுடைய ஆச்ரயணமானது வருத்தமாக இராமல் மிகவும் இனிதாகவேயிருக்குமென்று ஆச்ரயணத்தின் போக்யதையை * பிறவியற்ற திருவாய்மொழியிலே யருளிச்செய்த ஆழ்வாருடைய திருவடிகளே நமக்குத் தஞ்சமென்றதாயிற்று. (எ)

ஓடுமனஞ் செய்கையுரை ஒன்றிநில்லாதாருடனே *
கூடிநெடுமா லடிமைகொள்ளுநிலை *—நாடறிய
ஓர்ந்தவன்றன் செம்மை உரைசெய்த மாறனென *
ஏய்ந்துநிற்கும் வாழ்வா மிவை. (அ)

ஓடும்	இதரவிஷயங்களில்விரைந்து ஓடுகின்ற	அடிமைகொள்ளும் நிலை	அடிமைகொள்ளுங் குணத்தை
மனம்	நெஞ்சும்	நாடு அறிய	நாட்டார் அறியுமாறு
செய்கை	காயமும்	ஓர்ந்து	ஆராய்ந்து
உரை	வாக்கும் (ஆகிய இவை)	அவன் தன் செம்மை	அப்பெருமானுடைய ருஜுத்வ குணத்தை
ஒன்றி நில்லாதாருடனே	ஒருவழிப்பட்டு நிற்கப்பெறாத கோணல் பொருந்திய ஸம்ஸாரிகளோடு	உரைசெய்த	அருளிச்செய்த
கூடி	சேர்ந்து	மாறன் என	ஆழ்வார் என்று அநுஸந்தித்தவளவிலே
நெடுமால்	ஸர்வேச்வரன்	வாழ்வு ஆம் இவை	ஸ்வரூபாநுரூபமான வாழ்ச்சிகள்
		ஏய்ந்து நிற்கும்	பொருந்தி நிலைநிற்கும்.

* * * எம்பெருமானை ஆச்ரயிக்குமவர்கள் மனமொழிமெய்களில் வேறுபாடுடையவர்களாகிச் செவ்வைக்கேடரான ஸம்ஸாரிகளாகையாலே அவர்களோடு பரிமாறுவது எம்பெருமானுக்கு இயலுமோ என்கிற சங்கை நீங்குமாறு, நீர் ஏறாத மேடுகளிலே ஏற்றமிட்டேறுஞ் செய்து நீர்சேர்த்துமாபோலே இவர்களுடைய செவ்வைக்கேடு தானே தனக்குச் செவ்வையாம்படி அவர்களோடேகூடிப்பரிமாறும் ருஜுத்வகுணத்தை * ஓடும்புள் திருவாய்மொழிமுகத்தாலே வெளியிட்டருளின நம்மாழ்வாரை அநுஸந்திக்கவே நமது வாழ்ச்சி நிலைநிற்குமென்கை. (அ)

இவையறிந்தோர் தம்மளவில் ஈசனுவந்தாற்ற *
அவயவங்கள்தோறுமணையுஞ்—சுவையதனைப்
பெற்று * ஆர்வத்தால் மாறன் பேசினசொல்பேச * மால்
பொற்றாள் நஞ்சென்னி பொரும். (கூ)

இவை	இத்திருவாய்மொழிகளில் அநுபவிக்கப்பட்ட திருக்குணங்களை	அறிந்தோர் தம் அளவில்	அறிந்தவர்களின்பக்கலில்
		ஈசன்	எம்பெருமான்
		உவந்து	திருவுள்ளமுவந்து

ஆற்ற	பொறுக்கப்பொறுக்க (ஒவ்வொரு அவயவமாக)	மாறன்	ஆழ்வார்
அவயவங்கள் தோறும்	எல்லா அவயவங்களிலும்	பேசின	அருளிச்செய்த
அணையும்	வந்து சேர்ந்ததனாலுண்டான	சொல்	(இந்தத் திருவாய்மொழியாகிற) ஸ்ரீஸூக்தியை
கலை அதனை	ரஸத்தை	பேச	(நாம்) உச்சரிக்க
பெற்று	அடைந்து (அங்ஙனம் அடைந்த)	மால்	ஸர்வேச்வரனுடைய
ஆர்வத்தால்	இனிமையினால்	பொன் தாள்	அழகிய திருவடிகள்
		நம் சென்னி	நமது தலையில்
		பொரும்	வந்துசேரும்.

* * * —இவை என்றது கீழ் ஒவ்வொரு திருவாய்மொழியிலும் அநுபவித்த குணங்களையாம். பரத்வம், பரஜீயத்வம், ஸௌலப்யம், அபராதஸஹத்வம், ஸௌசீல்யம், ஆச்ரிதனைத் தெளிவிக்கை, பரமபோக்யதை, ருஜுத்வம் என்கிற திருக்குணங்கள் கீழ்த்திருவாய்மொழிகளில் முறையே ஆழ்வாரால் அநுபவிக்கப்பட்டன வாதலால் அக்குணங்களை இவை என்று நிர்தேசிக்கிறபடி. அக்குணங்களை அறியுமவர்கள் திறத்திலே எம்பெருமான் ஸந்துஷ்டனாய்ப் பொறுக்கப் பொறுக்க ஸகல அவயவங்களிலும் ஸம்ச்லேஷிப்பன் என்று தன்றுணர்ந்தே, அப்பேற்றை ஆழ்வார்பெற்று அதனாலுண்டான ஆனந்தம் புறவெள்ளமிட்ட சொல்லாகிய *இவையுமவையும் திருவாய்மொழியை ஓதுவாருடைய சென்னிக்கிட்டில் ஸர்வேச்வரனுடைய திருவடிகள் வந்து சேருமென்றாராயிற்று.

"இவையறிந்து ஓர் தம்பணியில்" எனப்பிரித்து இவற்றையறிந்து ஓர்கின்ற [ஆராய்ச்சி செய்கின்ற] தம்பணியிலே என்று முரைப்பாருளர். (௫௯)

பொருமாழி சங்குடையோன் பூதலத்தே வந்து *
தருமாறோ ரேதுவறத் தன்னை*—திரமாகப்
பார்த்துரைசெய் மாறன் பதம்பணிக வென்சென்னி *
வாழ்த்திடுக வென்னுடைய வாய். (௬௦)

பொரும்	(பகைவரோடு) போர் புரியாநிற்கிற	திரம் ஆக	ஸ்திரமாக
ஆழி	திருவாழியையும்	பார்த்து	ஸாக்ஷாத்கரித்து
சங்கு	சங்கையும்	உரை செய்	அருளிச்செய்த
உடையோன்	(திருக்கையில்) உடைய எம்பெருமான்	மாறன்	ஆழ்வாருடைய
பூதலத்தே வந்து	இப்பூமியில் வந்தவதரித்து	பதம்	திருவடிகளை
ஓர் ஏது அற	ஒரு ஹேதுவுமில்லாமல் [நிர்ஹேதுகமாக]	என் சென்னி	என் தலை
தன்னை தரும் ஆறு	(அடியார்க்குத்) தன்னை (அநுபவிக்க)த் தருகிறபடியை	பணிக	வணங்குக;
		என்னுடைய வாய்	எனது வாக்கானது
		வாழ்த்திடுக	(அத்திருவடிகளுக்கே) மங்களாசாஸனஞ்செய்க.

* * * கீழ்த்திருவாய்மொழியில் எம்பெருமான் வந்து ஸர்வாங்க ஸம்ச்லேஷம் செய்தருளினபடியை அநுஸந்தித்த ஆழ்வார் 'இப்பேற்றுக்குத் தகுதியாக நம்மால் செய்யக்கூடிய உபாயாம்சம் உண்டோ?' என்று ஆராய்ந்துபார்த்தவளவில் ஒரு ஸாதநமுமின்றியே நிர்ஹேதுகமாக விசேஷ கடாக்ஷஞ் செய்தருள்வதே எம்பெருமானுடைய இயல்வு என்பதைக் கண்டறிந்து அவ்விஷயத்தைப் * பொருமா நீள்படை யென்னுந் திருவாய்மொழியிலருளிச்செய்தா ரென்றதாயிற்று. (௬௦)

வாயுந்திருமால் மறையநிற்க * ஆற்றாமை
போய்விஞ்சி மிக்க புலம்புதலாய் *—ஆய
அறியாதவற்றோ டணைந்தழுத மாறன் *
செறிவாரை நோக்குந் தினித்து. (கக)

வாயும்	(அடியார் அநுபவிக்க வாய்ப்படி) கிட்டுகையையே ஸ்வபாவமாகவுடைய	ஆய அறியாதவற்றோடு	(அசேதனங்களாகையாலே தம்முடைய துக்கத்தை) ஆராய அறியாதவற்றை
திரு மால்	ச்ரிய:பதியான எம்பெருமான்	அணைந்து	கட்டிக்கொண்டு
மறைய நிற்க	(கண்ணுக்குப் புலப்படாமல் பிரிந்து) மறைந்திருக்க (அதனாலே)	அழுத	(அவற்றை யணைத்துக்கொண்டு) அழுத
		மாறன்	ஆழ்வார்
ஆற்றாமை போய் விஞ்சி	சோகம் அதிகரித்து	செறிவாரை	தம்மை வந்து பணியுமவர்களை
மிக்க புலம்புதல் ஆய்	மிகவும் அழும்படியான நிலைமை சேர்ந்து	இனித்து நோக்கும்	திடமாகக் கடாக்ஷித்தருள்வர்.

* * *—மேன்மை நீர்மை வடிவழகு ஆகிய மூன்றும் குறைவின்றியே உண்டாய், அவதாரத்தில் பிற்பட்டவர்களை இழக்கவேண்டாதபடி முகங்கொடுத்துக்கொண்டு நிற்கிற ஸுலபமான அர்ச்சாவதார நிலைகளுட் சிறந்ததான திருக்குறுங்குடியிலே அநுபவிக்க ஆசைப்பட்டுக் கிடையாமையாலே கண்ணுஞ்சுழலையிட்டு, நாரை அன்றில் கடல் வாடை வானம் மதி இருள் சுழி விளக்கு முதலான உலகப் பொருள்களும் தம்மைப்போலே பகவத் விரஹத்தாலே நோவுபடுகின்றனவாகக்கொண்டு அவற்றுக்குமாகத் தாம் நோவுபட்டுச் செல்லுகிறபடியைப் பேசினது * வாயுந்திரையுகளு மென்கிற திருவாய்மொழி. இவ்வண்ணம் விலக்ஷணமான நிலைமையையடைந்த நம்மாழ்வார் அடியார்களை பகவத் விச்லேஷம் நேராதபடி பரிபூர்ண கடாக்ஷஞ் செய்தருள்வரென்றதாயிற்று. (கக)

திண்ணிதா மாறன் திருமால் பரத்துவத்தை *
நண்ணி யவதாரத்தே நன்குரைத்த —* வண்ணமறிந்து
அற்றார்கள் யாவர் அவரடிக்கே யாங்கவர்பால் *
உற்றாரை மேவிடாதூன்.

மாறன்	நம்மாழ்வார்	அறிந்து	தெரிந்துகொண்டு
திருமால் பரத்துவத்தை	எம்பெருமானுடைய பரத்வத்தை	அவர் அடிக்கே	அவ்வாழ்வார் திருவடியிலேயே
அவதாரத்தே நண்ணி	அவதாரத்தில் அநுபவித்து	அற்றார்கள் யாவர்	ஈடுபட்டிருப்பார் யாவரோ,
திண்ணிது ஆ	திடமாகவும்	அவர்பால் உற்றாரை	அவர்களிடத்தில் பணிந்திருப்பவர்களை
நன்கு	நன்றாகவும்	ஊன்	தேஹஸம்பந்தம்
உரைத்த	அருளிச்செய்த	மேவிடாது	சேராது.
வண்ணம்	ரீதியை		

* * *—திண்ணன்வீடு பதிகத்தில் ஆழ்வாரருளிச்செய்த பகவத் பரத்வத்தை அறிந்து ஈடுபட்டிருப்பவர்களுடைய ஸம்பந்த ஸம்பந்திகளும் வாழப்பெறுவர் என்கிறது. "திண்ணிதாம் மாறன்" என்று பிரித்து மாறனுக்கு விசேஷணமாக்கியுரைப்பாருமுளர். பரத்வே பரத்வவிஷயமான * உயர்வற வுயர்நலத்திற் காட்டில் இத்திருவாய்மொழிக்குண்டான வாசி விளக்

ருதற்கு 'அவதாரத்தேதகண்ணி' என்றார். விபவாவதாரங்களிற் பொலிந்த பரத்வத்தைப் பேசினது * இன்னைவிட்டுப்பதிகமென்க. ஆங்கு—அசை. "அவரடிக்கே அற்றார்கள் யாவர்" என்று, கொண்டுகூட்டுப்பொருள் கோள். ... (கரு)

ஊனமறவேவந்து உள்கலந்த மாலினிமை
யானது * அனுபவித்தற்காந்துணையா *—வானில்
அடியார் குழாங்கூட ஆசையுற்ற மாறன் *
அடியாருடன் நெஞ்சே யாடு. (கசு)

நெஞ்சே	மனமே!;
ஊனம் அற வந்து	குறையற வந்து
உள் கலந்த	அந்தரங்கமாகக் கலந்த
மால்	ஸர்வேச்வரனுடைய
இனிமை ஆனது	கலவியின்பத்தை
அனுபவித்தற்கு	அனுபவிப்பதற்கு
ஆம் துணை ஆ	அநுகூலமான ஸஹவாஸம் அபேக்ஷிதமாக,
வானில்	பரமபதத்திலுள்ள
அடியார்	அடியவர்களான நித்ய முக்தர்களினுடைய
குழாம்	கோஷ்டியிலே
கூட	அந்வயிக்க
ஆசை உற்ற	குதூஹலங்கொண்ட
மாறன்	நம்மாழ்வாருடைய
அடியாருடன்	பக்தர்களோடே கூடி
ஆடு	அநுபவிக்கப்பார்.

* * —இத் திருவாய்மொழியில், ஆழ்வார் தம்மோடே ஏகதத்துவமென்னும்படி எம்பெருமான் ஸம்ச்லேஷிக்க, அதனால் பரமானந்தம் பொலிகின்ற ஆழ்வார் அந்த எம்பெருமானது பரம போக்யதையைத் தனியே அநுபவித்து த்ருப்திபெறமாட்டாமல் உசாத்துணை வேண்டிப் பரமபதத்தில் நித்ய முக்தர்களினுடைய திரளோடே அந்வயிக்கப்பெறவேணுமென்று ஆசை கொண்டார்; அன்னவரது பக்தர்களுடனே நெஞ்சே! நீ கூடிக் களிப்பாயாக—என்று சாதித்து. ... ... (கசு)

ஆடிமகிழ் வானில் அடியார்குழாங்களுடன் *
கூடியின்பமெய்தாக் குறையதனால் *—வாடிமிக
அன்புற்றார் தம்நிலைமை ஆய்ந்துரைக்க மோகித்து *
துன்புற்றான் மாறனந்தோ. (கஎ)

மாறன்	ஆழ்வார்
ஆடி மகிழ் வானில்	(நிரந்தர பகவதநுபவத்தாலே) கூத்தாடிக் களிக்குமிடமான பரமபதத்தில்
அடியார் குழாங்களுடன்	(நித்ய முக்தர்களாகிற) அடியார்களின் திரளோடே
கூடி	கலந்து
இன்பம் எய்தா குறை அதனால்	அனுபவிக்கப்பெறாத குறையினாலே
மிக வாடி	மிகவும் வாட்டமடைந்து
தம் நிலைமை	(அப்படிப்பட்ட) தமது நிலைமையை
அன்பு உற்றார்	அன்பர்களான ஸ்ரீமதுரகவி போல்வார்
ஆய்ந்து உரைக்க	ஆராய்ந்து சொல்லும்படியாக [அதாவது; தம் வாயாற் சொல்லுகிற பாசுரமன்றியே வேற்று வாயாற்சொல்லுகிற பாசுரமாம்படியாக]
மோகித்து	மோஹமடைந்து
துன்புற்றான்	து:கித்தார்;
அந்தோ	ஐயோ!.

* * * இத்திருவாய்மொழியில் "அடியார்கள் குழாங்களை உடன் கூடுவதென்றுகொலோ" என்று பாரித்த ஆழ்வார் அவ்வண்ணமாகவே பரமபதத்தில் நித்யமுக்தர் திரளிலே சென்று சேர்ந்து அநுபவிக்கப்பெறாத குறையினாலே மோஹமடைந்தார்; அந்த மோஹம் எப்படிப்

பட்டதென்னில் தம் வாயாலே பாசுரம் பேசவொண்ணாமே தாய்ப் பாசுரமாக வேற்றுவாயாலே பேசலாம்படியாயிற்று. அப்படிப்பட்ட வ்யஸநம் * ஆடியாடியென்கிற திருவாய்மொழியிலே நிகழ்ந்தது—என்றதாயிற்று. (௧௪)

அந்தாமத் தன்பால் அடியார்களோ டிறைவன் *
வந்தாரத் தான்கலந்த வண்மையினால் *—சந்தாபந்
தீர்ந்த சடகோபன் திருவடிக்கே நெஞ்சமே *
வாய்ந்தவன்பை நாடோறும் வை. (௧௫)

நெஞ்சமே	மனமே!	ஆர கலந்த வண்மையினால்	பரிபூர்ண ஸம்ச்லேஷம் தந்த ஔதார்யத்தினால்
அம் தாமத்து அன்பால்	ஸ்ரீ வைகுண்டத்திற் பண்ணும் விருப்பத்தோடே	சந்தாபம் தீர்ந்த சடகோபன்	தாபம் நீங்கப்பெற்ற ஆழ்வாருடைய
அடியார்களோடு வந்து	(அஸ்த்ர பூஷணாதிகளாயுள்ள) நித்ய ஸூரிகளோடு கூடி (பரமபதத்தினின்றும்) வந்து	திரு அடிக்கே	திருவடிகளிலேயே
		வாய்ந்த அன்பை	பொருத்தமான பக்தியை
இறைவன் தான்	எம்பெருமான்	நாள் தோறும் வை	எப்போதும் செலுத்துவாயாக.

* * * திருநாட்டிலுள்ள நித்யஸூரிகளோடே கூடி அநுபவிக்கவேணுமென்று பாரித்த ஆழ்வாருடைய மநோரதத்தை ஒருவாறு தீர்க்கநினைந்த எம்பெருமான் பரமபதத்தில் தனக்குள்ள விருப்பத்தை ஆழ்வார் பக்கலிலே பண்ணி, திவ்யாபரண திவ்யாயுதங்களாகிற நித்யஸூரிகளோடே தானே இந்நிலத்தில் திருநகரியேற எழுந்தருளி ஸம்ச்லேஷ ரஸம் தந்தருளினபடியை *அந்தாமத்தன்புபதிகத்தாலே பேசி வருத்தம் தீரப்பெற்ற ஆழ்வாருடைய திருவடிகளிலேயே பக்தி பண்ணுமாறு திருவுள்ளத்திற்கு உரைத்தாராயிற்று. (௧௫)

வைகுந்தன் வந்து கலந்ததற்பின் வாழ்மாறன் *
செய்கின்ற நைச்சியத்தைச் சிந்தித்து *—நைகின்ற
தன்மைதனைக் கண்டுன்னைத் தான்விடே னென்றுரைக்க *
வன்மை யடைந்தான் கேசவன். (௧௬)

வைகுந்தன்	பரமபத நாதனான எம்பெருமான்	சிந்தித்து	(எம்பெருமான்) விசாரமடைந்து
வந்து கலந்ததற்பின்	வந்து (தம்முடன்) கலந்த பிறகு	நைகின்ற தன்மை தனை கண்டு	சிதிலனாகிறபடியைப் பார்த்து
வாழ்	ஸத்தை பெற்ற	உன்னை விடேன் என்று உரைக்க	'உன்னை நான் விடமாட்டேன் (ஆதலால் கவலைப்படவேண்டா)' என்று தெரிவிக்க
மாறன்	ஆழ்வார்		
செய்கின்ற	செய்கிற		
நைச்சியத்தை	நைச்யாநுஸந்தானத்தைக் குறித்து	கேசவன் தான்	எம்பெருமான்
		வன்மை அடைந்தான்	(கவலை நீங்கி) நிலைபெற்று நின்றான்.

* * * ஆடியாடி யென்கிற திருவாய்மொழியிலே பட்ட வ்யஸநம் தீர * அந்தாமத்தன்பில் எம்பெருமான் வந்து ஸம்ச்லேஷிக்க அதனால் துயர் தீர்ந்து வாழ்ந்த ஆழ்வார் "அல்லாவி" என்றும் "என் முடிவு காணாதே" என்றும் நைச்யாநுஸந்தாநம் பண்ண, அது கண்ட எம்பெருமான் 'இவர் நம்மைவிட்டு அகன்றுபோவர் போலிருக்கிறதே!' என்று அதிசங்கைகொள்ள, அதைத் தீர்க்க ஆழ்வார் 'பிரானே! உன்னை ஒருநாளும் விடமாட்டேன்' என்று உறுதியாகக் கூற அது கேட்டு எம்பெருமான் கவலை தீர்ந்தானாயிற்று * வைகுந்தா மணிவண்ணனில். (௧௬)

கேசவனு லென்தமர்கள் கீழ்மே லேழுபிறப்பும் *
தேசடைந்தா ரென்று சிறந்துரைத்த*—வீசுபுகழ்
மாறன் மலரடியே மன்னுயிர்க்கெல்லா முய்கைக்கு *
ஆறென்று நெஞ்சே யணை. (கஎ)

நெஞ்சே	மனமே!	வீசு புகழ்	எங்கும் பரவிய புகழை யுடையவருமான
என் தமர்கள்	என்னைச் சேர்ந்தவர்களான	மாறன்	ஆழ்வாருடைய
கீழ் மேல் எழு பிறப்பும்	கீழும் மேலுமுண்டான ஸம்பந்தி ஸம்பந்திகள் வரையிலும்	மலர் அடியே	திருவடித் தாமரைகளே
கேசவனால்	'எம்பெருமானாலே	மன் உயிர்க்கு எல்லாம்	நிலை நின்ற ஆத்மாக்களுக்கெல்லாம்
தேசு அடைந்தாரென்று	வீடு பெற்றார்கள்' என்று	உய்கைக்கு ஆறு என்று	உஜ்ஜீவனோபாயமென்று கொண்டு
சிறந்து உரைத்த.	நன்றாக அருளிச் செய்தவரும்	அணை	(அத்திருவடிகளை) ஆச்ரயிப்பாயாக.

* * * இருபத்தொரு தலைமுறை யளவாகவுள்ள என்னைச் சேர்ந்தவர்கள் யாவரும் எம்பெருமானாலே விஷயீகரிக்கப் பெற்று வீடு பெற்றார்களாயினர் என்று * கேசவன் தமரில் நன்கு அருளிச்செய்த ஆழ்வாருடைய திருவடிகளே யாவர்க்கும் உய்வுபாயம் என்றதாயிற்று. (கஎ)

அணைந்தவர்கள் தம்முடனே ஆயனருட்காளாம் *
குணந்தனையே கொண்டுலகைக்கூட்ட *—இணங்கிமிக
மாசிலுபதேசஞ்செய் மாறன் மலரடியே *
வீசுபுகழெம்மா வீடு. (கஅ)

தம்முடனே அணைந்தவர்கள்	தம்மோடு ஸம்பந்தஸம்பந்தம் பெற்றவர்களுங்கூட	மிக இணங்கி	மிகவும் பொருந்தி
ஆயன் அருட்கு	எம்பெருமானுடைய திருவருளுக்கு	மாசு இல் உபதேசம் செய்	குற்றமற்ற உபதேசத்தைச் செய்தருளின
ஆள் ஆம்	இலக்காகும்படியான	மாறன்	ஆழ்வாருடைய
குணம் தனையே கொண்டு	குணத்தையே பற்றாசாகக்கொண்டு	மலர் அடியே	பாதாரவிந்தமே
உலகை	ஸம்ஸாரி லோகத்தை	வீசு புகழ்	எங்கும் பரவிய புகழையுடையதாய்
கூட்ட	எம்பெருமானோடுசேர்க்க	எம் மா வீடு	எல்லாப் படியாலும் மேன்மையுடையதான மோக்ஷம்.

* * * ஆழ்வார், தம்முடைய ஸம்பந்த ஸம்பந்திகளும் எம்பெருமானுடைய விஷயீகாரத்திற்கு இலக்காகி உஜ்ஜீவிக்கப் பெறுகிறபடியைக்கண்டு, எல்லா ஸம்ஸாரிகளையும் நம்மோடே சேர்த்துக் கொள்வோமென்று ஆசைப்பட்டவராய் அந்த ஸம்ஸாரிகளுக்கு நல்ல உபதேசங்களைச் செய்தருளினார் * அணைவதரவணைத் திருவாய்மொழியில். அவருடைய திருவடிகளின் கீழ் வாழ்வதே நமக்கு மோக்ஷ புருஷார்த்தம்; அன்றி, வேறு கிடையாது என்றதாயிற்று. (கஅ)

எம்மாவீடும் வேண்டா என்றனக்குன் தாளிணையே *
அம்மா அமையுமென வாய்ந்துரைத்த*—நம்முடைய
வாழ்முதலாம் மாறன் மலர்த்தா ளிணைசூடி *
கீழ்மையற்று நெஞ்சே கிளர். (ககூ)

அம்மா	'எம்பெருமானே!'	நம்முடைய வாழ் முதல் ஆம் மாறன்	நம்முடைய வாழ்ச்சிக்குக் காரணபூதருமான ஆழ்வாருடைய
எம் மா வீடும் வேண்டா	எப்படிப்பட்ட சிறந்த மோக்ஷமும் வேண்டா;	மலர் தாள் இணை	உபயபாதாரவிந்தங்களை
என் தனக்கு	அடியேனுக்கு	சூடி	சிரமேல் வஹித்து
உன் தாள் இணையே	உன்னுடைய உபய பாதங்களே	கீழ்மை அற்று	அதமபுருஷார்த்தங்களில் விருப்பமற்று
அமையும்	போதும்'	நெஞ்சே	மனமே!
என	என்று	கிளர்	மேன்மேலும் மகிழ்வாயாக.
ஆய்ந்து உரைத்த	ஆராய்ந்து அருளிச் செய்தவரும்		

* * * எம்பெருமானே! உன்னுடைய திருவடித் தாமரைகள் எப்போதும் என்னுடைய சென்னியை விட்டுப் போகாதபடி யிருக்கப்பெறுமாகில் அதுவே யெனக்குப் பரம புருஷார்த்தம். வேறு எப்படிப்பட்ட மோக்ஷமும் எனக்கு வேண்டா என்று நிஷ்கர்ஷித்து * எம்மாவீட்டுப் பதிகம் அருளிச் செய்தவரும், நம்முடைய உஜ்ஜீவனத்திற்காகவே திருவவதரித்தவருமான ஆழ்வாருடைய திருவடிகளே நமக்குத் தஞ்சம்; அந்தத் திருவடிகளின்கீழ் நாம் வாழப் பெறுவோமாகில் நமக்கு யாதொரு குறையுமிராது என்றாயிற்று. (கக)

கிளரொளிசேர் கீழுரைத்த பேறு கிடைக்க *
வளரொளிமால் சோலை மலைக்கே *—தளர்வறவே
நெஞ்சைவைத்துச் சேருமெனும நீடுபுகழ் மாறன்தாள் *
முன் செலுத்துவோமெம் முடி. (உ0)

கிளர் ஒளி சேர்	அதிசயமான மேன்மை பொருந்தியதும்	தளர்வு அறவே	தளர்ச்சியில்லாமல் திடமாக
கீழ் உரைத்த	கீழ்த்திருவாய்மொழியில் சொல்லப்பட்டதுமான	நெஞ்சை வைத்து	மனஸ்ஸை வைத்து
பேறு கிடைக்க	புருஷார்த்தம் கிடைப்பதற்காக,	சேரும் எனும்	போய்ச் சேருங்கள் என்று உபதேசித்த
வளர் ஒளி	மேன்மேலும் வளர்ந்து வருகின்ற ஒளியை யுடையதான	நீடு புகழ் மாறன்	மஹா யசஸ்வியான ஆழ்வாருடைய
மால் சோலை மலைக்கே	திருமாலிருஞ்சோலை மலைக்கே	தாள் முன் எம் முடி செலுத்துவோம்	திருவடிகளின் முன்பே எமது தலையை ஸமர்ப்பிப்போமாக.

* * * எம்மாவீடென்கிற கீழ்த்திருவாய்மொழியில் நிஷ்கர்ஷிக்கப்பட்ட கைங்கர்யமாகிற பரம புருஷார்த்தம் கிடைக்கவேணுமென்கிற ஆசையுடையீர்! அதற்காக வேறொரு தேச விசேஷம் தேடிப்போகவேண்டா; இந்நிலத்திலேயே பரம விலக்ஷணமான திருமாலிருஞ் சோலை மலையிலே எல்லா அடிமைகளுங் கொள்வானாக அப் பெருமானெழுந்தருளி நித்ய ஸந்நிதி பண்ணி யிருக்கிறானாகையாலே அத்திருமலையிலேதானே சென்று சேர்ந்து அநுபவிக்கப் பாருங்கோள்— என்று *கிளரொளி யிளமையில் உபதேசித்தருளின ஆழ்வாருடைய திருவடிகளுக்கே நமது தலையை அந்த வுபதேசத்திற்குக் கைம்மாறாக அர்ப்பணம் செய்வோமென்றாயிற்று. (மஉ)

முடியார் திருமலையில் மூண்டுசென்ற மாறன் *
அடிவாரந் தன்னி லழகர்—வடிவழகைப்
பற்றி * முடியு மடியும் படிகலனும் *
முற்று மனுபவித்தான் முன். (உக)

முடி ஆர்	கொடுமுடிகள் நிறைந்த	முடியும்	கிரீடமும்
திருமலையில்	திருமாலிருஞ்சோலை மலையில்	அடியும்	சிலம்பும்
மூண்டு நின்ற	மண்டியநுபவித்த	படி கலனும்	திருமேனியிலுள்ள மற்ற ஆபரணங்களுமாகிய
மாறன்	ஆழ்வார்	முற்றும்	முழுமையும்
அடிவாரம் தன்னில்	திருத்தாழ்வரையிலே	முன்	முற்காலத்தில்
அழகர்	அழகருடைய	அநுபவித்தான்	அநுபவித்தப்பேசினார்.
வடிவு அழகை பற்றி	திவ்ய மங்கள விக்ரஹ ஸௌந்தர்யத்தைப் பற்றி		

* * * இளவொளியினமை யென்கிற இத்திருவாய்மொழியினால் திருமாலிருஞ்சோலைமலையில் ஈடுபாடு கொண்டிருந்த ஆழ்வார், அத்திருமலையின் அடிவாரத்திலே எழுந்தருளியுள்ள அழகருடைய வடிவழகிலே ஊன்றி திவ்யாவயவ திவ்ய பூஷணங்களை நன்கு அநுபவித்து அருளிச் செய்த திருவாய்மொழி * முடிச்சோதியா யென்பது என்றதாயிற்று. (உக)

முன்ன மழகரெழில் மூழ்குங் குருகையர்கோன் *
இன்னவள வென்ன வெனக்கரிதாய்த்து—என்ன *
கரணக் குறையின் கலக்கத்தை * கண்ணன்
ஒருமைப் படுத்தா னொழித்து. (உஉ)

முன்னம்	முந்திய திருவாய்மொழியில்	கண்ணன்	எம்பெருமான்
அழகர்	திருமாலிருஞ்சோலை யழகருடைய	கரணம் குறையின் கலக்கத்தை	(ஆழ்வார்க்குக்) கரண ஸங்கோச நிபந்தன மென்று உண்டான கலக்கத்தை
எழில்	வடிவழகிலே	ஒழித்து	போக்கி
மூழ்கும்	ஆழங்காற்பட்ட	ஒருமைப்படுத்தான்	ஆச்வஸிப்பித்தான்.
குருகையர் கோன்	ஆழ்வார்		
இன்ன அளவு என்ன எனக்கு அரிது ஆய்த்து என்ன	'இது இவ்வள வென்று பரிச்சேதிக்க என்னால் முடியவில்லையே' என்று தளர்ச்சியடைய		

* * * முடிச்சோதியாய் என்கிற இத்திருவாய்மொழியில் திருமாலிருஞ்சோலையழகருடைய வடிவழகில் ஆழங்காற்பட்ட ஆழ்வார் 'அந்தோ! இவ்வழகு முதலியவற்றை நாம் பரிபூர்த்தியாக அநுபவிக்க முடியவில்லையே, இதற்கு என்ன காரணமிருக்கும்; நம்முடைய கரண க்ராமங்கள் ஸங்குசிதங்களாயிருக்கையாலே அது காரணமாகவன்றோ பூர்ணாநுபவம் செய்ய முடியவில்லை; அந்த கரண ஸங்கோசம் இல்லாதிருக்கின்ற நித்ய முக்தர்களிலே ஒருவனாக நானிருந்தால் பரிபூர்ணாநுபவம் பண்ணலாமே' என்று அலமந்திருக்க, அதுகண்ட எம்பெருமான் 'ஆழ்வீர்! நம்மைப் பரிபூர்ணாநுபவஞ் செய்ய முடியாமைக்குக் காரணம் கரண ஸங்கோசமன்று காணும்; அஸங்குசிதமான கரணங்களையுடையவர்கள் தாமும் நம்மைப் பரிபூர்ணாநுபவம் செய்வது அருமையே; விஷயம் மஹத்தாகையாலே பூர்ணாநுபவம் செய்யப்போகிறதில்லையேயொழிய வேறு காரணமன்று' என்று தெளிவித்து ஆழ்வாரைத் தேற்றுவித்தபடியை * முந்நீர்ஞாலத் திருவாய்மொழி சொல்லுகிறது என்று அருளிச்செய்தாராயிற்று. (உஉ)

ஒழிவிலாக் கால முடனாகி மன்னி *
வழுவிலா வாட்செய்ய மாலுக்கு *—எழுசிகர
வேங்கடத்துப் பாரித்த மிக்கலஞ் சேர்மாறன் *
பூங்கழலை நெஞ்சே புகழ். (உங)

ஒழிவு இலா காலம்	ஸதாகாலமும்	எழு சிகரம் வேங்கடத்து பாரித்த	[illegible] திருமலையிலே மனோரதித்த
உடன் ஆகி மன்னி	கூடவேபிரியாதுபொருந்தியிருந்து	மிக்க நலம் சேர் மாறன்	மஹாகுண சாலியான ஆழ்வாருடைய
மாலுக்கு	ஸர்வேச்வரனுக்கு	பூ கழலே	பொலிவுற்ற திருவடிகளை
வழு இலா ஆள் செய்ய	வழுவின்றிக்கே அடிமை செய்யுமாறு	நெஞ்சே	மனமே!
		புகழ்	போற்றுவாயாக.

* * * * ஒழிவில்காலமெல்லா"மென்கிற திருவாய்மொழியில் திருமலையிலப்பனுக்கு அநவரதம் ஆத்மாணிச் சேவகம் செய்யவேணுமென்று மிக்க மனோரதம் கொண்ட சிறந்த நற்குணங்கள் நிரம்பிய ஆழ்வாரது திருவடித்தாமரைகளை நினைக்குமாறு நெஞ்சுக்கு உரைத்தாராயிற்று. மூன்றாமடியில் 'பாரித்து' என்ற பாடமும் பொருந்தும். அப்போது, 'மிக்க நலம் சேர்' என்பதற்கு 'மிகுந்த ஆனந்தமடைந்த' என்று பொருள். ... ... (உஅ.)

புகழொன்றுமால் எப்பொருள்களுந் தானாய் *
நிகழ்கின்ற நேர்காட்டி நிற்க *—மகிழ்மாறன்
எங்கு மடிமைசெய இச்சித்து வாசிகமாய் *
அங்கடிமைசெய்தான் மோய்ம் பால். (உசு)

புகழ் ஒன்று மால்	கீர்த்தி பொருந்திய ஸர்வேச்வரன்	அடிமை செய இச்சித்து	தொண்டுசெய்ய விரும்பி
எப்பொருள்களும் தான் ஆய் நிகழ்கின்ற நேர் காட்டி நிற்க	ஸகல பதார்த்தங்களும் தானேயாய் இருக்கின்ற படியைக்காட்டி நின்றவளவில்	மோய்ம்பால்	*மயர்வற மதிநலமருளப் பெற்ற சீர்மையினாலே
மகிழ் மாறன்	(அதனால்) மகிழ்ச்சி கொண்ட ஆழ்வார்	வாசிகம் ஆய் அடிமை செய்தான்	வாய் மொழியினாலாகிய கைங்கரியத்தைச் செய்தார்.
எங்கும்	எவ்விடத்தும்		

* * * கீழ் *ஒழிவில்காலமெல்லா மென்கிற திருவாய்மொழியில் கைங்கர்ய மநோரதங்கொண்ட ஆழ்வாருடைய பாரிப்புக்குத் தகுதியாக எம்பெருமான் தானே எங்கும் எல்லாப் பொருள்களுமாய் நிற்கின்றபடியை ஆழ்வார்க்கு ஸேவை ஸாதிப்பிக்க, ஆழ்வாரும் எம்பெருமானுடைய விபூதியுள்ள விடங்களிலெல்லாம் காயிக கைங்கரியம் செய்யவிரும்பி, அது செய்ய இயலாமல் எம்பெருமானுடைய ஸர்வாத்மபாவத்தைப் பேசும் முகத்தால் வாசிக கைங்கரியத்தை * புகழுநல்லொருவன் திருவாய்மொழியில் செய்தருளினார் என்றதாயிற்று. (உசு)

பயிலுந் திருமால் பதந்தன்னில் * நெஞ்சம்
தயவுண்டு நிற்கும் ததியர்க்கு *—இயலுடனே
ஆளானார்க் காளாகும் மாற னடியதனில் *
ஆளாகார் சன்மம்முடியா. (உஎ)

பயிலும்	அடியவர்களோடு கலந்து பழகும் தன்மையுள்ள	ஆள் ஆகும் மாறன்	அடிமை செய்யப்பெற்ற ஆழ்வாருடைய
திருமால் பதம் தன்னில்	எம்பெருமானுடைய திருவடிகளில்	அடி அதனில்	திருவடிகளில்
நெஞ்சம் தயவுண்டு நிற்கும்	மனம் பதிந்து நிற்கிற	ஆள் ஆகார்	அடிமை செய்யப் பெறாதவர்களுடைய
ததியார்க்கு	பாகவதர்களுக்கு	சன்மம்	பிறவி
இயலுடனே ஆள் ஆனோர்க்கு	முறைப்படி அடிமைப்பட்டிருக்குமவர்களுக்கு	முடியா	(ஒருகாலும்) முடிவடையமாட்டாது.

***எம்பெருமானது திருவடிகளில் ஹ்ருதயம் அவகாஹித்திருக்கப்பெற்ற பாகவதர்களுக்கு தாஸாநுதாஸராகத் தம்மை அநுஸந்தித்து * பயிலுஞ் சுடரொளிப்பதிக மருளிய நம்மாழ்வாருடைய திருவடிகளில் அடிமை பூண்டிருக்கும் பாக்கிய மற்றவர்களுடைய பிறவித்துயர் ஒருநாளும் முடிவு பெறமாட்டாது; அவர்கள் நித்ய ஸம்ஸாரிகளாகவே திகழ்வர்கள் என்றபடி. (உஎ)

முடியாத வாசைமிக மூற்று காரணங்கள் *
அடியார்தம்மைவிட் டவன்பால்—படியா *
ஒன்றொன்றின் செயல்விரும்ப உள்ளதெல்லாம் தான்விரும்ப *
துன்னியதே மாறன்றன் சொல். (உஅ)

முடியாத ஆசை மிக மூற்று காரணங்கள் அடியார் தம்மை விட்டு	ஆராதனாதல் அதிசயிக்க எல்லா இந்திரியங்களும் பாகவதர்களை விட்டு	உள்ளது எல்லாம் தான் விரும்ப	கரணங்களின் விடாய் முழுவதையும் ஆழ்வார் தாமுடையராதலில் விரும்ப
அவன் பால்	அவ்வெம்பெருமான் பக்கலிலே	மாறன் தன் சொல்	ஆழ்வாருடைய ஸ்ரீஸூக்தி
படியா	படிந்து	துன்னியது	(வருத்தத்தினால்) நெருக்க முற்றது.
ஒன்று ஒன்றின் செயல் விரும்ப	ஒரு கரணம் மற்றொரு கரணத்தின் வ்ருத்தியை ஆசைப்பட		

*** செய்ய தாமரைக்கண்ணனென்கிற திருவாய்மொழியில் "என்று கொல் கண்கள் காண்பதுவே" என்று கிளர்ந்த ஆசை * பயிலுஞ்சுடரொளியில் தணியாதே அதிகரிக்க, பாஹ்யம் ஆப்யந்தரம் என்னும் வாசியின்றிக்கே ஸகல கரணங்களும் * எம்மையாளும் பரமர் * எம்மையாளுடைநாதர் * எம்மையாளுடையார்கள் * எம்பெருமக்கள் * எம்மையாளிக்கும் பிராக்கள் * எம்மைச் சன்மசன்மாந்தரம் காப்பர் * எம்மை நாளுய்யக் கொள்கின்ற நம்பர் * எம் தொழுகுலந்தாங்கள் * அடியா ரெம்மடிகள் * அடியார் தம்மடியாரடியோங்கள் * என்றிப்படி ஸகல ப்ரகாரத்தாலும் சேஷிகளாக அநுஸந்திக்கப்பட்ட ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களைவிட்டு எம்பெருமான் பக்கலிலே அவகாஹித்தது, [கரணங்களும் தாமும் தந்நிஷ்டத்திலே ப்ரவணராய்] ஓர் இந்திரியத்தினுடைய வ்ருத்தியை மற்றை யிந்திரியங்களுமாசைப்பட்டும் அவை யெல்லாவற்றினுடைய வ்ருத்தியையும் தாமாசைப்பட்டும் ஆழ்வார் அவஸாதத்தோடே அருளிச்செய்யும் படியாயிற்று * முடியானே யென்கிற திருவாய்மொழி என்றபடி.

"முடியாதவாசைமிகு" என்றும் பாடமுண்டு; அப்போது காணங்களுக்கு அடைமொழியாக அந்வயிக்கும். படியா—செய்யா வென்னும் வாய்பாட்டிறந்தகால வினை யெச்சம்; படிந்து என்றபடி. 'துன்னியது' 'துன்றியது' என இருவகையான பாடமும் காண்கிறது. பொருள் ஒன்றே; க்லேசம் மிக்கது என்றபடி. (உஅ)

சொன்னாவில் வாழ்புலவீர் சோறு கூறைக்காக *
மன்னாத மானிடரை வாழ்த்துதலால்—என்னாகும் *
என்னுடனே மாதவனை ஏத்துமெனுங்குருகூர் *
மன்னருளால் மாறுஞ்சன் மம். (உகூ)

நாவில் சொல் வாழ் புலவீர்	"நாக்கிலே இனிய கவி மொழிகள் விளங்கப் பெற்ற பண்டிதர்களே!	சோறு கூறைக்கு ஆக	சோற்றுக்கும் துணிக்குமாக
		மன்னாத மானிடரை	நிலை நின்று ஜீவித்திருக்க மாட்டாத மனிசர்களை

வாழ்த்துதலால்	கவிபாடிப் புகழ்வதனால்	ஏத்தும்	ஏத்துங்கள்"
என் ஆகும்	என்ன பயனுண்டாகும்? (ஒன்றுமில்லையாம்:)	எனும்	என்று உபதேசித்த
என்னுடனே	என்னுடன் கூட	குருகூர் மன்	திருநகரிக்குத் தலைவரான ஆழ்வாருடைய
மாதவனை	திருமாலை	அருளால்	கிருபையினாலே
		சன்மம் மாறும்	பிறவித்துயர் தொலையும்.

*** வாக்கிலே கவனசாதுரிய முடையவர்களாய், அந்தக் கவித்திறமையை பகவத்விஷயத்திலே செலுத்தாமல் அல்பாயுஸ்ஸுக்களான நீச மானிசர்களிடத்திலே செலுத்தி * காசங்கறை யுடைக்கூறைக்குமங்கோர் சுற்றைக்கு மாசையினால் அவர்களைத் துதித்துக்கொண்டு திரியும் புலவர்களை விளித்து, அந்தோ! நீங்கள் இங்ஙனம் பயனற்றதைசெய்வதைச் செய்து திரிவது தவிர்ந்து என்னைப்போல் எம்பெருமானைத் துதித்து வாழுங்கள் என்று *சொன்னால் விரோதப் பதிகத்தில் ஆழ்வார் உபதேசித்தபடியைக் கூறி, அப்படிப்பட்ட ஆழ்வாருடைய திருவருளுக்கு நாம் இலக்காகப் பெற்றோமாகில் நம்முடைய பிறவித்துயர் நீங்குமென்று அருளிச்செய்தாராயிற்று. (௮௯)

சன்மம் பலசெய்து தானிவ் வுலகளிக்கும் *
நன்மையுடை மால்குணத்தை நாடோறும் *—இம்மையிலே
ஏத்துமின்பம் பெற்றே னெனுமாறனை யுலகீர்! *
நாத்தழும்ப வேத்துமொரு நாள்.

தான் பல சன்மம் செய்து	தானாகவே பல திருவவதாரங்களைப் பண்ணி	நாள் தோறும்	அநுதினமும்
இ உலகு	இந் நிலவுலகத்தை	ஏத்தும் இன்பம்	புகழ்ந்து பேசும்படியான இன்பத்தை
அளிக்கும்	காத்தருளுகையாகிற	பெற்றேன் எனும்	பெற்றேனென்று அருளிச்செய்த
நன்மை உடை	நன்மையை யுடையவனான	மாறனை	ஆழ்வாரை
மால்	எம்பெருமானுடைய	உலகீர்	உலகர்களே!
குணத்தை	திருக்கல்யாண குணங்களை	ஒரு நாள்	ஒருநாளாகிலும்
		நா தழும்ப	நாக்குத் தடிக்கும்படி
இம்மையிலே	இப்பிறப்பிலே	ஏத்தும்	நீங்கள் துதிப்பீர்களாக.

*** எம்பெருமான் பல திருவவதாரங்களைச்செய்து இவ்வுலகத்தைக் காத்தருள்கின்றுனென்பது முதலான அவனுடைய திருக்கல்யாணகுண ஸம்ருத்தியை இம்மையிலேயே வாயாரப்புகழ்ந்து பேசும் பாக்யத்தையான் பெற்றேனென்று பேரானந்தம் பொலிய *சன்மம் பலபலசெய்தென்னும் திருவாய்மொழியி லருளிச்செய்த நம் ஆழ்வாரை, ஸம்ஸாரிகளே! நீங்கள் ஒருநாளாகிலும் நன்கு துதிப்பது நன்று என்றருளிச்செய்தாராயிற்று. (௯௰)

ஒருநாயகமாய் உலகுக்கு, வானோர் *
இருநாட்டி லேறியுய்க்கு மின்பம் -- திரமாகா *
மன்னுயிர்ப்போகம் தீது மாலடிமையேயினிதாம் *
பன்னியிவை மாறனுரைப் பால். (௯௧)

உலகுக்கு	இவ்வுலகுக்கெல்லாம்	வானோர் இரு நாட்டில் ஏறி உய்க்கும் இன்பம்	தேவர்களுடைய விசாலமான ஸ்வர்க்கபோகத்திற் சென்று அநுபவிக்கும் ஆனந்தமும்
ஒரு நாயகம் ஆய்	ஏகாதிபதிகளாய்க் கொண்டு		
உய்க்கும் இன்பம்	அநுபவிக்கின்ற ஆனந்தமும்	திரம் ஆகா	நிலை நிற்கமாட்டா;

மண்	நித்யமான	மாறன்	ஆழ்வார்
உயிர் போகம்	{ ஆத்மாநுபவமாகிற கைவல்யமானது	பன்னி உரைப்பால்	விரிவாக அருளிச் செய்ததனால்
நீறு	{ ஸ்வரூபத்திற்குச் சோரதது ;	மால் அடிமையே	{ எம்பெருமானுக்கு அடிமை செய்வதே
இவை	என்கிற இவ்வர்த்தங்களை	இனிது ஆம்	போக்யமாயிருக்கும்.

* * * இவ்வுலகம் முழுவதையும் ஏகச்சக்ராதிபதிகளாய் ஆண்டு அநுபவிக்கும் இன்பமும், ஸ்வர்க்கலோகம் புக்கு அநுபவிக்கும் இன்பமும் ஸ்திரமாக நிற்கமாட்டாதவை ; கைவல்ய மோக்ஷமாகிற ஆத்மாநுபவமானது ஸ்திரமாயிருக்கக்கூடியதாயினும் பரமாத்மாநுபவத்தைப் பற்றச் சிற்றின்பமாயிருக்கும் ; ஆதலால், பகவத் விஷயத்தில் செய்யும் அடிமையொன்றே இனியதாகும்—என்று ஆழ்வார் * ஒருநாயகத்தில் விரிவாக அருளிச் செய்தாரென்றதாயிற்று.

நிரம்—ஸ்திரம் என்ற வடசொல் விகாரம். (கூக)

பாலரைப்போல் சீழ்கிப் பரனளவில் வேட்கையால் *
காலத்தால் தேசத்தால் கைகழிந்து *—சால
அரிதானபோகத்தில் ஆசையுற்றுரைந்தான் *
குருகூரில் வந்துதித்தகோ. (கூஉ)

குருகூரில்	திருநகரியில்	பரன் அளவில் வேட்கையால்	{ எம்பெருமான் பக்கலிலுள்ள ஆசையாலே,
வந்து உதித்த கோ	{ வந்து அவதரித்த ஸ்வாமியான ஆழ்வார்	காலத்தால் தேசத்தால் கைகழிந்து	{ கால தேசங்களினால் கை கழிந்து போனதனால்
பாலரை போல்	{ (விரும்பின பொருள் உடனே கைப்பட வேணுமென்று அழுகிற) சிறு பிள்ளைகளைப்போல	சால அரிது ஆன போகத்தில்	மிகவும் துர்லபமான அநுபவத்தில்
		ஆசை உற்று	{ ஆசை அதிகரிக்கப் பெற்று
சீழ்கி	சிணுங்கி	உரைந்தான்	வருந்தினார்.

* * * ஆழ்வார் "பாலனாய்" என்கிற திருவாய்மொழியில், சிறுபிள்ளைகள் ஏதேனுமொரு வஸ்துவை ஆசைப்பட்டு அதுவே வேணுமென்று பிடிவாதம் பிடித்துக் கதறுமாபோலே, எம்பெருமானுடைய புராதனங்களான அபதானங்களில் ஆசைவைத்து, காலத்தாலும் தேசத்தாலும் அதீதங்களாயும் துர்லபங்களாயுமிருக்கிற போகங்களை விரும்பி அவற்றைப் பெறுவதற்காக ஆற்றாமைப்பட்டாரென்றதாயிற்று. (கூஉ)

தோவானவீசன் குறையெல்லாந்தீரவே *
ஓவாதகாலத் துவாதிதனை *—மேவிக்
கழித்தடையக்காட்டிக் கலந்தகுணமாறன் *
வழுத்துதலால் வாழ்ந்ததிந்த மண். (கூங)

கோ ஆன ஈசன்	{ ஸர்வசேஷியான எம்பெருமான்	அடைய	{ (இவர் அபேக்ஷித்த அபதானங்களை) எல்லாம்
குறை எல்லாம் தீர	{ எல்லாக் குறைகளும் தீரும்படி	காட்டி	ஸேவை ஸாதிப்பித்து
ஓவாத காலத்து உபாதிதனை	} விச்சேதமின்றி நடந்து செல்லுகிற காலத்தின் உபாதியை	கலந்த குணம்	{ தம்மோடு கலந்த குணத்தை
மேவி கழித்து	{ தம்மோடு சேர்ந்து கழித்து	மாறன் வழுத்துதலால்	நம்மாழ்வார் துதித்ததனால்
		இந்த மண் வாழ்ந்தது	இவ்வுலகம் ஸத்தை பெற்றது.

*** கீழ்த்திருவாய்மொழியில் தேசகால விப்ரக்ருஷ்டங்களான தன்படிகளை அநுபவிக்க வேணுமென்று ஆசைப்பட்ட ஆழ்வார்க்கு, காலசக்கரத்தானாகையாலே காலோபாதியைக் கழித்து நிகழ்காலம்போலே ஆக்கிக்கொடுத்து, இவர் தம்முடைய ஸத்தையே தனக்கு எல்லா மாப்படி யிருக்கிற தன் ப்ரணயித்வ குணத்தையும் அநுபவிப்பிக்கவே எல்லாம் பெற்றாராய் இந்த ப்ரணயித்வ குணத்தை * கோவைவாயாள் பதிகத்தில் பாராட்டிக் கூறினவிதனால் இம் மண்ணுலகம் உய்வு பெற்றதென்றபடி.

காலோபாதியைக் கழிப்பதாவது—இறந்த காலத்தில் கழிந்துபோனவற்றையும் தத்காலத்திற்போலே ஸாக்ஷாத்கரிக்கும்படியாகச் செய்தருளுகை.

“கலந்த குணமாறன்” என்றவிடத்து, குணம் என்பதை மாறனுக்கு விசேஷணமாக்கி, சிறந்த குணசாலியான நம்மாழ்வார் என்று பொருள் கொண்டு, கலந்த மாறனை வழுத்துதலால் இந்த மண் வாழ்ந்தது என்று உரைப்பாருமுளர். வாழ்ந்தது—வாழும் என்று எதிர்காலப் பொருள் கொள்ளவும் தகுதியுண்டு, விரைவுபற்றிய வழுவமைதி. (௩௩)

மண்ணுலகில் முன்கலந்து மால்பிரிகையால் * மாறன்
பெண்ணிலைமையாய்க் காதல்பித்தேறி *— எண்ணிடில்முன்
போலிமுத லான பொருளையவை யாய்நினைந்து *
மேல்விழுந்தான் மையல்தனின் வீறு. (௩௪)

மால்	எம்பெருமான்	முன் போலி முதலான பொருளை	கண்ணெதிரே தென்படுகிற பகவத் ஸத்ருச வஸ்துக்கள் முதலான வற்றை(க்கண்டு)
மண் உலகில்	இவ்விபூதியிலே	அவை ஆய் நினைந்து	அந்த பகவானாகவே அவற்றை நினைத்து
முன் கலந்து பிரிகையால்	முன்னே கலந்து பிரிந்ததனால்	மையல் தனின் வீறு	வ்யாமோஹ மிகுதியினால்
மாறன்	ஆழ்வார்	மேல் விழுந்தான்	அவற்றிலே அதிக ஆதரம் காட்டினார்.
பெண் நிலைமை ஆய்	நாயகீ பாவத்தை யுடையராய்		
காதல் பித்து ஏறி	பக்தியாலே பித்து அதிகரித்து		
எண்ணிடில்	எண்ணுமிடத்தில்		

*** “புணர்தொறுபென்னைக் கலந்து பிரிந்து ஜ்ஞாநபக்திகளை வளர்த்தது ஏரிக்குறைபிடக் காது பெருக்குதலும் பாலோடைகாவி போறுகப் புறப்பூச்சும் போலே ஆற்றநல்ல மாபோகச் சேடமாக” என்று ஆசார்ய ஹ்ருதயத்திலருளிச் செய்தபடியே, ஸம்ச்லேஷத்தாலுண்டான ஆனந்தாஸம்வர்த்திப்பதற்காக எம்பெருமான் ஆழ்வாரைவிட்டுப் பிரிந்திருக்க, அந்தப் பிரிவாற்றாமையினால் ஆழ்வார் கண்ணுற்கண்ட பொருள்களெல்லாம் அந்த எம்பெருமானாகவே நினைந்து வருந்தினார் * மண்ணையிருந்து துழாவியில் என்று சொல்லிற்றாயிற்று.

மூன்றாமடியில், முதலான என்றதனால் எம்பெருமானுடைய ஸம்பந்தம் பெற்ற பொருள்கள் கொள்ளத்தக்கன. (௩௪)

வீற்றிருக்கு மால்விண்ணில் மிக்க மயல்தன்னை *
ஆற்றுதற்காத் தன்பெருமை யானதெல்லாம் *— தோற்றவந்து
நன்று கலக்கப்போற்றி நன்குகந்து வீறுரைத்தான் *
சென்றதுயர் மாறன் தீர்ந்து. (௩௫)

விண்ணில் வீற்றிருக்கும் மால்	பரமபதத்தில் எழுந்தருளி யிருக்கின்ற எம்பெருமான்	நன்று கலங்க	தம்மோடு ஒன்றாகக் கலக்க (அவனை)
மிக்க மயல் தன்னை	(கீழ்த்திருவாய் மொழியில் ஆழ்வார்க்கு உண்டான) மிகுந்த வ்யாமோஹத்தை	மாறன் போற்றி நன்கு உகந்து	ஆழ்வார் வாயார வாழ்த்தி மிகவும் களிப்படைந்து
ஆற்றுதற்கு ஆ	தணிவிக்கைக்காக	சென்ற துயர் தீர்ந்து	நிகழ்ந்த துக்கங்கள் ஒழியப்பெற்று
தன் பெருமை ஆனது எல்லாம் தோற்ற வந்து	தன் குண விக்ரஹாதி வைபவங்களெல்லாம் ப்ரகாசிக்கும்படி இங்கே வந்து	வீறு உரைத்தான்	உபய விபூதியிலும் தாம் வாசி பெற்றவரான பெருமையை அருளிச் செய்தார்.

* * * கீழே * மண்ணையிருந்து துழாவியில் அளவுகடந்த வ்யாமோஹத்தை யடைந்த ஆழ்வாருடைய அந்த வ்யாமோஹத்தைத் தணியச் செய்யும்பொருட்டுப் பரமபதநிலயனான எம்பெருமான் திருப்புளியாழ்வாரடியிலே யெழுந்தருளித் தன்னுடைய அஸாதாரணாகாரத்தைக் காட்டிக்கொடுத்து ஸம்ச்லேஷிக்க, அதனால் ஆழ்வார் உள்ளங்குளிர்ந்து வாயாரவாழ்த்தித் துயர் தீரப்பெற்று, உபயவிபூதியிலும் தமக்கு நிகரில்லாமையாகிற தமது பெருமேன்மையை * வீற்றிருந்தேழுலகு திருவாய்மொழியில் அருளிச்செய்தா ரென்றதாயிற்று. (௩௫)

தீர்ப்பா ரிலாதமயல் தீரக் கலந்தமால் *
ஓர்ப்பாது மின்றி யுடன்பிரிய *—நேர்க்க
அறிவழிந் துற்றாரு மறக்கலங்க* பேர்கேட்டு
அறிவுபெற்றான் மாறன் சீலம். (௩௬)

தீர்ப்பார் இலாத	தீர்ப்பவர்கள் இல்லாத [ஒருவராலும் தீர்க்க முடியாத]	உற்றாரும்	தாய்மார் முதலிய உறவினரும்
மயல் தீர	பெரியகாதல் தீரும்படி	அற கலங்க	மிகவும் கலங்கி விபரீத ப்ரவ்ருத்திகள்பண்ண (அவ்வளவிலே)
கலந்த	(கீழ்த் திருவாய்மொழியில்) வந்துகூடின	மாறன்	ஆழ்வார்
மால்	எம்பெருமான்	பேர் கேட்டு	தோழிமார் சொன்ன திருநாமங்களை (யாத்ருச்சிகமாகக்) கேட்டு
ஓர்ப்பு ஆதும் இன்றி	(ஆழ்வாருடைய ப்ரக்ருதியைச்) சிறிதும் ஆராயாமல்	அறிவு பெற்றான்	மோஹம் தெளிந்து உணர்த்திபெற்றார்;
உடன் பிரிய	உடனே பிரிந்தவளவில்.	சீலம்!	இது ஆழ்வாருடைய குணமாயிருந்தது!
நேர்க்க	முன்னிலுங் காட்டில் விசேஷமாக		
அறிவு அழிந்து	சைதந்யம் அழிந்ததனால்		

* * * மண்ணையிருந்து துழாவியில் ஆழ்வார்க்கு உண்டான மயலானது எங்ஙனே தீரப்போகிறது! யாராலே தீரப்போகிறது; என்னும்படியாயிருந்தது; அப்படிப்பட்ட மயல் தீரும்படியாக * வீற்றிருந்தேழுலகில் வந்து கலந்த ஸர்வேச்வரன் மீண்டும் பிரிந்தவளவிலே முன்னிலுங் காட்டில் அதிகமாக வ்யாமோஹம் தலையெடுத்தது; அப்போது தாய்மார் முதலான உறவினரும் யுக்தாயுக்த நிரூபணம் பண்ணமாட்டாதே கலங்கி ஏதோ தவறான வழிகளில் சில பரிஹார முறைமைகளைச் செய்துகொண்டிருந்தார்கள். அவ்வளவில், ஆழ்வாருடைய ப்ரக்ருதியை யறிந்த தோழியர் வந்து அந்தோ! குடிகெட்டதே! மறந்தும் புறந்தொழாதாரில் தலைவரான ஆழ்வார்க்கு இப்படியும் சில அதிப்ரவ்ருத்திகள் செய்வது தகுதியோ? பகவத் பாகவதபஜனமன்றோ செய்ய அடுப்பது என்று சொல்லிவரும்போது மாயப்போர்த் தேர்ப்பாகனார் என்னும்

மதுவார் துழாய்முடி மாயப்பிரான் என்றும் உலகேழும் விழுங்கியுமிழ்ந்திட்ட பெருந்தேவன் என்றும் கவளக்கடாக்களிறட்டபிரான் என்றும் மணியிலணிநிறமாயன் என்றும் மாயப்பிரான் என்றும் விண்ணோர் பெருமான் என்றும் கண்ணபிரான் என்றும் வண்துவராபதிமன்னன் என்றும் சில திருநாமங்களைச் சொன்னபடியாலே அந்தத் திருநாமங்களைக் கேட்கப் பெற்றதனால் ஆழ்வார் மயக்கந்தெளிந்து அறிவுபெற்றார் என்றதாயிற்று. "நாமும் முற்கலனும் பேச நரகில் நின்றார்கள் கேட்க, நரகமே சுவர்க்கமாகும் நாமங்களுடைய நம்பி" என்ற திருமாலைப் பாசுரம் இங்கு ஒரு புடை ஸ்மரிக்கத்தக்கது.

இப்பாசுரத்தின் முடிவில் சீலம் என்றே பாடம் வழங்கிவருகின்றது. சீலன் என்றிருந்த பாடம் எப்போதோ இங்ஙனம் மாறிவிட்டதென்று அழகிய மணவாளச் சீயர் அருளிச்செய்யக் கேட்டிருக்கை. சீலன்—ஸதாசாரபரரான, மாறன்—ஆழ்வார் என்றபடி. "சீலன் மாறன் பேர்கேட்டு அறிவு பெற்றான்" என்று அந்வயம் காண்க. ... ... (௬௬)

சீலமிகு கண்ணன் திருநாமத் தாலுணர்ந்து *
மேலவன்றன் மேனிகண்டு மேவுதற்கு *—சால
வருந்தி யிரவும்பகலும் மாறாமல் கூப்பிட்
டிருந்தனனே * தென்குருகூ ரேறு.

(௬௭)

சீலம் மிகு கண்ணன் திருநாமத்தால் உணர்ந்து — ஸ்ரீசீலனான கண்ணபிரானுடைய திருநாமத்தினால் மோஹம் தெளிந்து
மேல் — அங்ஙனம் தெளிவுபெற்ற பிறகு
அவன் தன் மேனி கண்டு மேவுதற்கு — அப்பெருமானுடைய திவ்ய மங்களவிக்ரஹத்தை நேரேகண்டு கிட்டியநுபவிப்பதற்கு
சால வருந்தி — மிகவும் ஆயாஸப்பட்டு
இரவும் பகலும் மாறாமல் — அஹோராத்ரமும் இடைவிடாமல்
கூப்பிட்டு இருந்தனன் — கூப்பிட்டுக்கொண்டிருந்தார்
தென் குருகூர் ஏறு — (யாரெனில்) நம்மாழ்வார்.

* * * ஏழாந்திருவாய்மொழியில் மோஹித்து அறிவழிந்து கிடந்த ஆழ்வார், தோழிமார்கள் தாய்மாரை நோக்கிச் சொல்லிக்கொண்டிருந்த வார்த்தையிடையில் எம்பெருமானுடைய திருநாமங்கள் பலவற்றையும் ப்ரஸ்தாவித்ததனால் ப்ராஸங்கிகமாக அந்தத் திருநாமங்கள் செவியிற்படவே மோஹம் நீங்கித் தெளிவுபெற்றார்; பிரிவாற்றாமை அதிகமாக வருந்தத் தொடங்கியது. அதனால் அப்பெருமானுடைய திருமேனியை மாநஸஸாக்ஷாத்காரமாக வன்றிக்கே ப்ரத்யக்ஷமாகவே ஸாக்ஷாத்கரிக்கவேணுமென்கிற தமது விருப்பத்தை வெளியிட்டு இடைவிடாது கூவிக்கொண்டிருந்தார் * சீலமில்லாச்சிறியனில் என்கிறது. ... ... (௬௭)

ஏறுதிருவுடைய ஈசனுகப்புக்கு *
வேறுபடிலென்னுடைமை மிக்கவுயிர்—தேறுங்கால் *
என்றனக்கும்வேண்டா வெனுமாறன்றாளைநெஞ்சே *
நந்தமக்குப்பேறாக நண்ணு.

(௬௮)

ஏறு திரு உடைய — தனது திருமார்பில் ஏறி வீற்றிருக்கின்ற பெரிய பிராட்டியாரை உடையவனான
ஈசன் உகப்புக்கு — எம்பெருமானுடைய வேண்டுதலுக்கு
வேறுபடில் — விபரீதமானால்
என் உடைமை — மணிமாமை முதலிய ஆத்மீயங்களும்
மிக்க உயிர் — இவற்றினும் உயர்ந்த ஆத்மாவும்
தேறுங்கால் — ஆராயுமிடத்து

என் தனக்கும் வேண்டா எனும்	எனக்கும் வேண்டியதில்லையென்று வெறுத்துரைத்த	நெஞ்சே	மனமே!
		நம் தமக்கு	நமக்கு
		பேறு ஆக	ப்ராப்யமாக
மாறன்	ஆழ்வாருடைய	நண்ணு	விரும்புவாயாக.
தாளை	திருவடிகளை		

*** இத்திருவாய்மொழியில் கூவிக்கூவி நெஞ்சுருகிக் கண்பனி சோரநின்று எப்பொழுதும் கண்ணநீர் கொண்டு ஆவி துவர்ந்து துவர்ந்து நள்ளிரவும் நண்பகலும் அலமிட்டழைத்துக் கதறினவிடத்திலும் எம்பெருமான் வந்து முகங்காட்டாமையாலே "ப்ராப்தனும் சீலவானும் விரோதிகளைக் கிழங்கெடுக்கவல்லனுமாயிருக்கின்ற அவன் இந்த நிலைமையிலும் வந்து முகங்காட்டாதது இந்நிலையை வேண்டாமையாலன்றோ; அவனுக்கு வேண்டாத ஆத்மாத்மீயங்கள் எனக்குத்தான் எதுக்கு?" என்று வெறுத்து அவற்றில் நசையற்றபடியை * ஏறாளுமிறையோனில் பேசின பராங்குசனுடைய பதங்களையே நமக்குப் பரம புருஷார்த்தமென்றதாயிற்று. (௬௮)

நண்ணாது மாலடியை நானிலத்தே வல்வினையால் *
எண்ணாராத் துன்புறு மிவ்வுயிர்கள் *—தண்ணிமையைக்
கண்டிருக்க மாட்டாமற் கண்கலங்கு மாறனருள் *
உண்டுநமக் குற்றதுணை யொன்று. (௬௯)

மால் அடியை	எம்பெருமானது திருவடியை	கண்டு இருக்க மாட்டாமல்	கடாக்ஷித்து ஆறியிருக்கமுடியாமல்
நண்ணாது	கிட்டாமல்	கண் கலங்கும்	திருவுள்ளம் கலங்கப் பெற்ற
நானிலத்தே	இப்பூமியிலே	மாறன்	ஆழ்வாருடைய
வல் வினையால்	கொடிய பாவங்களினால்	அருள்	கருணையானது
எண் ஆரா துன்பம் உறும் இ உயிர்கள்	அளவற்ற துக்கங்களை அநுபவிக்கிற இவ்வாத்மாக்களுடைய	நமக்கு	நம்போல்வார்க்கு
தண்ணிமையை	கீழ்மைத் தன்மையை	உற்ற துணை ஒன்று உண்டு	அடுத்ததொரு துணையாக இராநின்றது.

*** ஆழ்வார் இந்த லோகவ்யாபாரங்களிலே கண் செலுத்தி ஆராய்ந்து பார்த்தவாறே ஒவ்வொருவரும் எம்பெருமான் பக்கலிலே விமுகராய்ப் பாவமேசெய்து பாவிகளாய் அளவு கடந்த துக்கங்களை அநுபவித்துக்கொண்டிருக்கிற படியைக்கண்டு இவர்கள் நடுவே தாம் இருக்கமாட்டாமையும் அவர்கள் படும்பாட்டைக் கண்டு ஸஹித்திருக்கமாட்டாமையும் * நண்ணாதார் பதிகத்தில் கதறினர்; அப்படிப்பட்ட ஆழ்வாருடைய அருளே நமக்குத் தஞ்சம் என்றதாயிற்று. [எண்ணாரா] எண்ண + ஆரா என்றும் பிரிக்கலாம்; எண்ண முடியாத என்கை. (௬௯)

ஒன்றுமிலைத் தேவு இவ்வுலகம் படைத்தமால் *
அன்றியென ஆரு மறியவே *—நன்றாக
மூதலித்துப் பேசியருள் மொய்ம்மகிழோன் தாள்தொழவே *
காதலிக்கு மென்னுடைய கை. (௭௦)

இ உலகம் படைத்த	இந்த லோகங்களை யுண்டாக்கின	பேசி அருள்	அருளிச்செய்த
மால் அன்றி	ஸர்வேச்வரனைத் தவிர	மொய் மகிழோன்	பெருமைதங்கிய வகுளாபரணருடைய
தேவு	தெய்வம்		
ஒன்றும் இலை என	வேறொன்றுமில்லையென்று	தாள் தொழவே	திருவடிகளை கோத்து அஞ்சலி செய்வதன் பொருட்டே
ஆரும் அறிய	யாவருமறியும் வண்ணம்	என்னுடைய கை	எனது கைகள்
நன்றாக மூதலித்து	நன்கு நிரூபித்து	காதலிக்கும்	ஆசைப்படுகின்றன.

*** வேதாந்தங்களில் ஜகத்காரணவஸ்துவே உபாஸிக்கவுரியதென்று கூறி, ஸ்ரீமந்நாராயணனே காரணவஸ்து வென்றும் நிஷ்கர்ஷித்திருக்கையாலே அவனை யடியொற்றி * ஒன்றுந்தேவு திருவாய்மொழியிலே, ஸகல ஜகத்காரணபூதனை ஸர்வேச்வரனைத் தவிர்த்துப் பரதேவம் பிறிதொன்றில்லையென்று கையிலங்கு நெல்லிக்கனியாகக் காட்டியருளின ஆழ்வாரது திருவடிகளைத் தொழுவதே ஸ்வரூபாநுரூபமென்றதாயிற்று. ... ... (௯0)

கையாருஞ் சக்கரத்தோன் காதலின்றிக்கே யிருக்க *
பொய்யாகப் பேசும் புறனுரைக்கு *—மெய்யான
பேற்றை யுபகரித்த பேரருளின் தன்மைதனை *
போற்றினனே மாறன் பொலிந்து. (௯௧)

காதல் இன்றிக்கே இருக்க	(பகவத் விஷயத்தில்) அன்பு இல்லாமலிருக்க	மெய் ஆன பேற்றை	உண்மையான புருஷார்த்தத்தை
பொய் ஆக பேசும்	கபடமாகப் பேசுகின்ற	உபகரித்த	உதவிசெய்த
புறன் உரைக்கு	வஞ்சக வார்த்தைகளையே பற்றாகக் கொண்டு,	பேர் அருளின் தன்மை தனை	மஹா கருணையின் நிலைமையை
		மாறன்	ஆழ்வார்
கை ஆரும் சக்கரத்தோன்	திருக்கையிலமர்ந்த திருவாழியை யுடையனான எம்பெருமான்	பொலிந்து	திருவுள்ளவுவப்புடன்
		போற்றினன்	சிறப்பித்துக் கூறினர்.

*** எம்பெருமான் தன் பக்கலில் உள்ளுருகி பக்திசெய்பவர் திறத்தில் கருணைபுரிவது போலவே, உள்ளுருகின பக்தியின்றிக்கே கபடமான பக்தியைச்செய்பவர் திறத்திலும் கருணை புரிவதுண்டு; இதை ஆழ்வார் தம் பக்கலிலே அநுபவஸித்தமாகக் கண்டாராதலால், தாம் கண்டவதனை * கையார் சக்கரத்திருவாய்மொழியில் எடுத்துரைத்தாராயிற்று.

“கையாருஞ் சக்கரத்தோன்” என்பது ‘உபகரித்த’ என்பதிலே அந்வயிக்கும்.

புறனுரை=வெற்றுரை என்றபடி. உள்ளேயில்லாமல் வெளியிலே மாத்திரஞ் சொல்லுகிற வார்த்தை. முதல் திருவந்தாதியில் (41.) “புறனுரையேயாயினும்” என்றதுங் காண்க. ‘புறனுரை’ என்பதற்குப் பழிச்சொல் என்கிற பொருளும் உண்டு; பெரிய திருமொழியில் (6—4—7.) “இவன் பொல்லான் திரைந்தானென்னும் புறனுரை கேட்பதன்முன்” என்றது காண்க. ... ... (௯௧)

பொலிக பொலிகவென்று பூமகள்கோன் தொண்டர் *
மலிவுதனைக் கண்டுகந்து வாழ்த்தி *—உலகில்
திருந்தாதார் தம்மைத் திருத்திய மாறன்சொல் *
மருந்தாகப் போகுமன மாசு. (௯௨)

உலகில்	இவ்வுலகத்தில்	திருந்தாதார் தம்மை	திருந்தாமலிருப்பவர்களை
பூமகள் கோன் தொண்டர்	திருமாலுக்குத் தொண்டர்களான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுடைய	திருத்திய	(உபதேச முகத்தாலே) திருத்தியருளின
மலிவுதனை கண்டு உகந்து	பெருந்திரளைக்கண்டு உள்ளம் பூரித்து	மாறன்	ஆழ்வாருடைய
		சொல்	ஸ்ரீஸூக்திகளே
பொலிக பொலிக என்று வாழ்த்தி	வாழ்க வாழ்க வென்று மங்களாசாஸனம் பண்ணி (அவ்வளவோடும் நில்லாமல்)	மருந்து ஆக	மருந்தாகப்பெற்று
		மனம் மாசு போகும்	மனக்களங்கம் தொலைந்திடும்.

* * * இதில் * நண்ணாதார் முறுவலிப்பவிலே * கொடுவுலகம் காட்டேலே என்ற ஆழ்வார்க்கு இந்நிலத்தில் இருப்பு ஒருவாறு போக்யமாகைக்காக எம்பெருமான் ஸ்ரீ வைஷ்ணவத்தின் மலிந்திருக்கும்படியை இங்கே காட்டிக்கொடுக்க, அதுகண்டு * பொலிகபொலிக வென்று போற்றியும், இன்னமும் திருந்தாத ஸம்ஸாரிகளை உபதேசங்களாலே திருத்தியும் அவர் பணித்த திவ்ய ஸூக்திகளை நம்முடைய மனனகமலங்கள் கழிய அருமருந்து என்றதாயிற்று. (சஉ)

மாசறு சோதிக் கண்ணன் வந்து கலவாமையால் *
ஆசைமிகுந்து பழிக்கஞ்சாமல்—ஏசறவே *
மண்ணில் மடலூர மாறனொருமித்தான் *
உண்ணடுங்கத் தான்பிறந்தவூர். (சங)

மாச அறு சோதி	நிர்மலமான சோதியை யுடைய	ஏச அற	ஏசுமில்லை கடந்து,
கண்ணன்	எம்பெருமான்	தான் பிறந்த ஊர் உள் நடுங்க	தாம்பிறந்த திருநகரியி லுள்ளாரெல்லாரும் நடுங்கும்படியாக
வந்து	நெருங்கி வந்து	மண்ணில்	இவ்வுலகத்திலே
கலவாமையால்	ஸம்ச்லேஷம் தாராமையினாலே	மடல் ஊர ஒருமித்தான்	மடலூருகையிலே இறங்கினார்.
மாறன்	ஆழ்வார்		
ஆசை மிகுந்து	ஆசைமிகுதாப்பெற்று		
பழிக்கு அஞ்சாமல்	(ஊரார் தாயார் முதலானோருடைய) பழிக்குப் பின் வாங்காமல்		

* * * இதில் * பொலிக பொலிகவிலே * மலியுஞ் சுடரொளி மூர்த்தி மாயப்பிரான் கண்ணன் தன்னை * என்று வடிவழகையும் குணங்களையும் ஸௌலப்யத்தையும் அநுஸந்தித்து இப்படிப்பட்ட எம்பெருமானோடே ஸம்ச்லேஷிக்கப் பெறவேணுமென்று கோலிக் கையை நீட்ட அப்பெருமான் அகப்படாதே கைகழிந்து நிற்க அதனாலே கலங்கி மடலெடுக்கையிலே கை வைத்தாராழ்வார் என்கிறது.

ஏசறவே என்றவிடத்து 'ஏசலே' என்னும் பாடமுண்டென்று வியாக்யானத்திற்காண்கிறது.

ஊர நினைந்தமடல் ஊரவு மொண்ணாதபடி *
கூரிருள்சேர் கங்குலுடன் கூடிநின்று*—பேராமல்
தீதுசெய்ய, மாறன்திருவுள்ளத்துச் சென்றதுயர் *
ஓதுவதிங் கெங்ஙனேயோ. (சச)

ஊர நினைந்த	தாம் ஊர்வதாக நினைத்துத் தொடங்கின	தீது செய்ய	உபத்திரவம் செய்ய, (அதனால்)
மடல்	மடலை	மாறன்	ஆழ்வாருடைய
ஊரவும் ஒண்ணாதபடி	ஊரமுடியாதபடியாக	திரு உள்ளத்து	திருவுள்ளத்தில்
கூர் இருள் சேர் கங்குல்	மிகுந்த இருள் செறிந்த இரவானது	சென்ற	சேர்ந்த
உடன் கூடி நின்று	தன் பரிவாரத்தோடே சேர்ந்து நின்று	துயர்	துயரத்தை
பேராமல்	தொலையாமல்	இங்கு ஓதுவது	இங்கு எடுத்துரைப்பதானது
		எங்ஙனே ஓ	எப்படி முடியும்?

* * * இத் திருவாய்மொழியிலே மடலூருவதாக ஒருப்பட்ட ஆழ்வார் அது செய்யமுடியாதபடிக்கு இருள் செறிந்த இராப்பொழுது வந்து இடையூறுகின்றது; அதுவுமல்லாமல் மிக்க

துன்பத்தையுமுண்டு பண்ணிற்று; அதனால் துன்பமுற்ற ஆழ்வாருடைய * ஊரெல்லாந்துஞ்சியில் நிலைமை வாய்கொண்டு பேசவொண்ணாததாயிருந்த தென்கை. (சச)

எங்ஙனே நீர்முனிவ தென்னையினி நம்பியழகு *
இங்ஙனே தோன்றுகின்ற தென்முன்னே * —அங்ஙன்
உருவெளிப்பாடா வுரைத்த தமிழ்மாறன் *
கருதுமவர்க் கின்பக் கடல். (சரு)

நீர்	தோழியரும் தாய்மாருமான நீங்கள்	உரு வெளிப்பாடு ஆ	உருவெளிப்பாட்டென்னும் பரிசிலே
இனி என்னை எங்ஙனே முனிவது	இனி என்னைச் சீறுவாருமோ?	உரைத்த	அருளிச்செய்த
நம்பி அழகு	திருக்குறுங்குடி நம்பியின் வடிவழகானது	தமிழ் மாறன்	த்ராவிட வேதப்ரவர்த்தகரான நம்மாழ்வார்
என் முன்னே	என் கண்ணெதிரில்	கருதுமவர்க்கு	தம்மைச் சிந்திப்பவர்களுக்கு
இங்ஙனே தோன்றுகின்றது அங்ஙன்	இதோ ப்ரத்யக்ஷமாய்த் தோற்றுகின்றதே! என்று	இன்பம் கடல்	ஆனந்த ஸாகரமாயிருப்பர்.

* * * திருக்குறுங்குடி நம்பியின் திவ்யாவயவ ஸௌந்தர்யம், திவ்யாபரண ஸௌந்தர்யம், திவ்யாயுத ஸௌந்தர்யம் ஆகிய அழகுகளிலே நெஞ்சுபறிபுண்ட ஆழ்வார் அநவரதமும் அவற்றையே வாய்வெருவாநிற்க, அதுகண்ட தாய்மார் சீறி சிக்ஷிக்கப்புக, 'நான் நீங்கள் சிக்ஷிக்குமளவிலே நிற்கின்றேனில்லையே, உருவெளிப்பாட்டாலே நம்பியின் அழகு என் முன்னே வந்து தோன்றுகின்றதே!, இனி என்னை நீங்கள் பகவத் விஷயத்தில் நின்றும் மீட்கப்பார்ப்பது பயனற்றதேயாகும்' என்று தெரிவித்தமை * எங்ஙனேயோ திருவாய்மொழியின் ப்ரமேயம்.

இத்திருவாய்மொழியில் ஆழ்வார்க்கு இன்பமும் துன்பமும் கலந்து உண்டாயிற்று. அப்படிப்பட்ட ஆழ்வாரைச் சிந்திப்பவர்களுக்கோ வென்னில், ஒருநாளும் துன்பமுண்டாகப்ரஸக்தியில்லை, இன்பமேயாகும் என்றும் ஸூசிப்பித்தருளினாராயிற்று. (சரு)

கடன்ஞாலத் தீசனை முன்காணாமல் நொந்தே *
உடனு வனுகரிக்க வுற்று *—திடமாக
வாய்ந்தவனாய்த் தான்பேசும் மாற னுரையதனை *
ஆய்ந்துரைப்பா ராட்செயநோற் றார். (சசு)

கடல் ஞாலத்து	கடல் சூழ்ந்த நிலவுலகத்தில்	அவன் ஆய் தான் பேசும்	அவனாகவே தாம் அநுகரித்துப் பேசின
ஈசனை	எம்பெருமானை	மாறன்	ஆழ்வாருடைய
முன் காணாமல்	கண்முன்னே காணப்பெறாமல்	உரை அதனை	ஸ்ரீஸூக்திகளை
நொந்து	க்லேசப்பட்டு	ஆய்ந்து உரைப்பார்	வைபவமறிந்து அநுஸந்திப்பவர்கள்
உடன் ஆ அநுகரிக்கல் உற்று	அவனைத்தாம் அநுகரித்துத் தரிக்கப் பார்த்து	ஆள் செய	ஆழ்வார்க்கு அடிமை செய்ய
திடம் ஆக வாய்ந்து	திண்ணிய அத்யவஸாயம் கொண்டவராய்	நோற்றார்	நோன்பு நோற்றவராவர்கள்.

* * * இம் * எங்ஙனேயோவென்னுந் திருவாய்மொழியில் உருவெளிப்பாடாய்ச் சென்றதித்தனை போக்கி ஸாக்ஷாத்தாகக் காணப்பெற்றதில்லையே; அதனால் ஆழ்வார்க்கு க்லேசம் மிக்கதாயிற்று;

அந்த க்லேசத்தை எவ்வழியாலே போக்கிக் கொள்ளலாமென்று பார்த்த ஆழ்வார் 'அநுகரித்துத் தரித்தல் என்று ஒன்றுண்டு' என்று திருவுள்ளம்பற்றி அப்படியே தத்பாவ பாவனை கொண்டு பேசினாராயிற்று * கடல் ஞாலத்தில். அப்படிப்பட்ட ஆழ்வாருடைய அருளிச்செயல்களைத் தாமறிந்து ஓதவல்லவர்கள் யாவரோ அவர்கள் ஆழ்வார்க்கு நித்யகைங்கர்யம் பண்ண நோன்பு நோற்றவர்களெனக் கொள்ளத்தகுவர் என்றதாயிற்று. (சகூ)

நோற்ற நோன்பாதியிலேன் உன்றனைவிட் டாற்றகில்லேன் *
பேற்றுக்குபாய முன்றன் பேரருளே—சாற்றுகின்றேன் *
இங்கென் னிலையென்னும் எழில்மாறன் சொல்வல்லார் *
அங்கமரர்க் காரா வமுது. (சஎ)

நோற்ற	ஸாதநாநுஷ்டானம் பண்ணப் பெறப்பட்ட	சாற்றுகின்றேன்	அறிவித்திருக்கின்றேன் ;
நோன்பு ஆதி	கருமயோகம் முதலானவற்றை	இங்கு	இவ்விஷயத்தில்
இலேன்	உடையேனல்லேன் ;	என் நிலை என்னும்	என்னுடைய உறுதி இதுவாயிருக்கும் என்றருளிச் செய்தவரான
உன் தனை விட்டு	தாரகனும் போஷகனுமாயிருக்கிற வுன்னை விட்டு	எழில் மாறன்	அழகிய ஆழ்வாருடைய
ஆற்ற கில்லேன்	தரித்திருக்க சக்தனல்லேன்;	சொல்	திருவாய்மொழியை
பேற்றுக்கு	புருஷார்த்த ப்ராப்திக்கு	வல்லார்	ஓதவல்லவர்கள்
உபாயம்	சாதனம்	அங்கு	திருநாட்டுக்குச் சென்ற பின்பு
உன் தன்	உன்னுடைய	அமரர்க்கு	நித்யஸூரிகளுக்கு
பேர் அருளே	பரமகிருபையே (என்று)	ஆரா அமுது	ஆராத அமுதமாயிருக்கப் பெறுவர்.

* * * எம்பெருமானே! உன்னுடைய நிர்ஹேதுக விஷயீகாரத்திற்கு இடையூறாக உபாயாந்தரங்களில் நிலையீடு உடையேனல்லேன்; 'உன்னுடைய நிர்ஹேதுக க்ருபையே ஸாதனம்' என்கிற மஹாவிச்வாஸமுடையேன்; இதுவாயிற்று என்னுடைய நிஷ்டை—என்று தம் உறுதியை * நோற்ற நோன்பிலேன் என்கிற திருவாய்மொழியில் விண்ணப்பஞ் செய்தவரான ஆழ்வாருடைய இவ்வஸூக்திகளை ஓதவல்லவர்கள் இவ்விபூதியில் ஸாம்ராஜ்யங்களையநுபவித்த பின்பு பரமபதத்திலும் நித்யமுக்தர்களாலே மிகவும் கொண்டாடப் பெறுவர் என்கை. (சஎ)

ஆரா வமுதாழ்வா ராதரித்த பேறுகளை *
தாராமையாலே தளர்ந்து மிக *—தீராத
ஆசையுடனாற்றாமை பேசி யலமந்தான் *
மாசறுசீர் மாறனெம்மான். (சஅ)

எம்மான்	அஸ்மத்ஸ்வாமியும்	மிக தளர்ந்து	மிகவும் நெஞ்சழிவுப் பட்டு
மாசு அறு சீர்	குற்றமற்ற திருக்குணங்களை யுடையவருமான	தீராத ஆசையுடன்	அநுபவத்தாலல்லது தீரமாட்டாத அபிநிவேசத்தாலே
மாறன்	ஆழ்வார்	ஆற்றாமை பேசி	தம்முடைய ஆற்றாமையை வெளியிட்டு
ஆதரித்த பேறுகளை	(திருக்குடந்தையிலே) தாம் ஆசைப்பட்ட பேறுகளை	அலமந்தான்	வருந்தினார்.
ஆராவமுதாழ்வார் தாராமையாலே	ஆராவமுதப் பெருமான் அருள் செய்யாமையாலே		

* * * திருக்குடந்தை யெம்பெருமான்பக்கலிலே ஆழ்வார் விரும்பின பேறுகளாவன—குளிர நோக்குதல், குசலப்ரச்னம் பண்ணுதல், தழுவுதல் முதலியன. அவற்றை ஆராவமுதன் தந்தருளாமையாலே ஆழ்வார் மிகவும் தளர்ந்து தம்முடைய ஆற்றாமையைப் பேசினாராயிற்று * ஆராவமுதே யென்னும் திருவாய்மொழியில். திருக்குடந்தை யெம்பெருமானுக்கு 'ஆராவமுதாழ்வார்' என்றே ஸம்ப்ரதாயத் திருநாமம். "ஆராவமுது, ஆழ்வாராதரித்த பேறுகளைத் தாராமையாலே" என்று சிலர்பிரித்துப் பொருள் கூறுவது சிறிதும் பொருந்ாது. (சஅ)

பிறந்துலகங் காத்தளிக்கும் பேரருட் கண்ணா * உன்
சிறந்தகுணத்தா லுருகுஞ் சீலந்—திறந்தவிர்ந்து *
சேர்ந்தனுபவிக்கும் நிலை செய்யென்ற சீர்மாறன் *
வாய்ந்தபதத்தே மனமே வை.

பிறந்து	பல பிறப்பும் பிறந்து	சேர்ந்து அனுபவிக்கும் நிலை	பொருந்தி அநுபவிக்கும் படியான நிலைமையை
உலகம் காத்து அளிக்கும்	உலகங்களை ரக்ஷித்தருளா நின்ற	செய் என்ற	செய்தருள வேணுமென்று ப்ரார்த்தித்த
பேர் அருள் கண்ணா	பரமதயாளுவான கண்ணபிரானே !	சீர் மாறன்	ஆழ்வாருடைய
உன் சிறந்த குணத்தால்	உனது உயர்ந்த திருக்குணங்களால்	வாய்ந்த பதத்தே	ப்ராப்தமான திருவடிகளிலேயே
உருகும் சீலம் திறம் தவிர்ந்து	நெஞ்சு உருகும்படியான தன்மை நீங்கி	மனமே வை	நெஞ்சே நீ பொருந்தி யிரு.

* * * விபவாவதாரகுண சேஷ்டிதங்களைச் சிந்தை செய்யப்புகுந்த ஆழ்வார் அவற்றைச் சிந்தை செய்ய முடியாமல் நெஞ்சு உருகிப்போகவே, அந்த எம்பெருமானையே நோக்கி 'பிரானே! இப்படி உருகிப்போகாமல் தரித்து நின்று அனுபவிக்கும்படியாக நீயே க்ருபை பண்ணியருளவேணுமென்று * பிறந்தவாறுமென்கிற திருவாய்மொழியில் ப்ரார்த்தித்தார்; அவருடைய திருவடிகளை சிந்திக்கத்தக்கன—என்றாயிற்று. (சகூ)

மாநலத்தால் மாறன் திருவல்லவாழ் புகப்போய் *
தானிளைத்து வீழ்ந்தவ்வூர் தன்னருகில் *—மேல்நலங்கித்
துன்பமுற்றுச் சொன்ன சொலவு கற்பார் தங்களுக்கு *
பின்பிறக்க வேண்டா பிற.

மாறன் தான் மா நலத்தால்	ஆழ்வார் மிகுந்த ப்ரேமத்தோடே	துன்பம் உற்று சொன்ன	வருந்தி யருளிச் செய்த
திருவல்லவாழ் புக போய்	திருவல்லவாழிலே சென்று சேரப் புறப்பட்டு	சொலவு	ஸ்ரீஸூக்திகளை
அவ் வூர் தன் அருகில்	அத்தலத்தின் ஸமீபத்தில்	கற்பார் தங்களுக்கு	கற்பவர்களுக்கு
இளைத்து வீழ்ந்து மேல்	தளர்ந்து விழுந்து அதற்கு மேலே	பின்	இனி மேலும்
நலங்கி	(தோழிமாருடைய நிஷேதவசனங்களாலும்) கலங்கப்பட்டு	பிற	வேறு பிறப்புக்கள்
		பிறக்க வேண்டா	பிறக்கவேண்டியிராது (முக்திஸாம்ராஜ்ய மாகும்).

* * * திருக்குடந்தையிலே தம்முடைய மநோரதம் ஸித்திபெறாத ஆழ்வார் திருவல்லவாழ் நகரிலாவது சென்று களிப்போமென்று அங்கேறச் செல்லப் புறப்பட்டு முட்ட முடியப் போகப் பெறாமே புறச்சோலையளவிலேயே தளர்ந்து விழுந்து ஆற்றாமை கரைபுரண்டு அருளிச்செய்த

* மானேய்நோக்குத்திருவாய்மொழியைக் கற்பார்களுக்கு இனி யொருகாலும் பிறவித்துன்பம் சேராமே பேரின்பமெய்தலாகும் என்றதாயிற்று. (௪௯)

வைகல் திருவண்வண்டூர் வைகு மிராமனுக்கு * என்
செய்கைதனைப் புள்ளினங்காள்! செப்புமென *—கைகழிந்த
காதலுடன் தூதுவிடும் காரிமாறன் கழலே *
மேதினியீர் நீர்வணங்குமின்.

புள் இனங்காள்	பறவைக்கூட்டங்களே!	கை கழிந்த காதலுடன்	மிகப்பெரிய ப்ரேமத்துடனே
திருவண் வண்டூர்	திருவண்வண்டூரிலே		
வைகல் வைகும்	எப்போதும் எழுந்தருளியிருக்கின்ற	தூது விடும்	அந்தப் பறவைகளைத் தூதுவிட்ட
இராமனுக்கு	ஸ்ரீ ராமபிரானிடத்திலே	காரி மாறன் கழலே	ஆழ்வாருடைய திருவடிகளையே
என் செய்கை தனை செப்பும் என	எனது செய்தியைச் சொல்லுங்கோ ளென்று	மேதினியீர்	பூமியிலுள்ளவர்களே!
		நீர் வணங்குமின்	நீங்கள் வணங்குங்கோள்.

* * * பக்ஷிகளை விளித்து 'நீங்கள் திருவண்வண்டூரிலே சென்று அங்கு எழுந்தருளியிருக்கின்ற விபவத்திருக்கோலமான ஸ்ரீராமபிரானுக்கு என்னுடைய விரஹவேதனையைத் தெரிவித்து அங்கிருந்து நல்ல சமாசாரம் கொண்டுவரவேணும்' என்று * வைகல்பூங்கழி வாயிலே சொல்லி அந்தப்பறவைகளைத் தூதுபோகவிட்ட ஆழ்வாருடைய திருவடிகளை வணங்குவதே மாநிலத்தவர்களுக்கு நலமென்றதாயிற்று. (௫௧)

மின்னிடையார் சேர்கண்ணன் மெத்தெனவந்தா னென்று *
தன்னிலை போய்ப்பெண்ணிலையாய்த் தான்தள்ளி * —உன்னுடனே
கூடேனென்றுமே குருகையர்கோன் தாள்தொழவே *
நாடோறும் நெஞ்சமே! நல்கு. (௫௨)

மின் இடையார் சேர் கண்ணன்	மின்போன்ற நுண்ணிடையை யுடையவரான ஆய்ச்சியரோடு சேர்ந்து போதுபோக்கின கண்ணபிரான்	பெண் நிலை ஆய்	ஸ்த்ரீ பாவனை யடைந்து
		தான் தள்ளி	(அப்பெருமானைத்) தாம் நிராகரித்து
		உன்னுடனே கூடேன் என்று மூடும்	உன்னோடு சேரமாட்டே னென்று மூடின
மெத்தென வந்தான் என்று	(அதனால்) தாமதித்து வந்தானென் றெண்ணி (ஆழ்வார்)	குருகையர் கோன்	சடகோபருடைய
		தாள் தொழவே	திருவடிகளையே தொழுமாறு
தன் நிலை போய்	தாமான தன்மை தவிரப்பெற்று	நெஞ்சமே!	மனமே!

நாள்தோறும் நல்கு எப்போதும் அருள்செய்வாயாக.

* * * கீழ்த் திருவாய்மொழியில் தூது விட்டவாறே எம்பெருமான் ஓடிவர, இப்படி நாம் தூது விட்டழைக்க வேண்டும்படி தாமதித்ததற்கு என்னகாரண மிருக்குமென்று ஆராய்ந்த ஆழ்வார், இவன் வேறு பெண்டிரோடே கலந்திருந்து போதுபோக்கி யிருந்தானத்தனை என்று கருதி ப்ரணய ரோஷத்தாலே நீ எங்கள் கோஷ்டியில் வரலாகாது, உன்னோடு நான் கூடமாட்டேன் என்று கதவடைத்துத் தள்ளினபடியைக் கூறும் * மின்னிடைமடவார் திருவாய்மொழி. இங்ஙனே லீலாரஸங்கொண்டாடின ஆழ்வாருடைய திருவடிகளே சரணமென்றதாயிற்று. (௫௨)

நல்லவலத்தால் நம்மைச் சேர்த்தோன் முன் நன்னுரை *
வெல்லும் விருத்தவிபூதியனென்று * — எல்லையறத்
தானிருந்துவாழ்த்தும் தமிழ்மாறன் சொல்வல்லார் *
வானவர்க்கு வாய்த்தகுரவர். (௫௩

நல்ல வலத்தால்	(பந்து பறித்தல் முதலிய) நல்ல வன்மையால்	எல்லை அற	முடிவில்லாமல்
நம்மை சேர்த்தோன்	(கடலை நீக்கி) நம்மைச் சேரவிட்டுக் கொண்டவன்	தான் இருந்து வாழ்த்தும்	தானிருந்து ஸ்தோத்ரம் பண்ணின
முன்	முன்னம்	தமிழ் மாறன் சொல் வல்லார்	ஆழ்வாருடைய ஸ்ரீஸூக்தியை அதிகரிக்க வல்லவர்கள்
நண்ணாரை வெல்லும்	பகைவர்களை வென்றவனாய்	வானவர்க்கு	நித்யஸூரிகளுக்கு
விருத்த விபூதியன் என்று	ஒன்றோடொன்று சேராத விருத்த விபூதிகளை யுடையவனென்று பார்க்கப் பேசி	வாய்த்த குரவர்	பொருத்தமான குருக்களாவர்.

*** வைகல்பூங்கழிவாயில் நாறுவிடவேண்டும்படி எம்பெருமான் தாமதித்திருந்ததனாலே ப்ரணயரோஷம் தலையெடுத்து 'உன்னோடே கூடமாட்டேன்' என்று ஊடிக்கொண்டிருந்த ஆழ்வாரை எம்பெருமான் நல்லவலத்தால் சேர்த்துக்கொண்டான்; நல்லவலமாவது — பந்து கழல் முதலிய லீலோபகரணங்களைப் பறித்துக்கொள்ளுதல், பலவகையாக வாக்துவாதங்கள் செய்தல் முதலியவையாம். அவை இத் திருவாய்மொழியில் விசதம். இங்ஙனே நல்லவலத்தால் கூடவிட்டுக்கொண்ட பெருமான், முன்னே மஹாபலசாலிகளையும் வென்றவனாதலால் அபலைகளான நம்மை வெல்லுதல் அவனுக்குப் பணியோ என்றிருந்த ஆழ்வார்க்கு எம்பெருமான் தன்னுடைய விருத்த விபூதிபோகத்தைக் காட்டிக்கொடுத்து இதையும் பாரீர் என்ன, அங்ஙனமே பார்த்து வாழ்த்தின * நல்குரவு மென்ற திருவாய்மொழியை ஓதவல்லவர்கள் வானவராலும் கொண்டாடப்பெறுவர்கள் என்றதாயிற்று. (ருங)

குரவை முதலாம் கண்ணன் கோலச்செயல்கள் *
இரவுபக லென்னமல் என்றும் * —பரவுமனம்
பெற்றேனென்றேகளித்துப் பேசும்பராங்குசன்தன் *
சொல்தேனில் நெஞ்சே! துவள். (ருச)

கண்ணன்	கண்ணபிரானுடைய	பரவு மனம் பெற்றேன் என்றே களித்து பேசும்	அநுபவிக்கும்படியான நெஞ்சு படைத்தேனென்று களித்தருளிச் செய்த
குரவை முதல் ஆம் கோலம் செயல்கள்	ராஸக்ரீடை முதலான அழகிய செய்திகளை	பராங்குசன் தன்	நம்மாழ்வாருடைய
இரவு பகல் என்னமல் என்றும்	இரவு பகல் என்னும் வாசியின்றிக்கே எக்காலத்திலும்	சொல் தேனில்	ஸ்ரீஸூக்தியாகிற மதுவிலே
		நெஞ்சே	மனமே!
		துவள்	நீ ஈடுபட்டிரு.

*** கண்ணபிரான் செய்தருளின ராஸக்ரீடை முதலான திவ்யசேஷ்டிதங்களிலே அஹோராத்ர விபாகமற எப்போதும் ஈடுபட்டு அவற்றையே அநுபவிக்கும்படியான நெஞ்சு பெற்றேனே! என்று மிக்க களிப்புடனே * குரவையாய்ச்சியர் பதிகம் பேசின ஆழ்வாருடைய ஸ்ரீஸூக்தி யமுதமே நமக்குப் பரமபோக்யம் என்றதாயிற்று. (ருச)

துவளறுசீர் மால்திறத்துத் தொன்னலத்தால் * நாளும்
துவளறுதன் சீலமெல்லாம் சொன்னான் * — துவளறவே

முன்னமனுபவத்தில் மூழ்கின்ற மாறன், அதில்
மன்னுமுவப்பால் வந்தமால். (௫௫)

முன்னம்	ஏழ்த்திருவாய் மொழியில்	அவன் அறு சீர் மால் திறத்து	குற்றமற்ற கல்யாண குணங்களையுடைய எம்பெருமான் விஷயத்தில்
அனுபவத்தில்	எம்பெருமானை யனுபவிக்குமிடத்தில்	தொல் நலத்தால்	இயற்கையான பக்தியினால்
அவன் அற	ஒரு குறைவு மின்றிக்கே	நாளும் அவன் அற	நித்ய நிர்துஷ்டமா யிருக்கின்ற
மூழ்கி நின்ற மாறன்	பரிபூர்ணமாக அவகாஹிக்கப் பெற்றிருந்த ஆழ்வார்	தன் சீலம் எல்லாம் சொன்னான்	தம்படிகளை யெல்லாம் அருளிச் செய்தார்.
அதில் மன்னும் உவப்பால் வந்த மால்	அவ்வனுபவத்தில் பொருந்தி சிறக்கப்பெற்ற ஆனந்தத்தாலுண்டான வ்யாமோஹத்தினால்		

* * * தூவளில் மாமணி மாடத் திருவாய்மொழியானது ஆழ்வார் தம்முடைய படிகளைத் தாமே தெரிவிப்பது என்று ஈட்டிலருளிச்செய்தபடியே இங்குமருளிச்செய்கிறார். "மாறன் தன் சீலமெல்லாம் சொன்னான்" என்கிறார். ஹேயகுணம் சிறிது மின்றிக்கே ஸமஸ்த கல்யாண குணாத்மகனான எம்பெருமான் விஷயத்தில் பக்திபடியாகத் தமக்குண்டான படிகளையெல்லாம் இத்திருவாய்மொழியில் ஆழ்வார் அருளிச்செய்தார்; அதற்குக் காரணமென்னவென்னில், ஏழ்த் திருவாய்மொழியில் விளைந்த அநுபவமே என்றதாயிற்று. (௫௫)

மாலுடனே தான் கலந்து வாழப்பெறாமையால் *
சாலநைந்து தன்னுடைமை தானடையக்—கோலியே *
தானிகழவேண்டாமல் தன்னைவிடல் சொல்மாறன் *
ஊனமறுசீர் நெஞ்சே யுண். (௫௬)

மாலுடனே தான் கலந்து வாழ பெறாமையால்	பரம புருஷனோடு தாம் கூடி வாழப் பெறாமையாலே	தன்னை விடல் சொல் மாறன்	அவை தன்னடையே முந்துகோலித் தம்மைக் கைவிட்டு அகன்றபடியை அருளிச் செய்த ஆழ்வாருடைய
சால நைந்து	மிகவும் தளர்ந்து		
தன் உடைமை தான் அடைய	தம்முடைய ஆத்மாத்மீயங்களை யெல்லாம்	ஊனம் அறு சீர்	குற்றமற்ற திருக்கல்யாண குணங்களை
கோலி தான் இகழ வேண்டாமல்	ஸ்வப்ரயத்ந பூர்வகமாக விட வேண்டாமல்	நெஞ்சே உண்	மனமே நீ அனுபவிப்பாயாக.

* * * ஆழ்வார் தாம் எம்பெருமானோடே கூடி வாழப்பெறாமையால் மிகவும் தளர்ச்சியடைந்து ஆத்மீயங்களெல்லாம் தம்மை விட்டு அகன்றபடியை* மாலுக்குவையமளந்த திருவாய்மொழியில் அருளிச் செய்தார் என்றதாயிற்று. இதே காலப்பத்தில் * ஏறாளுமிறையோனும் என்கிற திருவாய்மொழியிற் காட்டிலும் இத்திருவாய்மொழிக்கு வாசியருளிச் செய்வதற்காக "கோலியே தானிகழ வேண்டாமல்" என்றருளிச் செய்தது. அத்திருவாய்மொழியில் ஆத்மாத்மீயங்களை ஸ்வப்ரயத்நபூர்வகமாக ஆழ்வார் கைவிட்டார்; இத்திருவாய்மொழியில் அங்ஙனமன்றிக்கே அவை தன்னடையே விட்டொழிந்தமை கூறல் வாசியென்க. (௫௬

உண்ணுஞ்சோறாதி யொருமூன்று மெம்பெருமான் *
கண்ணனென்றே நீர்மல்கிக் கண்ணிணைகள்— * மண்ணுலகில்
மன்னுதிருக்கோளூரில் மாயன்பால் போம்மாறன் *
பொன்னடியே நந்தமக்குப் பொன். (௬எ)

உண்ணும் சோறு ஆதி ஒரு மூன்றும்	உண்ணும் சோறு முதலான தாரக போஷக போக்யங்கள் மூன்றும்	மன் உலகில் மன்னு	இவ்வுலகில் நிலைபெற்றிருக்கிற
		திருக்கோளூரில்	திருக்கோளூரிலுள்ள
எம்பெருமான் கண்ணன் என்றே	எம்பெருமானுடைய ஸ்ரீ க்ருஷ்ணனே என்று அத்யவஸித்திருந்து	மாயன் பால் போம்	வைத்தமாநிதிப்பெருமானிடம் செல்லப் புறப்பட்ட
		மாறன்	ஆழ்வாருடைய
கண் இணைகள் நீர் மல்கி	இரண்டு கண்களிலும் நீர் ததும்பப்பெற்று	பொன் அடியே நம் தமக்கு பொன்	அழகிய திருவடிகளே நமக்குத் தனமாகும்.

* * * "வாஸுதேவஸ் ஸர்வம்" என்ற படியே சோறு நீர் வெற்றிலைகளாகிற தாரக போஷக போக்யங்களெல்லாம் கண்ணனெம் பெருமானே யென்கிற அத்யவஸாயம் நிரம்பப்பெற்றிருந்து கண்ணீரைக் கொண்டே நிரூபணீயரான ஆழ்வார் * உண்ணுஞ்சோறு திருவாய்மொழியில் திருக்கோளூர்க்குச் செல்லப்புறப்பட்டார். அவருடைய திருவடிகளே நமக்குத் தஞ்சம். (௬எ)

பொன்னுலகுபூமியெல்லாம் புள்ளினங்கட்கே வழங்கி *
என்னிடரை மாலுக்கியம்புமென— * மன்னுதிரு
நாடுமுதல் தூது நல்கிவிடும்மாறனையே *
நீடுலகீர் போய்வணங்கும் நீர். (௬அ)

பொன் உலகு பூமி எல்லாம்	நித்ய விபூதி லீலாவிபூதியாகிய எல்லாவற்றையும்	மன்னு திரு நாடு முதல்	நித்யவைகுண்டம் முதலான இடங்களில்
புள் இனங்கட்கே வழங்கி	பறவைக் கணங்களுக்கே கொடுப்பதாகச் சொல்லி	தூது நல்கி விடும்	(பக்ஷிகளைத்) தூதாக விரும்பிப் போகவிட்டருளின
என் இடரை மாலுக்கு இயம்பும் என	(நீங்கள்) எனது துயரை எம்பெருமானிடம் சென்று சொல்லுங்கோள்" என்று	மாறனையே	ஆழ்வாரையே
		நீடு உலகீர்	பெரிய உலகத்தீர்களே !
		நீர் போய் வணங்கும்	நீங்கள் சென்று வணங்குங்கள்.

* * * உபய விபூதியையும் வழங்குவதாக வாக்களித்துப் புள்ளினங்களை விளித்து "திருநாட்டிலோ அந்தர்யாமித்வத்திலோ எங்கேயாவது எம்பெருமானைக் கண்டுபிடித்து நீங்கள் எனது பிரிவாற்றாமையை அவனுக்கு அறிவிக்க வேணும் என்று சொல்லிப் * பொன்னுலகாளீரோ பதிகத்தில் தூது விட்ட ஆழ்வாரையே அனைவரும் வணங்க வேணுமென்று சாதித்து. (௬அ)

நீராகிக் கேட்டவர்கள் நெஞ்சழிய * மாலுக்கும்
ஏரார்விசும்பி லிருப்பரிதா —* ஆராத
காதலுடன் கூப்பிட்ட காரிமாறன் சொல்லை *
ஓதிடவேயுய்யு முலகு. (௬௯)

கேட்டவர்கள்	(தம்முடைய ஆர்த்த நாதத்தைக்) கேட்டவர்கள்	இருப்பு அரிதா	எழுந்தருளியிருத்தல் அஸாத்யமாம்படியாகவும்
நீர் ஆகி நெஞ்சு அழிய	நீராய்க் கரைந்து நெஞ்சு நிலை மாறும்படியும்	ஆராத காதலுடன் கூப்பிட்ட	பரிபூர்ண ஆசையோடு அவனைக் கூவியழைத்த
மாலுக்கும்	ஸர்வேச்வரனுக்கும்	காரி மாறன்	நம்மாழ்வாருடைய
வான் ஆர் விசும்பில்	செல்வம் மிகுந்த பரமபதத்திலே	சொல்லை	அருளிச் செயலை
		ஓதிடவே	ஓதின வளவிலே
		உலகு உய்யும்	உலகம் உஜ்ஜீவிக்கும்.

* * * கேட்டவர்கள் நெஞ்சுருகிக் கரையும்படியாகவும் எம்பெருமானுக்குமங்கு திருநாட்டில் தரித்திருக்க முடியாதபடியாகவும் பெருமிடறு செய்து * நீராய் நிலனாய்ப் பதிகத்தில் கூப்பிட்டழைத்த ஆழ்வாருடைய திவ்யஸூக்தியை அதிகரிக்கவே உலகம் உஜ்ஜீவிக்கிறதாகும். (௫௯)

உலகுய்ய மால்நின்ற உயர்வேங்கடத்தே *
அலர்மகளை முன்னிட்டு அவன்தன்—மலரடியே *
வன்சரணாய்ச் சேர்ந்த மகிழ்மாறன் தாளிணையே *
உன்சரணாய் நெஞ்சமே உள். (௬௰)

மால்	ஸர்வேச்வரன்	வன் சரண் ஆய் சேர்ந்த	திண்ணிய உபாயமாகப் பற்றின
உலகு உய்ய நின்ற	ஸகல லோகங்களும் உஜ்ஜீவிக்கும்படியாக நின்ற	மகிழ் மாறன்	வகுளாபரணரான நம்மாழ்வாருடைய
உயர் வேங்கடத்தே	உயர்ந்த திருமலையிலே		
அலர் மகளை முன்னிட்டு	பெரிய பிராட்டியாரைப் புருஷகாரமாக முன்னிட்டுக் கொண்டு	தாள் இணையே	உபயபாதங்களையே,
		நெஞ்சமே	ஓ மனமே!
அவன் தன் மலர் அடியே	அப்பெருமானுடைய திருவடித் தாமரைகளையே	உன் சரண் ஆய் உள்	உனக்குப் புகலாக ப்ரதிபத்தி பண்ணு.

* * * "கானமும் வானரமும் வேடுமுடை வேங்கடம்" என்கிறபடியே இன்னாரினையாரென்கிற வாசியின்றிக்கே ஸகலப் பிராணிகளும் உஜ்ஜீவிக்கும்படியாகத் திருமலையிலே யெழுந்தருளியிருக்கின்ற திருவேங்கடமுடையானுடைய திருவடிகளைப் பிராட்டி புருஷகாரமாகப் பற்றின படியை * உலகமுண்ட திருவாய்மொழியிலருளிச் செய்த நம்மாழ்வாருடைய திருவடிகளே நமக்குத் தஞ்சமென்றதாயிற்று. (௬௦)

உண்ணிலாவைவருடனிருத்தி இவ்வுலகில் *
எண்ணிலாமாயன் எனைநலிய—எண்ணுகின்றான் *
என்று நினைந்தோலமிட்ட இன்புகழ்சேர்மாறனென *
குன்றிவிடுமே பவக்கங்குல். (௬௧)

எண் இலா மாயன்	எண்ணிறந்த ஆச்சரிய குணசேஷ்டிதங்களை யுடையவனான எம்பெருமான்	எண்ணுகின்றான் என்று நினைந்து	திருவுள்ளம்பற்றிவிட்டானென்றெண்ணி
இ உலகில்	இந்நிலவுலகத்திலே	ஓலம் இட்ட	முறையிட்ட
		இன் புகழ் சேர்	மஹாயசஸ்வியான
உள் நிலாவு ஐவருடன் இருத்தி	உள்ளே வர்த்திக்கிற பஞ்சேந்த்ரியங்களாகிற பகைவருடன் இருக்கச் செய்து	மாறன் என	ஆழ்வார் என்று அநுஸந்தித்தவாறே
எனை நலிய	என்னை ஹிம்ஸிக்க	பவம் கங்குல் குன்றிவிடும்	ஸம்ஸாரமாகிற காளராத்திரி ஒழிந்துபோம்.

*** ஆழ்வாரை இந்நிலத்திலே வைத்தது அஸ்மதாதிகளுக்காக. இந்நிலத்திலிருக்குமளவும் இந்த்ரியங்களோடேயிருக்கவேண்டியது ஸஹஜம். ஆகவே எம்பெருமான் ஆழ்வாரையும் இந்த்ரியங்களோடே வைக்கவேண்டியதாயிற்று. அதுகண்ட வாழ்வார் "இந்த்ரியங்களானவை எப்படிப்பட்டவர்களையும் படாதபாடு படுத்துமவையல்லவோ. இப்படிப்பட்ட இந்த்ரியங்களோடே நம்மை வைத்திருப்பது நலிகைக்காகவே போலும்" என்றெண்ணி அப்பெருமானை நோக்கி ஓலமிட்டு முறையிட்டார் * உண்ணிலாவிய வென்னும் திருவாய்மொழியில். அப்படிப்பட்ட ஆழ்வார் திருநாமத்தை உச்சரித்தவளவிலேயே நம்முடைய ஸம்ஸாரபந்தம் தொலையும். (௬௧)

கங்குல்பகலரதி கைவிஞ்சி மோகமுற *
அங்கதனைக் கண்டோ ரரங்கரைப் பார்த்து—* இங்கிவள்பால்
என்செய நீ ரெண்ணுகின்ற தென்னுநிலை சேர்மாறன் *
அஞ்சொலுற நெஞ்சவெள்ளையாம். (௬௨)

கங்குல் பகல்	இரவிலும் பகலிலும்	இங்கு இவள் பால் என் செய நீர் எண்ணுகின்றது என்னும் நிலை சேர் மாறன்	'இத்தகைய நிலைமையில் இவள் திறத்து நீர் செய்ய நினைத்திருப்பது என்ன?' என்று கேட்கவேண்டும்படியான அவஸ்தையையடைந்த ஆழ்வாருடைய
அரதி கைவிஞ்சி	ஆற்றாமை அதிகப்பட்டு		
மோகம் உற	(ஆழ்வார்) மோஹமடைந்திட,		
அங்கு அதனை கண்டோர்	அந்த நிலைமையைப் பார்த்த திருத்தாயார்	அம் சொல் உற	ஸ்ரீஸூக்தியை யநுஸந்திக்க
அரங்கரை பார்த்து	ஸ்ரீரங்கநாதனை நோக்கி	நெஞ்சு வெள்ளை ஆம்	ஹ்ருதயம் பரிசுத்தமாகும்.

*** கீழ்த்திருவாய் மொழியாகிய * உண்ணிலாவிய பதிகத்திலுண்டான தளர்ச்சியானது மிகவும் அதிகரித்து உணர்த்தியழிந்து மூர்ச்சிக்கும்படியான நிலைமை நேர்ந்தவளவிலே, "கோயில் திருவாசலிலே முறைகெட்ட கேள்வியாக்கி" என்ற ஆசார்ய ஹ்ருதய ஸ்ரீஸூக்திப் படியே பராங்குச நாயகியைத் திருத்தாயார் கோயில் திருவாசலிலே யிட்டுவைத்து, 'பெரிய பெருமாளே! இப்பெண்பிள்ளை திறத்து நீர் செய்ய நினைத்திருப்பது யாது? இப்படி இவளைக் கைவிடுகை தருமமோ?" என்று கேட்கிறபடியாய்ச் சென்றது * கங்குலும் பகலும்பதிகம்.

அரதி—வட சொல். ஆற்றாமை. (௬௨)

வெள்ளிய நாமங்கேட்டு விட்டகன்றபின்மோகம் *
தெள்ளியமால் தென்திருப்பேர் சென்றுபுக—* உள்ளமங்கே
பற்றிநின்றதன்மை பகரும்சடகோபற்கு *
அற்றவர்கள் தாமாழியார். (௬௩)

வெள்ளிய நாமம் கேட்டு	போக்யமான பகவந்நாமங்களைத் தாய் சொல்லக் கேட்டதனால்	உள்ளம் அங்கே பற்றி நின்ற தன்மை பகரும்	தமது திருவுள்ளம் அவ்விடத்திலேயே பிரவணமானபடியை அருளிச் செய்த
மோகம் விட்டு அகன்ற பின்	மூர்ச்சை தெளிந்த பின்பு	சடகோபற்கு	ஆழ்வார் பக்கலிலே
தெள்ளிய மால்	ஸர்வஜ்ஞனான ஸர்வேச்வரனுடைய (திருப்பதிகளுள் ஒன்றான)	அற்றவர்கள் தாம்	அற்றுத் தீர்ந்தவர்கள் [அநந்யார்ஹசேஷபூதர்கள்]
தென் திருப்பேர் சென்று புக	தென் திருப்பேரெயில் போய்ப் பிரவேசிக்க	ஆழியார்	கம்பீர ஹ்ருதயர்களாவர்.

* * * கீழ்த்திருவாய் மொழியாகிய * கங்குலும் பகலில் : திருத்தாயார் வாக்கிலே தோன்றிய சில திருநாமங்களைக் கேட்கப்பெற்ற வளவிலே மூர்ச்சை தீர்ந்தொழிய, உணர்த்தி பெற்ற ஆழ்வார் தென்திருப்பேரெயில் என்னும் திருப்பதியிலே சென்று சேரவேணுமென்கிற ஆசையை வெளியிட்டருளினார் * வெள்ளைச் சுரிசங்கு திருவாய் மொழியிலென்க.

இப்பாட்டின் இரண்டாமடியில் "தென் திருப்பேர்" என்றே உலகமெங்கும் பாடம் வழங்கி வருகின்றது. சோழ நாட்டுத் திருப்பதிகளுள் ஒன்றான அப்பக்குடத்தான் ஸந்நிதிக்கே தென் திருப்பேரென்று வியவஹாரம். அந்தத் திருப்பதி இங்கு விஷயமன்று. பாண்டி நாட்டுத் திருப்பதிகளுள் ஒன்றான தென் திருப்பேரையே இங்கு விவக்ஷிதம். ஆகவே 'தென் பேரை' என்று பாடமிருந்திருக்கலா மென்பர் பெரியோர். பேரை என்பது திருநாமமன்றென்றும், 'பேரெயில்' என்பதே திருநாமமென்றும் வியாக்கியானங்களினால் தெரிகின்றபடியால் ஏகதேசக்ரஹணமாகத் தென் திருப்பேர் என்றிருக்கத் தகுதியுண்டு. (கூஎ)

ஆழிவண்ணன் தன் விசயமானவை முற்றுங்காட்டி *
வாழிதனாலென்று மகிழ்ந்து நிற்க —* ஊழிலவை
தன்னையின்று போல் கண்டு தானுரைத்த மாறன்சொல் *
பண்ணுவரே நல்லது கற்பார். (கூஅ)

ஆழி வண்ணன்	கடல் வண்ணனான எம்பெருமான்	இன்று போல் கண்டு	இன்று நடந்தவை போல் ஸாக்ஷாத்கரித்து
தன் விசயம் ஆனவை முற்றும் காட்டி	தன்னுடைய விஜய பரம்பரைகள் முழுவதும் காட்டி	தான் உரைத்த மாறன்	தாம் அநுபவித்ததற்குப் போக்கு வீடாகப் பாசுர மருளிச் செய்த ஆழ்வாருடைய
இதனால் வாழ் என்று	இவற்றை யநுபவிப்பதனால் வாழ்வாயாக என்று (ஆழ்வாரை நோக்கிக்) கூறி	சொல்	ஸ்ரீஸூக்திகளை
மகிழ்ந்து நிற்க	உகந்திருக்க,	பண்ணுவரே	அநுஸந்திப்பவர்களே
ஊழிலவை தன்னை	பழையனவாய்க் கழிந்த அந்த விஜயாபதானங்களை	நல்லது கற்பார்	நல்ல நூல்களைக் கற்பவராவர்.

* * * எம்பெருமான் ஆழ்வாரை ஒருவாறு தரிப்பிக்க வேண்டித் தன்னுடைய அபதானங்களாகிய மூவுலகளந்தல், கடல்கடைதல், நிலமிடந்தல், பிரளயம் காத்தல், பாரதம் கை செய்தல் முதலிய சரித்திரங்களைக் காட்டிக்கொடுத்து 'ஆழ்வீர்! இவற்றைப் பேசியநுபவித்து வாழக் கடவீர்' என்றருளிச் செய்ய, ஆழ்வாரும் அவற்றையெல்லாம் தற்காலத்திற்போலக் கண்டு களித்துப் பேசியநுபவித்தார் * ஆழியெழுவென்னும் பதிகத்தில்.

'நல்லது கற்பார் மாறன்சொல் பண்ணுவர்' என்று அந்வயித்து, நல்ல ஸ்ரீஸூக்திகளைக் கற்க விருப்பமுடையவர்கள் ஆழ்வார் ஸ்ரீஸூக்தியைக் கற்பார்கள் என்று முரைக்கலாம். (கூஅ)

கற்றோர் கருதும் விசயங்களுக்கெல்லாம் *
பற்றும் விபவகுணப் பண்புகளை— * உற்றுணர்ந்து

மண்ணிலுள்ளோர் தம்மிழவை வாய்ந்துரைத்த மாறன்சொல் *
பண்ணிலினிதான தமிழ்ப் பா. (௬௫)

கற்றோர் கருதும்	கற்றவர்களால் ஆதரிக்கப்படுகிற	மண்ணில் உள்ளோர் தம் இழவை	இம்மண்ணுலகத்தவர் தன் பகவதநுபவத்தை யிழக்கும்படியை
விசயங்களுக்கு எல்லாம் பற்று ஆம்	வெற்றிச் சரிதைகளுக்கெல்லாம் ஆலம்பனமாயிருக்கிற	வாய்ந்து உரைத்த	பொருத்தமாக எடுத்துரைத்த
		மாறன் சொல்	ஆழ்வார் அருளிச்செய்தது
விபவகுணம் பண்புகளை உற்று உணர்ந்து	விபவாவதார குணஸ்வபாவங்களை ஆராய்ந்தறிந்து,	பண்ணில் இனிது ஆன தமிழ் பா	பண்ணிசையில் பரம போக்யமான த்ராவிட வேதம்.

*** இத்திருவாய்மொழியாகிய * ஆழியெழவெனும் பதிகத்தில் அநுஸந்தித்த விஜய பரம்பரைக்கு அடியான விபவாவதார குண ஸ்வபாவங்களை அநுஸந்தித்து 'படுக்கைக்கீழே தணல் கிடக்கக் கால்நீட்டிச் சாவாரைப்போலே இப்படிப்பட்ட மஹாநிதியுண்டாயிருக்க இவ்வுலகத்தவர்கள் இத்தையிழந்து அனர்த்தப்படுவதே!' என்று ஸம்ஸாரிகளிழவுக்கு நொந்து உரைத்த பதிகம் * கற்பாரிராமபிரானை யென்பது.

இத்திருவாய்மொழியின் நிகமனப்பாசுரத்தில் * வென்றி தரும்பத்தும் மேவிக் கற்பார்க்கே * என்றதில் நோக்காக "விசயங்களுக்கெல்லாம்" என்றருளிச் செய்தபடி. விசயங்களென்றது விஜயபதாகங்களென்றபடி. (௬௫)

பாமருவுவேதம் பகர்மால்குணங்களுடன் *
ஆமழகுவேண்டப்பாடாமவற்றை—* தூமனத்தால்
நண்ணியவனைக் காண நன்குருகிக் கூப்பிட்ட *
அண்ணலைநண்ணாரேழையர். (௬௬)

பா மருவு வேதம் பகர்	சந்தங்கள் பொருந்திய வேதங்களால் பேசப்படுகிற	தூ மனத்தால் நண்ணி	மாலஸ்ஸாக்ஷாத்காரமாக அநுபவித்து
		அவனை காண	அப்பெருமானைக் கண்ணாரக் காணவேண்டி
மால் குணங்களுடன் ஆம் அழகு வேண்டப் பாடு ஆம் அவற்றை	ஸர்வேச்வரனுடைய திருக்குணங்களென்ன நல்ல அழகென்ன பெருமேன்மை யென்ன ஆகியவைகளை	நன்கு உருகி கூப்பிட்ட	நன்றாக உள்ளமுருகி ஓலமிட்டு ஓலமிட்ட
		அண்ணலை நண்ணார் ஏழையர்	ஆழ்வாரை அடிபணியாதவர்கள் அவிவேகிகளாவர்.

*** இத்திருவாய்மொழியாகிய *கற்பாரில் அநுஸந்திக்கப்பட்ட குணங்களோடு கூட அப்பெருமானது வடிவழகும் பெருமேன்மையும் ஆழ்வாருடைய திருவுள்ளத்திற்கு விஷயமாக, அவற்றோடுகூடின அப்பெருமானைக் கண்ணாலே காணவேணுமென்னுமாசை மிகுந்து கூப்பிட்ட திருவாய்மொழியாம் * பாமருமூவுலகுமென்பது. அங்ஙனம் கூப்பிட்ட ஆழ்வாரை ஆச்ரயியாதவர்கள் அறிவிலிகளான நீசரேயாவர் என்றதாயிற்று.

வேண்டப்பாடாவது ஸர்வாதிகத்வம். * பாமருமூவுலகும் படைத்த * பாமருமூவுலகுமளந்த * இத்யாதிகளால் ஸர்வாதிகத்வமும், * தாமரைக்கண்ணனோ * தாமரைக் கையாவோ * இத்யாதிகளால் அழகும் அறிக. (௬௬)

ஏழையர்கள்நெஞ்சை யிளகுவிக்கும்மாலழகு *
சூழவந்துதோன்றித் துயர்விளைக்க *—ஆழுமனந்
தன்னுடனேயவ்வழகைத் தானுரைத்த மாறன்பால் *
மன்னுமவர் தீவினைபோம்மாய்ந்து. (கூஎ)

ஏழையர்கள் நெஞ்சை	அபிலாஷிகளுடையமனத்தை	ஆழும் மனம் தன்னுடனே	ஈடுபட்ட மனத்துடனே
இளகுவிக்கும்	உருக்க வல்ல தான	அவ் அழகை	அந்த வடிவழகை
மால் அழகு	எம்பெருமானது அழகானது	தான் உரைத்த மாறன் பால்	அருளிச்செய்த ஆழ்வார் விஷயத்திலே
சூழ வந்து தோன்றி	சுற்றுமும் வந்து காட்சி தந்து	மன்னுமவர்	பொருந்தியிருப்பவர்களினுடைய
துயர் விளைக்க	வருத்தத்தையுண்டாக்க,	தீ வினை	பாவங்களெல்லாம்
		மாய்ந்து போம்	உருவழிந்து போம்.

* * * கீழ்த்திருவாய்மொழியாகிய * பாமரு மூவுலகில் * வர்஡ித்துமாறதியேன் மல்கு நீலச் சுடர்தழைப்ப * என்னும் பாசுரத்தில் ப்ரஸ்தாவிக்கப்பட்ட விலக்ஷணமான வடிவழகானது திருவுள்ளத்திலே ஊற்றிருந்து அத்தையே இடையறாமல் பாவித்த பாவநாப்ரகர்ஷத்தாலே அவ்வழகு ப்ரத்யக்ஷஸமமாய்த் தோற்றித் தனித்தனியும் திரளவும் நலிவு செய்ய, அது கண்டு, தாம் நலிவு பட்டுச் சொல்லுகிறபடியை உருவெளிப்பாட்டாலே நோவுபடுகிறவொரு பிராட்டி பாசுரமாக அருளிச் செய்ததாம் * ஏழையராவிப் பதிகம். (கூஎ)

மாயாமல்தன்னைவைத்த வைசித்திரியாலே *
தீயாவிசித்திரமாச் சேர்பொருளோ—டோயாமல் *
வாய்ந்துநிற்கும்மாயன் வளமுரைத்த மாறனைநாம் *
எய்ந்துரைத்து வாழுநாளென்று. (கூஅ)

தன்னை மாயாமல்வைத்த	ஆழ்வாராகிய தம்மை அழியாதபடி இந்நிலத்திலே வைத்த	ஓயாமல்	அநவரதமும்
வைசித்திரியாலே	விசித்திரத் தன்மையினால்,	வாய்ந்து நிற்கும் மாயன்	பொருந்தி நிற்கிற எம்பெருமானுடைய
தீ ஆம் விசித்திரமாச் சேர் பொருளோடு	தீ முதலான பஞ்சபூதங்களும் (ஒன்றின் காரியம் ஒன்றுக்கில்லாதபடி வெவ்வேறு உருவாய்) சேர்ந்திருக்கும் பதார்த்தங்களோடே	வளம்	விபூதி விஸ்தாரத்தை
		உரைத்த	அருளிச்செய்த
		மாறனை	ஆழ்வாரை
		நாம் எய்ந்து உரைத்து வாழும் நாள் என்று	நாம் அநுபவித்து அறிந்து வாழ்வது என்றைக்கோ?

* * * கீழ்த்திருவாய்மொழியாகிய * ஏழையராவியில் பட்ட நலிவுக்கு ஆழ்வார் முடிந்தே போயிருக்க வேண்டும்; ஆயினும் முடிந்து போகாதபடி தம்மை வைத்து நோக்ிக்கொண்டு போருகிற ஆச்சரியத்தைக் கண்டு தாம் விசித்திரப்பட, 'ஆழ்வீர்! இஃதொன்று கொண்டோ நீர் இப்படி விஸ்மயப்படுகிறது? மற்றும் நம்முடைய விசித்திரமானபடிகளை யெல்லாம் காணீர்' என்று எம்பெருமான் தன்னுடைய ஆச்சர்ய ஜகதாகாரத்வத்தைக் காட்டிக் கொடுக்க, அத்தையநுபவித்து விஸ்மிதராகிறாராழ்வார் * மாயாவாமனனே யென்னுந் திருவாய் மொழியில்.

இரண்டாமடியில் 'ஆயாமல்' என்றும் பாடமுண்டென்பர்; அது வழங்குவதன்று. (கூஅ)

என்றனைநீயிங்குவைத்ததேதுக்கென * மாலும்
என்றனக்குமென்றமர்க்கு மின்பமதா—* நன்றுகவி

பாடவெனக் கைம்மாறிலாமை பகர்மாறன் *
பாடணைவார்க்குண்டாமின்பம். (௬௯)

என் தனை நீ இங்கு வைத்தது எனக்கு என	(எம்பெருமானே) என்னை நீ இக்கிலத்தில் வைத்திருப்பது எதற்காக?' என்று (ஆழ்வார்) கேட்க.	கைம்மாறு இலாமை பகர்	இவ்வுபகாரத்திற்கு ஏற்ற பிரதியுபகாரம் தம்மிடத்தில் இல்லாமையை நிர்வேதத்துடன் அருளிச் செய்த
மாலும்	எம்பெருமானும்		
என் தனக்கும் என் தமர்க்கும் இன்பம் தரு தமிழ் கவி பாட என	"எனக்கும் என்னடியார்க்கும் போக்யமாக திவ்யப்பிரபந்த மருளிச் செய்வதற்காக (வைத்திருக்கிறேன்)" என்று விடையருள.	மாறன் பாடு அணைவார்க்கு இன்பம் உண்டாம்	ஆழ்வார் பக்கலிலே சேருமவர்களுக்கு ஆனந்த முண்டாகும்.

* * * பிரானே! எனக்கு ருசி யில்லாமலிருக்க என்னை இந்த ஸம்ஸாரத்திலே நீ வைத்திருப்பது எதற்காக வென்று ஆழ்வார் கேட்க, 'உம்மைக் கொண்டு நமக்கும் நம்முடையார்க்கு மனுபவிக்கலாம்படி விலக்ஷணமான திருவாய்மொழியைப் பாடுவித்துக் கொள்ளவே உம்மை இங்கு வைத்தோங்காணும்' என்று எம்பெருமானருளிச்செய்ய, வியாஸபராசராதி மஹர்ஷிகளும் முதலாழ்வார்களு முண்டாயிருக்க, நீசனேன் நிறையொன்றுமிலேனைக் கொண்டு இக்காரியம் கொள்ளத் திருவுள்ளம்பற்றின இம்மஹோபகாரத்திற்கு உபய விபூதியிலும் கைம்மாறு ஒன்றுமில்லையே யென்று தடுமாறிப் பேசினது *என்றைக்குமென்னை யென்கிற திருவாய்மொழி. (௬௯)

இன்பக்கவி பாடுவித்தோனை* இந்திரையோடு
அன்புற்று வாழ்திருவாறன் விளையில்—* துன்பமறக்
கண்டடிமை செய்யக் கருதியமாறன் கழலே *
திண்டிறலோர் யாவர்க்கும் தேவு. (௭௰)

இன்பம் கவி பாடுவித்தோனை	போக்யமான திருவாய்மொழியைத் தம்மைக் கொண்டு பாடுவித்த எம்பெருமானை	அடிமை செய்ய கருதிய	கைங்கர்யம் பண்ண ஆசைப்பட்ட
இந்திரையோடு அன்புற்று வாழ்	பிராட்டியோடு கூட மகிழ்ந்து வாழுமிடமான	மாறன் கழலே	ஆழ்வாருடைய திருவடிகளே
திருவாறன்விளையில்	திருவாறன் விளையென்னும் மலைநாட்டுத் திருப்பதியில்	திண் திறலோர் யாவர்க்கும்	திடமான அத்யவஸாய முடையாரெல்லார்க்கும்
துன்பம் அற கண்டு	தமது வருத்தம் தீரக் கண்டு	தேவு	தெய்வமாகும்.

* * * ஆழ்வார் தாம் பாடின திருவாய்மொழியைக் கேட்கைக்காகப் பெரிய பிராட்டியாருடனே பேரோலக்கமாகத் திருவாறன் விளையிலே எம்பெருமான் வந்தெழுந்தருளியிருக்கிறபடியை அநுஸந்தித்து நாம் அங்கே சென்று அச்சோத்தியிலே திருவாய்மொழியைக் கேட்பித்து அடிமை செய்யப்பெறுவது எப்போதோவென்று மநோரதிக்கிறபடியைக் கூறும் *இன்பம் பயக்கவென்கிற திருவாய்மொழி யென்றதாயிற்று. (௭௰)

தேவனுறைபதியில் சேரப்பெறாமையால் *
மேவுமடியார்வசனம் | மேய்ந்நிலையும்—* யாவையுந்தா

ஞம்நிலையும் சங்கித் தவைதெளிந்த மாறன்பால் *
மாநிலத்தீர் நங்கள்மனம். (எக)

மாநிலத்தீர்	இப்பெரிய வுலகத்தி லுள்ளவர்களே!	யாவையும் தான் ஆம் நிலையும்	ஸகலசேதநாசேதநப்ரகாரத்வரூபமான நிலைமையிலும்
தேவன் உறை பதியில்	(கீழ்ச்சொன்ன) இவ்ய தேசமாகிய திருவாறன்விளையில்	சங்கித்து	அதிசங்கை பண்ணி
சேர் பெருமையால்	சேர்ந்துபாடி அடிமை செய்யப் பெருமையாலே	அவை தெளிந்த	இரண்டு வகையான அந்த அதிசங்கைகள் தீர்ந்து கீழ்ச்சொன்ன இரண்டு குணங்களிலும் தெளிவு பெற்ற
மேவும் அடியார் வசன் ஆம் மெய் நிலையும்	(அவனது) ஆச்ரித பாரதந்த்ரியமாகிற நிலைமையிலும்	மாறன் பால்	ஆழ்வார் பக்கலிலேயே
		நங்கள் மனம்	எமது நெஞ்சு பொருந்தியிருக்கின்றது.

* * * கீழ்த்திருவாய் மொழியான * இன்பம் பயக்கவெனும் பதிகத்தில் மநோரதித்த படியே திருவாறன் விளையிலே சென்று புக்குத் திருவாய் மொழி கேட்பித்து அடிமை செய்யப் பெறுமையாலே மிகவும் தளர்ந்து "எம்பெருமான் ஆச்ரித பாரதந்த்ரியன் ஸர்வ நிர்வாஹகன் என்றிருந்தோம்; இவையும் நம்மைத் தோற்றிப் பொய்யாகிறதோ?" என்று ஆழ்வார் அவன் குணத்திலும் ஸ்வரூபத்திலும் அதிசங்கைபண்ண, அந்த அதிசங்கையை எம்பெருமான் போக்கிய குண ஸமாஹிதரானபடியைக் கூறுவதாம் * தேவிமாராவார் என்னுந் திருவாய்மொழி. இத்திருவாய் மொழியில் * உடலுக்கதுக்கவருயம் * இறந்ததும் நீயே * என்கிற இரண்டு பாட்டுக்களில் * அறிவொன்றும் சங்கிப்பன் வினையேன் * என்றருளிச் செய்திருப்பது கொண்டு ஆழ்வாருக்கு சங்கையுண்டாயிற்றென்னுமிடம் அறிக.

* மலரடிப்போதுகளென்னெஞ்சத் தெப்பொழுதுமிருத்தி வணங்கப் பலரடியார் முன்பருளிய * என்று கீழ்த்திருவாய் மொழியில் அநுஸந்தித்த உபகாரத்தை ஸ்மிருதி விஷயமாம்படி ப்ரகாசிப்பிக்க, அத்தை * தானேயெனக்கே தலைத்தலைச் சிறப்பத்தந்த பேருதவி * என்றநுஸந்தித்து ப்ரீதரானமையால் ஒருவாறு சங்கை தெளிந்தமையும் விளங்கிற்று. (எக)

நங்கருத்தை நன்றாக நாடிநிற்கும் மாலறிய *
இங்கிவற்றிலாசை யெமக்குளதேன்—சங்கையினால் *
தன்னுயிரில் மற்றில்நசை தானொழிந்த மாறன்தான் *
அந்நிலையை யாய்ந்துரைத்தா னங்கு. (எஉ)

நம் கருத்தை	நமது அபிப்ராயத்தை	தன் உயிரில் மற்றில்	ஆத்மாவிலும் ஆத்மீயங்களிலும்
நன்றாக நாடி நிற்கும்	உள்ளபடி ஆராய்ந்து போருகிற		
மால் அறிய	எம்பெருமான் திருவுள்ளத்தாலே	நசை தான் ஒழிந்த மாறன் தான்	விருப்பம் தொலைந்த ஆழ்வார்
இங்கு இவற்றில் ஆசை	ப்ராக்ருத வஸ்துக்களில் விருப்பம்	அந்நிலையை	அந்தத் தன்மையை
எமக்கு உளது என் சங்கையினால்	எமக்கு இருக்குமோ என்னும் அதிசங்கையாலே	அங்கு ஆய்ந்து உரைத்தான்	அவ்வண்ணம் ஆராய்ந்து அருளிச்செய்தார்.

* * * கீழ்த்திருவாய் மொழியான * தேவிமாராவாரில் அதிசங்கையுண்டாகித் தீர்ந்தவளவேயல்லது தமக்கு அபேக்ஷிதமான பாஹ்யஸம்ச்லேஷம் கிடைக்கவில்லையே; அதனால் ஆழ்வார்க்கு ஒரு சங்கையுண்டாயிற்று; "ஸம்ஸாரத்திலே நமக்கு நசையில்லையென்று நாம் எண்ணியிருக்கி

றேம்; ஆனாலும் * உன்னருளாலன்றிக் கொள்ளாமுடனிருந்தறியும் ஸர்வேச்வரனுடைய திருவுள்ள மறிந்ததாக நமக்கு ஸம்ஸாரருசி இருக்கிறதுபோலும்; இல்லையாகில் எம்பெருமான் உபேக்ஷிக்க ப்ரஸக்தியிராதே; உபேக்ஷிக்கக் காண்கையாலே நமக்கு ஸம்ஸாரருசி இன்னமும் அறவில்லை யென்று எம்பெருமான் திருவுள்ளம் பற்றியிருக்கக்கூடும்; அவன் அங்ஙனே திருவுள்ளம்பற்றி னால் அது பொய்யாக இருக்கமாட்டாதே; நம்மையுமறியாமல் நமக்கு ஸம்ஸாரருசி உள்ளத்தி னுள்ளே உறைகின்றதோ என்னவோ" என்றொரு சங்கையுண்டாயிற்று. அதனால் ஆத்மாத்மீ யங்களில் தாம் நசையற்றபடியை ஆழ்வார் அப்போதைக்குத்தாலே அருளிச்செய்த திருவாய்மொழி யாம் * நங்கள் வரிவளை யென்பது. * காலம்பல சென்றும் காண்பதாணை உங்களோ டெங்களிடை யில்லையே * பாதமடைவதன் பாசத்தாலே மற்ற வன்பாசங்கள் முற்றவிட்டு * இத்யாதி பாசு ரங்கள் காண்க.

என் சங்கையினால்—என்கிற சங்கையினாலென்றபடி. (எஉ)

அங்கமரர்பேணா வவர்நடுவேவாழ் திருமாற்கு *
இங்கோர்பரிவரிலையென்றஞ்ச—* எங்கும்
பரிவருளரென்னப் பயந்தீர்ந்தமாறன் *
வரிகழல்தாள்சேர்ந்தவர்வாழ்வார். (எங)

அங்கு	அந்த நித்யவிபூதியிலே	எங்கும் பரிவர் உளர் என்ன	எவ்விடத்திலும் பரிவுள்ளவர்கள் இருக்கின்றார்களென்று எம்பெருமான் கூற(அதனால்)
அமரர்	நித்ய ஸூரிகளும் முக்தர்களும்		
பேண	மங்களாசாஸனம் பண்ணிக்கொண்டிருக்க	பயம் தீர்ந்த மாறன்	அச்சம் தீரப் பெற்ற ஆழ்வாருடைய
அவர் நடுவே வாழ் திருமாற்கு	அந்த நித்ய முக்தர்களோடே வாழ்கின்ற ஸர்வேச்வரனுக்கு	வரி கழல் தாள்	வரியையுடைய வீரக்கழலோடே கூடின இருவடிகளை
இங்கு	இந்நிலத்திலே	சேர்ந்தவர்	அடைந்தவர்கள்
ஓர் பரிவர் இலை என்று	பரிந்து காப்பிடுவார் ஒருவருமில்லையேயென்று	வாழ்வார்	உஜ்ஜீவிக்கப் பெறுவர்கள்.
அஞ்ச	தாம் பயப்பட,		

* * * இத்திருவாய்மொழியான * நங்கள் வரிவளையில் * ஓர் கோல நீல நன்னெடுங் குன்றம் வருவதொப்பான் * என்று அநுஸந்தித்த அவனுடைய திவ்ய மங்கள விக்ரஹ வைலக்ஷண்யத்திலே திருவுள்ளம் சென்று 'இப்படிப்பட்ட ஸௌந்தர்ய ஸௌகுமார்யங்களுக்குக் கொள்கலமான இவ்வடிவுடனே ப்ரயோஜநாந்தரபரரான தேவர்களின் காரியம் செய்கைக்காக, ப்ரதிகூலர்வர்த்திக்கிற இந்த நிலத்திலே தனியே வந்தவதரித்து ஸஞ்சரிக்கின்றானே. பரிவர் ஒருவருமில்லையே! என்ன தீங்கு நேரிடுமோ!', என்று ஆழ்வார் வயிறெரிந்து பயப்பட, அதற்கு எம்பெருமான் "ஆழ்வீர்! நமக்குப் பரிகைக்கு முமுக்ஷுக்களும் முக்தரும் நித்யரும் உண்டு; ஒருகுறையுமில்லை" என்றருளிச் செய்ய, ஆழ்வார் அச்சம் தீர்ந்தாராயிற்று * அங்குமிங்கும் பதிகத்தில். இத்திருவாய்மொழியில் * கலக்கமில்லா நல்தவமுனிவர் கரைகண்டோர் துளக்க மில்லாவானவரெல்லாம் தொழுவார்கள் * என்ற பாசுரத்தினால் ஆழ்வாருடைய அச்சம் தீர்ந்த மை அறியத்தக்கது. (எங)

வாராமலச்சமினி மால்தன் வலியினையும் *
சீரார் பரிவருடன் சேர்த்தியையும்—* பாருமெனத்
தானுகந்த.மாறன்தாள் சார்நெஞ்சே சாராயேல் *
மானிடவரைச் சார்ந்து மாய். (எச)

- இனி அச்சம் வாராமல் — இனி மேலும் (ஆழ்வார்க்கு) அச்சம் மறுவலிடாதபடியாக
- மால் — ஸர்வேச்வரன்
- தன் வலியினையும் — தன்னுடைய பராக்ரமசக்தியையும்
- சீர் ஆர் பரிவருடன் சேர்த்தியையும் — மேன்மை பொருந்திய அன்பரோடு தான் சேர்ந்திருக்கிறபடியையும்
- பாரும் என — பாரும் என்று காட்டிக்கொடுக்க, (அது கண்டு) உகந்தருளின
- தான் உகந்த மாறன் தாள் — ஆழ்வாரது திருவடிகளை
- நெஞ்சே சார் — நெஞ்சமே! அடைக்கடவு; அங்ஙனம் அடையமாட்டாயாகில்
- சாராய் என் —
- மாளிடவரை சார்ந்து மாய் — ஸம்ஸாரிகளோடே கூடி ஸ்வரூபமழிந்துபோ.

* * * இடுமே * அஞ்சுமின்னும் பதிகத்தில் ஆழ்வார்க்குண்டான அச்சத்தை எம்பெருமான் ஒருவாறு தீர்த்திருக்கச் செய்தேயும், இன்னமும் இவர்க்கு நம் பக்கல் பரிவின் கனத்தாலே அச்சம் மறுவலிடக்கூடுமென்றெண்ணி, பிரதிகூலர்களுக் கணிசிக்க வொண்ணாதபடி அரணுடைத்தான திருச் செங்குன்றூரிலே மஹாசக்திமான்களான மூவாயிரம் வேதியர்கள் பரிந்து நோக்க, அவர்களுடன் தான் சேர்ந்து வாழ்கிறபடியையும் தனக்கு அஸாதாரணமாகவுள்ள வீர்ய பராக்ரமாதி குணஸம்ருத்தியையும் காட்டிக்கொடுக்க, அதனால் அச்சம் கெட்டு அவன்வடிவழகிலே நெஞ்சை வைத்து அநுபவித்து உகந்தாரென்பதைத் தெரிவிப்பதாம் * வார்கடாவருவித் திருவாய்மொழி.

இங்ஙனே யநுபவித்த ஆழ்வாருடைய திருவடிகளைச் சேர்தல்தான் உஜ்ஜீவனம், இல்லையேல் ஸம்ஸாரிகளோடே சேர்ந்து பாழாய்ப் போக வேண்டியது தானென்றாயிற்று. (௭௪)

மாயன்வடிவழகைக் காணாத வல்விடா
யாய் * அதறவிஞ்சியழுதலற்றும் —* தூயபுகழ்
உற்றசடகோபனை நாமொன்றிநிற்கும் போதுபகல் *
அற்றபொழுதான தெல்லியாம். (௭௫)

- மாயன் — ஸர்வேச்வரனுடைய
- வடிவு அழகை — திவ்யமங்கள விக்ரஹ ஸௌந்தர்யத்தை
- காணாத — ஸேவிக்கப் பெறாமையாலுண்டான
- வல் விடாயது — மிக்க வருத்தமானது
- அற விஞ்சி — மிகவும் அதிகரிக்க (அதனால்)
- அழுது அலற்றும் — அலற்றியழுதவரான
- தூய புகழ் உற்ற சடகோபனை — பரிசுத்த கீர்த்திவாய்ந்த ஆழ்வாரை
- நாம் ஒன்றி நிற்கும் போது — நாம் கிட்டி நின்று அநுபவிக்கும் காலம் எதுவோ அதுதான்
- பகல் — பகலாகும்;
- அற்ற பொழுதானது — அவ்வநுபவம் விச்சேதித்த காலமானது
- எல்லி ஆம் — காளராத்ரியாகும்.

* * * இப்படி ஸ்வதமான அநுபவம் மாநஸாநுபவமாத்திரமாய் பாஹ்யஸம்ச்லேஷயோக்யமல்லாமையாலே மிகவும் சோர்வுபட்டு காட்டுத்தீயிலகப்பட்டாற் போலே சாலவும் பரிதபித்து, அவனது வடிவழகைப் பலபடியாக வருணித்துக்கொண்டு பெருங்கூப்பீடாகக் கூப்பிடுகிற திருவாய்மொழி * மாயக்கூத்தாவாமனா வென்பது. (௭௫)

எல்லி பகல்நடந்த வித்தவிடாய் தீருகைக்கு *
மெல்லவந்து தான்கலக்க வேணுமேன —* நல்லவர்கள்
மன்னுகடித்தானத்தே மாலிருக்கமாறன் கண்டு *
இன்னிலையைச் சொன்னனிருந்து. (௬௬)

எல்லி பகல் கடந்த	இரவும் பகலும் தடையாதே வளர்ந்த	நல்லவர்கள் மன்னு	நற்புகழ் வேதியர்கள் நிலை பெற்று வாழ்கிற திருக்கடித்தானத்திலே
இந்த விடாய் தீருகைக்கு	கீழ்த்திருவாய்மொழியி லுண்டான வருத்தம் தீர்வதற்காக	கடித்தானத்தே மால் இருக்க	அந்த ஸர்வேச்வரன் எழுந்தருளியிருக்க
மெல்ல வந்து தான் கலக்கவேணும் என	மெய்ய வந்து (எம்பெருமான்) தான் ஸம்ச்லேஷிக்க வேணுமென்றெண்ணி	மாறன் கண்டு	அவ்விருப்பை ஆழ்வார் ஸேவித்து
		இருந்து	நிலைபெற்றிருந்து
		இந்நிலையை சொன்னான்.	இந்தச் செய்தியை அருளிச்செய்தார்.

* * * கீழே அநவரதமாக கிடந்த தம்முடைய பெருவிடாய் கெடும்படி தம்மோடே வந்து ஸம்ச்லேஷிக்க விரும்பி அபேக்ஷித்தாகத் திருக்கடித்தானமென்னும் மலைநாட்டுத் திருப்பதியிலே வந்திருந்து தம்பக்கலிலே மிகவும் ஆவல் கொண்டிருக்கிறபடியை அவன் காட்டிக் கொடுக்க, அந்நிலை அநுஸந்தித்து ஆழ்வார்தாம் ஹ்ருஷ்டராகிற படியைத் தெரிவிப்பதாம் * எல்லியுங்காலையும் பதிகம். (எசு)

இருந்தவன் தான் வந்து இங்கிவரெண்ணமெல்லாம் *
திருந்த விவர்தந்திறத்தே செய்து —* பொருந்தக்
கலந்தினியனாயிருக்கக் கண்டசடகோபர் *
கலந்தநெறி கட்டுரைத்தார் கண்டு. (எஎ)

இருந்தவன் தான்	திருக்கடித்தானத்தி லிருந்த ஸர்வேச்வரனே	பொருந்த கலந்து	ஒரு நீராய்க் கலந்து
		இனியன் ஆய் இருக்க கண்ட	இனிமையோடேயிருக்கும்படியை ஸேவித்த
இங்கு வந்து	இவ்விடத்திலே வந்து	சடகோபர்	ஆழ்வார்
இவர் எண்ணம் எல்லாம் திருந்த	இவ்வாழ்வாருடைய மனோரதம் முழுவதும் முற்றுப்பெற	கலந்த நெறி	அவன் தம்மோடு ஸம்ச்லேஷித்த படியை
இவர் தம் திறத்தே செய்து	இவரிடத்தே அருள் செய்து	கண்டு	திருவுள்ளத்தாலே கண்டு
		கட்டுரைத்தார்	அருளிச் செய்தார்.

* * * திருக்கடித்தானத்திலிருப்பைக் கீழ்த்திருவாய்மொழியான * எல்லியுங் காலையில் காட்டிக்கொடுத்த எம்பெருமான் ஆழ்வாரிருப்பிடத்தளவும் மெள்ள வந்து தன்னை முற்றூட்டாக அநுபவிக்கும் படியாக்கி வைத்து ஒரு நீராகக் கலந்து அத்தாலே தான் இனிமை பெற்றானாயிருக்கிறபடியைக் கண்ட ஆழ்வார் அவன் தம்முடனே வந்து கலந்தபடியைப் பேசினாராயிற்று * இருந்தும் வியந்து பதிகத்தில். (எஎ)

கண்ணிறைய வந்து கலந்த மாலிக்கலவி *
திண்ணிலையாவேணுமெனச் சிந்தித்து —* தண்ணிதெனும்
ஆருயிரினேற்றமது காட்ட ஆய்ந்துரைத்தான் *
காரிமாறன் தன்கருத்து. (எஅ)

கண் நிறைய வந்து கலந்த மால்	கண்ணாரவந்து கலந்த எம்பெருமான்	ஆர் உயிரின்	அருமையான ஆத்மாவினுடைய
இக்கலவி திண் நிலை ஆ வேணும் என சிந்தித்து	இந்தக் கலவியானது சாச்வதமாயிருக்க வேணுமென்றெண்ணி	ஏற்றம் அது காட்ட	ஏற்றத்தைக் காட்டிக் கொடுக்க
		காரி மாறன்	ஆழ்வார்
தண்ணிது எனும்	கீழே சிறிய தென்பதாக ஆழ்வார் பேசின	ஆய்ந்து	ஆராய்ந்து
		தன் கருத்து உரைத்தான்	தமது திருவுள்ளத்தை அருளிச் செய்தார்.

* * * * இருந்தும் வியக்கின்ற இத்திருவாய்மொழியிலே பெருவகையோடே யநுபவிக்கிற வளவில் ஆழ்வார் * சிறியேனுடைச் சிந்தையுள் * என்று தம்முடைய சிறுமையை அநுஸந்தித்தார்; அதனால் இவர் கைங்கர்யாநுஸந்தானம் பண்ணி அகலக்கூடுமென்றெண்ணி எம்பெருமான் இந்த ஸம்ஶ்லேஷம் இடையறாது செல்லவேணுமென்று கருதி, ‘ஆழ்வீர்! மிகவுயர்ந்த ஞான ஆத்மவஸ்துவை நீர் தண்ணிதாக நினைப்பது தகுதியன்று; இதன் ஏற்றத்தைக் காணீர்’ என்று ஆத்மஸ்வரூப வைலக்ஷண்யத்தைக் காட்டிக்கொடுக்க, இனி கைங்கர்யாநுஸந்தானம் பண்ணி அகலமாட்டாமையாகிற தமது திருவுள்ளத்தை வெளியிட்டாராழ்வார் * கண்கள் சிவந்து பதிகத்தில். “தெருளும் மருளும் மாய்த்தோமே” என்ற பாசுரத்தில் நோக்காக “காரிமாறன் தன் கருத்து ஆய்ந்துரைத்தான்” என்றது. (எஅ)

கருமால் திறத்திலொரு கன்னிகையாம் மாறன் *
ஒருமாகலவியுரைப்பால்—* திரமாக
அந்நியருக்காகா தவன்றனக்கேயாகு முயிர் *
அந்நிலையையோரு நெடிதா. (எகூ)

கருமால் திறத்தில்	ஸ்ரீக்ருஷ்ண பகவான் விஷயத்தில்	திரம் ஆக	ஸ்திரமாக
ஒரு கன்னிகை ஆம் மாறன்	ஒரு கன்னிகையின் தன்மையை யடைந்த ஆழ்வார்	உயிர் அந்நியருக்கு ஆகாது	ஆத்மா அந்ய ஶேஷப் படாமல்
ஒரு மா கலவி உரைப்பால்	ஒரு விலக்ஷணஸம்ஶ்லேஷ லக்ஷணங்களை (த்தோழி பேச்சாலே) அருளிச் செய்ததனால்	அவன் தனக்கே ஆகும் அந்நிலையை	அப்பெருமானுக்கே உரித்தாம் நிலைமையை
		நெடிது ஆ ஓரும்	தீர்க்கமாக ஆராய்மின்.

* * * ஆழ்வார் தம்முடைய அநந்யார்ஹத்வத்தைத் தோழி பாசுரத்தாலே வெகு சமத்காரமாக அருளிச்செய்த பதிகம் * கருமாணிக்கமலை யென்பது. பராங்குச நாயகி விவாஹயோக்யமான பருவம் வாய்த்தவளாக இருந்ததனால் அவளுக்கு விவாஹம் நடத்த வேணுமென்று மாதா பிதாக்கள் எண்ணி ஸ்வயம்வரஸங்கல்பம் பண்ணின வளவிலே * அன்றிப்பின் மற்றொருவர்க்கு என்னைப் பேசலொட்டேன் மாலிருஞ்சோலை யெம்மாயற்கல்லால் * மானிடவர்க்கென்று பேச்சுப்படில் வாழகில்லேன் * என்னும்படியான தன்மை வாய்த்திருக்கிற தலைவி அந்த விவாஹஸங்கல்பத்தைத் தவிர்க்க வேண்டி ஏற்கனவே தனக்கு எம்பெருமானோடே விவாஹமாய்விட்டதென்பதைத் தன் வாக்காலே சொல்லிக்கொள்ள இயலாதாகையாலே தோழி வாயாகச் சொல்லுகிற பாசுரத்தாலே [ஏற்கனவே கலவி நடந்துவிட்டதாய்ப் போயிருக்கிறதே! என்று தெரிவிக்கும் முகத்தாலே] அநந்யார்ஹத்வம் வெளியிட்டபடி.

இப்பாட்டின் ஈற்றடியில் “இந்நிலையை” என்கிற பாடம் தவறு; “அந்நிலையை” என்பதே நன்கு பொருந்தும். ஆ என்பது ஈற்றுச் சீராதலால். (எகூ)

நெடுமாலழகுதனில் சீர்குணத்தில் * ஈடு
படுமாநிலையுடைய பத்தர்க்கு—* அடிமைதனில்
எல்லைநிலந்தானாக வெண்ணினான்மாறன் * அது
தொல்லைநிலமான நிலை கொண்டு. (அ0)

நெடுமால் அழகு தனில்	ஸர்வேஶ்வரனுடைய வடிவழகிலும்	சீர் குணத்தில் ஈடு படும்	குண விசேஷத்திலும் ஈடுபடும்படியான

மா நிலை உடைய	சிறந்த தன்மையுடையரான	அது தொல்லை நிலம் ஆன நிலை கொண்டு	அந்த பாகவத சேஷத்வமே இதற்குமேல் இல்லையென்னலாம்படியான உத்தமபுருஷார்த்தமென்று கொண்டு.
பத்தர்க்கு அடிமை தனில்	பாகவதர்களுக்கு அடிமைப்படும் இடத்தில்		
எல்லை நிலம் தான் ஆக மாறன் எண்ணினான்	சரமாவதி தாஸ்யம் தமக்கேயுள்ளதென்று ஆழ்வார் அத்யவஸாயங்கொண்டார்; (எது நிலையென்னில்)		

* * * கீழ்த்திருவாய் மொழியாகிய * கருமாணிக்க மலையில் ஆத்மாவுக்குச் சொன்ன பகவதநந்யார்ஹத்வமான அ நிலை நிற்பது பாகவத சேஷத்வபர்யந்தமானால் என்றுமிட்டதை யநுஸந்தித்து "அவனுடைய ஸௌந்தர்ய சீலாதிகளில் தோற்று அடிமைபுக்கிருக்கும் பாகவதர்களுக்கு சேஷமாயிருக்குமிருப்பே எனக்குப் புருஷார்த்தம்" என்றறுதியிட்டு அந்தப் பரமார்த்தத்தை * நெடுமாற்கடிமை யெனும் பதிகத்திலே ஆழ்வாரருளிச் செய்தாரென்கை.

தொல்லை நிலம்—இதற்கு மேலாக வேறொரு நிலமில்லையென்னலாம்படி சரமாவதியான நிலமென்க.

இரண்டாமடியில் "பத்தர்" என்றே பாடம் வழங்கிவருகின்றது. 'பத்தர்க்கு' என்று ஸ்ரீகோசங்களிற் பெரும்பாலும் காண்கிற பாடம் மிக அழகியது. அதுவே கொள்ளத்தக்கது. (அ௰)

கொண்டபெண்டிர் தாம்முதலாக் கூறுமுற்றார் கன்மத்தால் *
அண்டினவரென்றே யவரைவிட்டு—* தொண்டருடன்
சேர்க்கும் திருமாலைச் சேருமென்றான் * ஆர்க்குமிதம்
பார்க்கும் புகழ்மாறன் பண்டு. (அக)

ஆர்க்கும் இதம் பார்க்கும் புகழ் மாறன்	அனைவர்க்கும் ஹிதமே சிந்திக்கிற யசஸ்வியான நம்மாழ்வார்	அவரை விட்டு	அந்த ஔபாதிக பந்துக்களை விட்டு
பண்டு	முன்பு		
கொண்ட பெண்டிர் தாம் முதலா கூறும் உற்றார்	மனைவி முதலாகச் சொல்லப்படுகிற பந்துவர்க்கமெல்லாம்	தொண்டருடன் சேர்க்கும் திருமாலை	நம்மை பாகவத கோஷ்டியிலே சேர்க்க வல்லவனான ஸர்வேச்வரனை
கன்மத்தால் அண்டினவர் என்றே	கர்மோபாதியாலே நெருங்கினவர்களத்தனை யென்று கொண்டு	சேரும் என்றான்	சேருங்கோளென்று உபதேசித்தார்.

* * * தன்னைப் பற்றினாரை பாகவதர்கள் திருவடிகளிலே சேர்த்து ரக்ஷித்தருளவல்ல ஸர்வேச்வரனே ஸகலவித பந்துவுமாவான்; அல்லாதாரடங்கலும் ஔபாதிக பந்துக்கள்; ஆனபின்பு ஔபாதிக பந்துக்களை விட்டு நிருபாதிக ஸகலவித பந்துவுமான ஸர்வேச்வரனுக்கு அடிமை செய்து உஜ்ஜீவியுங்கோளென்று, அனைவர்க்கும் ஹிதைஷியான ஆழ்வார் உபதேசித்தருளின பதிகம் * கொண்ட பெண்டிரென்பதாம். (அக)

பண்டையுறவான பரனைப் புளிங்குடிக்கே
கண்டு * எனக்கெல்லாவுறவின் காரியமும் —* தண்டறநீ
செய்தருளென்றே யிரந்த சீர்மாறன் தாளிணையே *
உய்துணையென் றுள்ளமேயோர். (அஉ)

பண்டை உறவு ஆன பரனை	அநாதிஸித்தமான ஸம்பந்தத்தையுடையனான பரமபுருஷனை	தண்டு அற நீ செய்தருள் என்று	தட்டில்லாமல் நீ செய்தருள வேணும்' என்று
புளிங்குடிக்கே கண்டு	திருப்புளிங்குடியிலே ஸேவித்து	இரந்த	ப்ரார்த்தித்த
எனக்கு	'அடியேனுக்கு	சீர் மாறன்	ஆழ்வாருடைய
எல்லா உறவின் காரியமும்	ஸகலவிதமான உறவினுடையவும் காரியங்களை	தாள் இணையே	உபய பாதங்களை
		உய் துணை என்று	நமக்கு உஜ்ஜீவநோபாயமென்று
		உள்ளமே ஓர்	நெஞ்சே! நினை.

* * * நிருபாதிக பந்துவான ஸர்வேச்வரனைத் திருப் புளிங்குடியிலே ஸேவித்து 'எனக்கு ஸகலவித பந்துக்ருத்யமும் நீ செய்தருளவேணும்' என்று ஆழ்வார் ப்ரார்த்தித்த படியைக்கூறுவதாம் * பண்டை நாளாலே பதிகம். * கோவிலாய் இருந்துன் தாமரைக் கண்களால் நோக்காய் * நின்பாதபங்கயமே தலைக்கணியாய் * என்றிப்படி பாசுரந்தோறும் ஒவ்வொரு வகையான ப்ரார்த்தனை யிருப்பது காண்க. தண்டு அற—தடையின்றிக்கே; அல்லது, காலதாமதமின்றி. (அஉ)

ஓரா நீர் வேண்டினவை யுள்ளதெல்லாம் செய்கின்றேன் *
நாராயணனன்றோ நானென்று —* பேருறவைக்
காட்டவவன் சீலத்தில் கால்தாழ்ந்த மாறனருள் *
மாட்டிவிடும் நம்மனத்து மை. (அங)

நீர் ஓரா வேண்டினவை உள்ளது எல்லாம்	'(ஆழ்வீர்!) நீர் ஆராய்ந்து அபேக்ஷித்தவை யெல்லாவற்றையும்	பேர் உறவை காட்ட	தனது சிறந்த உறவையும் நினைப்பூட்டின வளவிலே
செய்கின்றேன்	நான் தலைக்கட்டித் தருகின்றேன்;	அவன் சீலத்தில்	அப்பெருமானது சீல குணத்திலே
நான் நாராயணன் அன்றோ என்று	நான் ஸர்வ சக்தனான நாராயணனன்றோ!' என்று (எம்பெருமான்)	கால் தாழ்ந்த	ஆழ்கைப்பட்ட
		மாறன் அருள்	ஆழ்வாருடைய திருவருளானது
		நம் மனத்து மை	நமது நெஞ்சிலுள்ள அஜ்ஞான இருளை
		மாட்டி விடும்.	மாளச் செய்துவிடும்.

* * * கீழ்த்திருவாய் மொழியாகிய * பண்டை நாளில் எனக்கெல்லாவுறவின் காரியமும் செய்தருளவேணுமென்று இரந்த ஆழ்வாரை நோக்கி 'ஆழ்வீர்! நீர் ப்ரார்த்திக்க வேணுமோ? நானே 'ப்ரார்த்தித்துச் செய்ய வேண்டும்படியன்றோ எனக்குண்டான நாராயணத்வப்ரயுக்தமான உறவுத் தெறிப்பு இருப்பது. ஆன பின்பு நானே உம்முடைய ஸர்வாபேக்ஷிதங்களையும் நிறைவேற்றிக் கொடுக்கின்றேன்' என்று எம்பெருமானருளிச் செய்ய, தன் பெருமை பாராதே என் சிறுமை பாராதே இப்படியருளிச் செய்வதே! இதொரு சீலகுணமிருக்கும்படியென்!' என்று அவனுடைய சீல குணத்திலே யீடுபட்டுப் பேசினது * ஓராயிரமாய் பதிகம்.

ஓரா—செய்யாவென்னும் வாய்பாட்டிறந்தகாலவினையெச்சம். (அங)

மையார்கண் மாமார்பில் மன்னும் திருமாலை *
கையாழிசங்குடனே காணவெண்ணி— * மெய்யான
காதலுடன் கூப்பிட்டுக் கண்டுகந்த மாறன்பேர் *
ஓதவுய்யுமே யின்னுயிர். (அச)

மை ஆர் கண் மா	மையணிந்த கண்களை யுடையவளான பெரிய பிராட்டியானவள்	மெய் ஆன காதலுடன் கூப்பிட்டு	உண்மையான அபி நிவேசத்தோடே கூவியழைத்து
மார்பில் மன்னும்	திருமார்பிலே நித்ய வாஸம் பண்ணப் பெற்ற	கண்டு உகந்த மாறன் பேர் ஓத	அங்ஙனே ஸேவித்து உள்ளம் பூரித்த ஆழ்வாருடைய திருநாமங்களை அநுஸந்திக் கவே
திருமாலே	எம்பெருமானை	இன் உயிர் உய்யும்	விலக்ஷணமான ஆத்ம வஸ்து உஜ்ஜீவிக்கும்.
கை ஆழி சங்குடனே காண எண்ணி	திருக்கை நிறைந்த திருவாழி திருச் சங்குகளுடனே ஸேவிக்க விரும்பி		

* * * திருமார்பிலே பிராட்டி நிகழ நின்ற திருமாலைத் திருவாழி திருச்சங்குகளுடனே ஸேவிக்க ஆசைப்பட்டு ஆழ்வார் கூப்பிட, தூணிலே தோன்றிச் சிறுக்கனுக்கு உதவினாப் போலே எம்பெருமான் மானஸமாகத் தோற்றித் தன் குணங்களை யநுபவிப்பிக்க, அத்தை யநுபவித்து உகந்தபடியைக் கூறுவதாம் * மையார் கருங்கண்ணிப் பதிகம்.

(௮௪)

மா—ஸ்ரீமஹா லக்ஷ்மி ; வட சொல்.

இன்னுயிர்மால் தோற்றினதிங்கென்னெஞ்சிலென்று * கண்ணால்
அன்றவனைக் காணவெண்ணியாண்பெண்ணாய்—* பின்னையவன்
றன்னை நினைவிப்பவற்றால் தான்தளர்ந்த மாறனருள் *
உன்னுமவர்க்குள்ள முருகும். (௮௫)

இன் உயிர் மால்	எனக்குத் தாரகனான எம்பெருமான்	ஆண் பெண் ஆய்	ஆண் தன்மை குலைந்து பெண் தன்மை யடைந்து
இங்கு தோற்றினது	இப்போது ஸேவை சாதித்ததானது	பின்னை அவன் தன்னை நினைவிப்பவற்றால்	மேலும் அப்பெருமானை நினைப்பூட்டுகின்ற மேகம் முதலியவற்றால்
என் நெஞ்சில் என்று	எனது நெஞ்சிலேயன்றி ப்ரத்யக்ஷமாக வில்லையே' என்று (வருந்தி)	தான் தளர்ந்த	தளர்ச்சியடைந்த
அன்று அவனை கண்ணால் காண எண்ணி	அப்போது அப்பெருமானைக் கண்ணாரக் கண்டநுபவிக்க விரும்பி	மாறன் அருள்	ஆழ்வாருடைய க்ருபையை
		உன்னுமவர்க்கு உள்ளம் உருகும்.	அநுஸந்திப்பவர்களுக்கு நெஞ்சு குழையும்.

* * * இத்திருவாய் மொழியாகிய * மையார் கருங்கண்ணியில் உண்டான அநுபவம் மாநஸாநுபவமாகையாலே அவனை பாஹ்ய கரணங்களாலே அநுபவிக்க விரும்பி அப்போதே அந்த விருப்பம் நிறைவேறப் பெறாமையாலே ஒரு பிராட்டி தசையை யெய்தி ஸ்மாரக பதார்த்தங்களாலே [பக்ஷிஸமூஹங்களாலும் மேகஸமூஹங்களாலும்] ஆழ்வார் தளர்ந்த படியைக் கூறுவதாம் * இன்னுயிர்ச் சேவலும் பதிகம். (௮௫)

உருகுமாலென்னெஞ்ச முன்செயல்களெண்ணி *
பெருகுமால் வேட்கையெனப்பேசி—* மருவுகின்ற
இன்னாப்புடனவன்சீ ரேய்ந்துரைத்தமாறன் சொல் *
என்னாச்சொல்லாதிருப்ப தெங்கு. (௮௬)

உன் செயல்கள் எண்ணி	(எம்பெருமானே!) உனது சரிதைகளை நினைத்து	அவன் சீர் எய்ந்து உரைத்து	அப்பெருமானது ப்ரணயித்வ குணத்தைப் பொருத்தமாக எடுத்துரைத்து
என் நெஞ்சம் உருகும்	எனது உள்ளம் உருகாநின்றது;		
வேட்கை பெருகும் என மொழி	(அதற்கு மேலே) ஆசையும் அதிகரித்து வாராநின்றது என்று கூறி	மாறன் சொல்	ஆழ்வாருடைய ஸ்ரீஸூக்தியை
மருவுகின்ற இன்னுயிர்ப்புடன்	(இதுவே ஸ்வபாவமான பதார்த்தங்களாலே கோலப்பட்டு) அநுவர்த்திக்கின்ற அந்த அவஸரத்துடனே	என் நா	எனது நாவானது
		சொல்லாது இருப்பது எங்கு	அநுஸந்தியாமல் இருப்பது எவ்விடத்தில்?

* * * இத்திருவாய் மொழியாகிய * இன்னுயிர்ச் சேவலில், ஸ்மாரகபதார்த்தங்களாலே கோலப்பட்டுச் செல்லா நிற்கச் செய்தே, * இருந்தும் வியந்திலிருந்த திருவாய் மொழியிலே தன் நெடுமாலுக் கலந்த கலவி நினைவுக்கு வந்து தரிக்க, அதனையருளிச் செய்த திருவாய்மொழியாம் * உருகுமால்நெஞ்சப்பதிகம்.

திருவாய் மொழியில் "உருகுமால் நெஞ்சம்" என்று பாசுரமிருந்தாலும், இங்கு, வெண்பாவாகையாலே வெண்டளைக்குச்சேர "உருகுமால் என்னெஞ்சம்" என்றே சுத்தபாடமாகும். (அசு)

எங்காதலுக்கடி மாலேய்ந்த வடிவழகென்று *
அங்காது பற்றுசா வாங்கவன்பால்—* எங்குமுள்ள
புள்ளினத்தைத் தூதாகப்போகவிடும் மாறன்றாள் *
உள்ளினர்க்குத் தீங்கையறுக்கும். (அஎ)

எம் காதலுக்கு அடி	எமது அன்புக்குக் காரணம்	எங்கும் உள்ள புள் இனத்தை	எவ்விடத்துமுள்ள பறவைக் கூட்டத்தை
மால் எய்ந்த வடிவு அழகு என்று	எம்பெருமானிடத்துள்ள விக்ரஹ ஸௌந்தர்யமென்று அறுதியிட்டு	தூது ஆக போக விடும்	தூதனுப்பின
அங்கு அது பற்றுசா	அந்த வடிவழகே ஆலம்பனமாக	மாறன் தாள்	ஆழ்வாருடைய திருவடிகளானவை
ஆங்கு அவன் பால்	அப்பெருமானே கோலி அவனுடையதொரு இருப்பதிலிலே	உள்ளினர்க்கு தீங்கை அறுக்கும்	தம்மை அநுஸந்தித்தவர்களுடைய தீமைகளைப் போக்கிவிடும்.

* * * கண்ணுற்க் கண்ட பக்ஷிகளையெல்லாம் தூது விடுகிற பதிகமாம் * எங்கானலகங்கழிவாயென்பது. ஆசார்ய ஹ்ருதயத்தில் "தம்பிறையும் சிறந்த செல்வமும்" இத்யாதி சூர்ணையில் "......ஸௌந்தர்யங்களைபுணர்ந்தும் வியூஹவிபவ பாத்வத்யார்ச்சைகள் தூதுக்கும் விஷயம்" என்று, ஸௌந்தர்யமே பற்றுசாக இத்திருவாய் மொழியில் தூதுவிட்டதாக அருளிச் செய்ததற்கேற்ப மூன்றடிகள் அருளிச் செய்யப்பட்டன. (அஎ)

அறுக்குமிடரென்றவன்பா லாங்குவிட்டதூதர் *
மறித்துவரப் பற்றுமனத்தால் * அறப்பதறி
செய்யதிருநாவாயில் செல்லநினைந்தான் மாறன் *
மையலினுற் செய்வழியாமல். (அஅ)

இடர் அறுக்கும் என்று	நமது துயரங்களைப் போக்கவல்லவனென்று கொண்டு	மையலினால்	அறிவுகலக்கத்தினால்
அவன் பால் ஆள்கு விட்ட தூதர்	அப்பெருமானைக் குறித்து அனுப்பப்பட்ட தூதர்	செய்வு அறியாமல்	செய்ய வேண்டியது இன்னதென்றறியாமல்
மீண்டு வர பற்று மனத்தால்	மீண்டு வருமளவும் ஆறியிருக்கமாட்டாத திருவுள்ளத்தாலே	மாறன்	ஆழ்வார்
அற பதறி	மிகவும் விரைந்து	செய்ய திரு நாவாயில்	விலக்ஷணமான திருநாவாய்ப் பதியை நோக்கி
		செல்ல நினைந்தான்	எழுந்தருள முயன்றார்.

* * * இத்திருவாய்மொழியாகிய * எங்கானலில் விட்டப்பட்ட தூதர் அத்தலைப்பட்டு எம்பெருமானுக்கு இவ்வவஸ்தையை யறிவித்து மீண்டு வருவதற்கு முன்னே ஆழ்வார் மிகவும் பதறித் திருநாவாயிலே செல்ல நினைந்த படியைக் கூறுவதாம் * அறுக்கும் வினையாயின பதிகம். ஈற்றடியில் 'செய்வதறியாமல்' என்கிற பாடம் மறுக்கத் தக்கது; தளைதட்டுதலால். செய்வு என்றாலும் செய்வதென்றே பொருள்படும்; "வியாக்கியைகள் செய்வால்" என்ற உபதேச ரத்தினமாலைப் பிரயோகமும் காண்க. (அஅ)

மல்லடிமை செய்யும் நாள் மால்தன்னைக்கேட்க * அவன்
சொல்லுமளவும் பற்றுத்தொன்னலத்தால் —* செல்கின்ற
ஆற்றாமைபேசி அலமந்த மாறனருள் *
மாற்றாகப் போகுமென்றனமால். (அகூ)

மல் அடிமை செய்யும் நாள்	பரிபூரணமான கைங்கரியம் செய்யப் பெறுங் காலம் எப்போதோவென்று	தொல் நலத்தால்	இயற்கையான பக்தியினால்
மால் தன்னை கேட்க	எம்பெருமானை நோக்கிக் கேட்க	செல்கின்ற ஆற்றாமை பேசி அலமந்த மாறன்	தமக்கு நிகழ்கின்ற ஆற்றாமையை யெடுத்துக் கூறி அலமாப்பை யடைந்த ஆழ்வாருடைய
அவன் சொல்லும் அளவும் பற்று	அப்பெருமான் அறுதியிட்டுச் சொல்லுமளவும் ஆறியிருக்கமாட்டாத	அருள் மாற்று ஆக	கருணையே மருந்தாக
		என்றன் மால் போகும்	எனது அஜ்ஞானம் தொலையும்.

* * * இத்திருவாய்மொழியாகிய * அறுக்கும் வினையில் * அடியேனணுகப் பெறுநாள் எவைகொலோ * ஓர் நாளறியேனே * நாளேலறியேன் * கண்ணாரக் களிக்கின்றது இங்கென்று கொல்கண்டே * என்றிப்படி பலகால் பேசின ஆழ்வார் நித்ய கைங்கரியம் செய்யப்பெறும் நாள் என்றைக்கென்று எம்பெருமானைக் கேட்க, அவன் அறுதியிட்டுச் சொல்லுமளவும் பொறுத்திருக்கமாட்டாமையினாலே தமக்கு நிகழ்கின்ற ஆற்றாமையைப் பேசின பதிகம் * மல்லிகை கமழ் என்பதாம். (அகூ)

மாலுமதுவாஞ்சை முற்றும் மன்னுமுடம்பின்முடிவில் *
சாலநண்ணிச் செய்வனெனத் தானுகந்து —* மேலவனைச்
சீரார் கணபுரத்தே சேருமெனும் சீர்மாறன் *
தாராளே நந்தமக்குத் தாள். (கூ0)

மால்	எம்பெருமான்	சால நண்ணி செய்வன் என	மிகவும் பொருத்தமாகத் தலைக்கட்டித் தருகிறேன்' என்றருளிச் செய்ய,
உமது வாஞ்சை முற்றும்	'(ஆழ்வீர்) உம்முடைய அபேக்ஷிதங்களெல்லாவற்றையும்		
மன்னும் உடம்பின் முடிவில்	இந்த சரீரத்தின் முடிவிலே	தான் உகந்து மேல் அவனை	தாம் மனமகிழ்ந்து 'அப் பரம புருஷனை

சீர் ஆர் கண்ணபுரத்தே சேரும் எனும்	திருக்கண்ணபுரத்திற் சென்று ஆச்ரயியுங்கோள்' என்றருளிச் செய்த	நந்தமக்கு	நமக்கு
சீர்மாறன்	நம்மாழ்வார்	தான் தாரானோ	தமது திருவடிகளை ப்ரஸாதித்தருளமாட்டாரோ ?

* * * 'நானே அறியேன்' என்ற ஆழ்வாரை நோக்கி எம்பெருமான் 'ஆழ்வீர்! உமக்கு இந்த தேஹாவஸானத்திலே உம்மைப் பரமபதத்திலே கொண்டு போய் அடிமை கொள்ளக் கடவோம்' என்று காட்டிக்கொடுக்க, அத்தாலே திருவுள்ளமுவந்து அப்பெருமானைத் திருக்கண்ணபுரத்திலே சென்று சேருங்கோளென்று பரோபதேசம் பண்ணின பதிகம் * மாலை நண்ணி யென்பதாம். * மரணமானால் வைகுந்தங் கொடுக்கும்பிரான் * என்றதில் நோக்கு (கூ௰)

தாளடைந்தோர் தங்கட்குத் தானே வழித்துணையாம் *
காளமேகத்தைக் கதியாக்கி—* மீளுதலாம்
ஏதமிலாவிண்ணுலகிலேக வெண்ணும் மாறனென *
ஏதமுள்ளதெல்லாம் கெடும். (கூக)

தாள் அடைந்தோர் தங்கட்கு	தன் திருவடிகளைப் பற்றினவர்களுக்கு	விண் உலகில் ஏக எண்ணும்	பரமபதத்தில் எழுந்தருள எண்ணின
தானே வழித்துணை ஆம் காளமேகத்தை	தானே மார்க்கபந்துவாயின்ற காளமேகப் பெருமானை	மாறன் என	ஆழ்வார் என்று சொன்ன மாத்திரத்திலே
கதி ஆக்கி	வழிக்கு ரக்ஷகனாகக் கொண்டு	ஏதம் உள்ள அது எல்லாம் கெடும்	துக்கமென்று பேர்பெற்றவையெல்லாம் ஒழிந்துபோம்.
மீளுதல் ஆம் ஏதம் இலா	மீட்சியாகிற குற்றமில்லாத		

* * * "மார்க்கபந்து சைத்யம் மோஹநகந்த்ர மடுவிடும்" என்பது ஆசார்ய ஹ்ருதய ஸ்ரீஸூக்தி. இதே * மரணமானால் வைகுந்தங் கொடுக்கும் பிரான் * என்றபடியே 'தேஹாவஸானத்திலே பேறு' என்று எம்பெருமான் காட்டிக் கொடுக்கையாலே போக வொருப்பட்டார் ஆழ்வார்; அவர்க்குத் திருமோகூர்க் காளமேகப்பெருமான் வழித்துணையாக அமைந்தார்; இவ்விஷயம் * தாளதாமரைத் திருவாய்மொழியிலே அருளிச் செய்யப்பட்டது. (கூக)

கெடுமிடர் வைகுந்தத்தைக் கிட்டினாப்போல *
தடமுடையனந்தபுரந்தன்னில்—* படவரவில்
கண்டுயில் மாற்காட்செய்யக் காதலித்தான் மாறன் * உயர்
விண்டனிலுள்ளோர் வியப்பவே. (கூஉ)

மாறன்	நம்மாழ்வார்	தடம் உடை அனந்தபுரம் தன்னில்	தடாகங்களையுடைய திருவனந்தபுரத்திலே
உயர் விண் தனில் உள்ளோர் வியப்ப	உயர்ந்த பரமபதத்திலுள்ள நித்தியஸூரிகள் ஆச்சரியப்படும்படி	படம் அரவில் கண் துயில் மாற்கு	படமுடைய சேஷன் மீது பள்ளி கொண்டருளும் திருமாலுக்கு
கெடும் இடர் வைகுந்தத்தை கிட்டினாற் போல	துக்கமற்றதான ஸ்ரீவைகுண்டத்தையடைந்து அடிமை செய்யப்பெற்றாற் போல	ஆள் செய்ய காதலித்தான்	அடிமை செய்ய விரும்பினார்.

*** பரமபதத்தில் போனால் அங்குச் செய்யக்கூடிய கைங்கரியங்களைத் திருவனந்தபுரத்திலே சேஷசாயியான ஸ்ரீபத்மநாபப் பெருமான் திருவடிகளிலே தாமும் தமருமாகச் சென்று செய்ய விரும்பினபடியைக் * கெடுமிடராய வெல்லா மென்கிற திருவாய்மொழியிலருளிச் செய்தாரென்க. (கூo)

வேய்மருதோளிந்திரைகோன் மேவுகின்றதேசத்தை *
தான்மருவாத்தன்மையினால் * தன்னையின்னம்—பூமியிலே
வைக்குமெனச் சங்கித்து மால்தெளிவிக்கத்தெளிந்த *
தக்கபுகழ்மாற னெங்கள்சார்வு. (கூக.)

வேய் மரு தோள் இந்திரை கோன்	மூங்கில் போன்ற தோள்களையுடையளான பிராட்டிக்கு வல்லபனான எம்பெருமான்	தன்னை இன்னம் பூமியிலே வைக்கும் என சங்கித்து	தம்மை இன்னமும் இந்த ஸம்ஸாரத்திலேயே இட்டுவைக்குமோவென்று அதிசங்கித்து
மேவுகின்ற தேசத்தை	எழுந்தருளியிருக்குமிடத்தை	மால் தெளிவிக்க தெளிந்த	எம்பெருமான் தேற்றத் தேறின
தான் மருவா தன்மையினால்	தாம் புகப்பெறாமையினாலே	தக்க புகழ் மாறன்	தகுதியான புகழையுடைய ஆழ்வார்
		எங்கள் சார்வு	எமக்குப் புகல்.

*** தாம் மநோரதித்தபடியே அப்போதே அத்தேசத்திலே போய் அடிமை செய்யப் பெறாமையாலே கலங்கி 'பழையபடியே நமக்கு ஸம்ஸாரத்தில் விருப்பே சேஷித்துவிடுகிறதோ' என்று, ப்ரக்ருதி ஸம்பந்தத்தின் கொடுமையாலும் ஈச்வரஸ்வாதந்த்ரியத்தைப் பற்றவும் தமக்குண்டான அதிசங்கையை * வேய்மரு தோளிணைப் பதிகத்திலருளிச் செய்தாரென்க. மேலே சொன்ன அதிசங்கை முகபேதத்தாலே அருளிச் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அதாவது—ஒரு படுக்கையிலேகூட இருக்கச் செய்தே பசுமேய்க்கப் போகிற விடியற்காலம் வந்து, அக்காலத்துக்கேற்ற குயில் மயில் முதலானவற்றினுடைய பாடலாடல் முதலான அடையாளங்களையும் காண்கையாலே அவற்றையே கொண்டு 'கண்ணபிரான் பசுமேய்க்கப் போனான்' என்று அதிசங்கை பண்ணி நோவுபடுகிற இடைப் பெண்கள் பேச்சாலே அருளிச்செய்ததான * வேய்மரு தோளிணைப் பதிகத்திற்கு ஆழ்வார் தமக்குண்டான அதிசங்கையே உள்ளுறை பொருளாம்.

இதில் பத்தாவது பாட்டில் * செங்கனிவாயெங்களாயர் தேவே * என்றதின் சுவடறிந்து பூர்வர்கள் நிர்வஹித்தபடியைத் தழுவி "மால் தெளிவிக்கத் தெளிந்த" என்றருளிச் செய்யப்பட்டது. (கூக.)

சார்வாகவேயடியில் தானுரைத்த பத்திதான் *
சீரார் பலத்துடனே சேர்ந்ததனை—* சோராமல்
கண்டுரைத்தமாறன் கழலிணையே நாடோறும் *
கண்டுகக்குமென்னுடையகண். (கூஉ)

அடியில்	ஆரம்பத்தில் * வீடுமின் முற்றத்திலே	சீர் ஆர் பலத்துடனே சேர்ந்ததனை கண்டு	சிறந்த பலனோடே சேர்ந்த படியை பார்த்து
சார்வு ஆகவே	எல்லார்க்கும் உபாதேயமாகவே	சோராமல் உரைத்த	ஒன்றும் குறையாமல் அருளிச் செய்த
தான் உரைத்த பத்திதான்	தாமருளிச் செய்த பக்தியானது	மாறன்	ஆழ்வாருடைய

கழல் இணையே	உபய பாதங்களையே	என்னுடைய கண்	என்னுடைய கண்கள்
நாள்தோறும்	எப்போதும்	கண்டு உகக்கும்	ஸேவித்துக் களிக்கும்.

* * * திருவாய்மொழி யென்பது ஒரு சிறந்த சாஸ்த்ரம். உபக்ரமித்த அர்த்தத்தை உபஸம்ஹாரம் பண்ணுவதென்பது சாஸ்த்ரார்த்தமாகையாலே முதலில் உபக்ரமித்த பக்தியோகத்தை * சார்வே தவநெறிக் கென்கிற திருவாய்மொழியிலே உபஸம்ஹரித்தருளினரென்கிறது. "பிணக்கறவைச் சார்வாக நிகமித்து" என்ற ஆசார்யஹ்ருதய ஸ்ரீஸூக்தியும் காண்க. (௯௪)

கண்ணனடியிணையில் காதலுறுவார்செயலை *
திண்ணமுறவே சுருங்கச்செப்பியே—* மண்ணவர்க்குத்
தானுபதேசிக்கை தலைக்கட்டினன்மாறன் *
ஆனபுகழ்சேர் தன்னருள். (௯௫)

கண்ணன் அடி இணையில்	எம்பெருமானது பதவிணையில்	சுருங்க செப்பி	சுருக்கமாக அருளிச் செய்து
காதல் உறுவார் செயலை	பக்தியுடையவர்களின் செய்கையை	மண்ணவர்க்கு	இவ்வுலகத்தவர்களுக்கு
திண்ணம் உற	திடமாக		
மாறன்	ஆழ்வார்		
ஆன புகழ் சேர் தன் அருள்	சிறந்த கீர்த்தியோடே சேர்ந்த தமது க்ருபையினாலே	தான் உபதேசிக்கை தலைக்கட்டினன்	தாம் உபதேசிக்கும் தொழிலை முடித்துக் கொண்டார்.

* * * எம்பெருமான் தம்மைப் பரம பதத்திலே கொண்டு போகப் பதறுகிறபடியைக் கண்டு, சரம தசையிலே புதைத்துக் கிடக்கும் மஹாநிதிகளைப் புத்திரன் முதலானவர்க்குக் காட்டுமாபோலே ஆழ்வாரும் ஒருவருமிழவாதபடி எல்லார்க்கும் ஹிதங்களைச் சுருக்கமாக உபதேசிக்கவேண்டி * கண்ணன் கழலிணைப் பதிகத்திலே * நாள்வாய்மலரிட்டு நால்வாய் நாமமே * * பரமனவன் நாமம் * சுண்ணநன்மலரிட்டு நின்மின் தொழுமினே * என்றிப்படி மனோவாக் காயங்களாகிற கரணத்ரயத்தாலும் ஆகும் வ்ருத்தியை யுபதேசித்துத் தலைக்கட்டினாராயிற்று.

"செயலைச் சுருக்கச் செப்பி" என்றது 'செய்யவேண்டிய காரியத்தை ஸங்க்ஷேபமாக அருளிச்செய்து' என்றபடி. (௯௫)

அருளாலடியிலெடுத்த மாலன்பால் *
இருளார்ந்த தம்முடம்பையிச்சித்து—* இருவிசும்பில்
இத்துடன்கொண்டேக இசைவுபார்த்தேயிருந்த *
சுத்திசொல்லும் மாறன்செஞ்சொல். (௯௬)

அருளால்	க்ருபையினாலே	இத்துடன் கொண்டு ஏக	(தம்மை) இந்த சரீரத்தோடே கொண்டு போக
அடியில் எடுத்த மால்	(ஸம்ஸாரத்தில் நின்றும்) அடியிலே யெடுத்தருளின எம்பெருமான்	இசைவு பார்த்தே இருந்த	(தமது) அநுமதியை எதிர்பார்த்திருந்த
அன்பால்	ப்ரேம விசேஷத்தாலே	சுத்தி	அவனது சுத்தியை
இருள் ஆர்ந்த தம் உடம்பை இச்சித்து	ஹேயமான தமது திருமேனியை ஆசைப்பட்டு	மாறன் செஞ்சொல்	ஆழ்வாருடைய ஸ்ரீஸூக்தியானது
இருவிசும்பில்	பரமபதத்தில்	சொல்லும்	தெரிவிக்கும்.

* * * திருவாய்மொழி தொடங்கும் போதே * உயர்வற உயர்நலமுடையவன் * என்னும்படியாக அடியிலே தம்மை விஷயீகரித்தருளின ஸர்வேச்வரன் நம்மைப் பரமபதத்தேறக்கொண்டு போகத் திருவுள்ளம்பற்றி, இந்த சரமதிருமேனியோடே கொண்டுபோகப் பாரிக்க அதற்குத் தம்முடைய இசைவை யெதிர்பார்த்திருந்தமையை ஆழ்வார் * அருள்பெறுவாரடியார் பதிகத்திலே அருளிச் செய்தாரென்க. இப்பதிகத்திலே * இசைவின்றி யென்னெஞ்சத் தெப்பொழுதும் பிரியானே * என்ற பாசுரத்தில் ஸோக்ஷகவும், மேல்பதிகத்தில் * மங்கவொட்டுன் மாமாயை * என்றதை நோக்கியும் அருளிச் செய்தபடி.

இதில் மூன்றும்படியில் "இவரிசைவு பார்த்திருந்த" என்று சிலர் ஓதும் பாடம் மறக்கவும் மறக்கவும் தக்கது. அதில் 'இவர்' என்பது அக்வயிக்க வரியதன்று. இரண்டாம்படியில் 'தம்முடம்பை யிச்சித்து' என்றதுபோல இங்கும் 'தம்மிசைவு' என்னப் பொருந்துமேயல்லது இவரிசைவு என்னப் பொருந்தாது. இவ்விஷயம் ஆழ்ந்த வ்யுத்பத்தியுடையார்க்கே அவகாஹிக்கும். (௬௬)

செஞ்சொற்பரன்றனது சீராரும்மேனிதனில் *
வஞ்சித்துச்செய்கின்ற வாஞ்சைதனின் *—விஞ்சுதலைக்
கண்டவனைக்காற்கட்டிக் கைவிடுவித்துக்கொண்ட *
திண்டிறல்மாறன் னந்திரு. (௬௭)

செஞ்சொல் பரன்	செஞ் சொற்களாலே பிரதிபாதிக்கப்படுகின்ற பரமபுருஷன்	கை விடுவித்துக் கொண்ட	(அவனது மாயவலையில் தாம் அகப்படாதபடி) தம்மை விடுவித்துக் கொண்ட
சீர் தனது ஆரும் மேனி தனில்	தம்முடைய சிறந்த திருமேனியிலே		
வஞ்சித்து செய்கின்ற வாஞ்சை தனின் விஞ்சுதலை கண்டு	வஞ்சனையாகச் செய்கிற விருப்ப மிகுதியைக் கண்டு	திண் திறல் மாறன்	திடமான சக்தியையுடையரான ஆழ்வார்
அவனை கால் கட்டி	அவன் திருவடிகளைக் கட்டிக் கொண்டு	நம் திரு	நமக்குச் செல்வம்.

* * * தம்மோடே வந்து கலந்து தமக்கு விதேயனாய்த் தம் திருமேனியிலே மிகுந்த அபிநிவேசமுடையனாய்த் திருமேனியோடே தம்மைத் திருநாட்டிலே கொண்டு போகவேணுமென்று எம்பெருமான் காட்டுகிற ருசாதிசயத்தைக் கண்ட ஆழ்வார் 'ஐயோ! இவ்வழுக்குடம்பின் தோஷ மிகுதியை யறியாமல் சாகாக்கனாயிருக்கிற இவனுக்கு இதின் தோஷத்தை யுணர்த்தினேனாகில் இத்தைத் தவிர்வன்' என்று நினைந்து இதின் தோஷங்களை அவனுக்கறிவிக்க, அபிமதவிஷயத்தில் அழுக்கு உகப்பாரைப்போல அது தானே அவனுக்கு மேல்விழுகைக்கு உடலாக 'பிரானே! இந்த விருசையை நீ தவிர்ந்துக்கொள்ளவே வேண்டும்" என்று அவனைக் கால்கட்டி அந்த வாஞ்சையை விடுவித்துக் கொண்டாராழ்வார் * செஞ்சொற்கவிகாளென்கிற திருவாய்மொழியிலே.

ஸர்வசக்தனான அவனுடைய பிடிவாதத்தையும் ஆழ்வார் ஸ்வசக்தியாலே மாற்றினாராதலால் 'திண் திறல் மாறன்' என்று மாமுனிகளிடம் விருது பெற்றாரென்க.

* மங்கவொட்டுன் மாமாயை * என்கிற பாசுரம் இத்திருவாய் மொழிக்கு உயிரானது. "வேர் சூடுமவர்கள் மண்பற்றுக் கழற்றாதாப்போலே ஜ்ஞானியை விக்ரஹத்தோடே ஆதரிக்

ரும்" என்கிற ஸ்ரீவசநபூஷண ஸ்ரீஸூக்தியும் "வேர் சூடுவார் மண்பற்றுப்போலே" என்கிற ஆசார்ய ஹ்ருதய ஸ்ரீஸூக்தியும் இங்கே அநுஸந்தேயம். (கூஎ)

திருமால் தன்பால் விருப்பம் செய்கின்ற நேர்கண்டு *
அருமாயத்தன் றகல்விப்பானேன்—* பெருமால்நீ
இன்றென்பால்செய்வா னென்னென்ன இடருற்று நின்றான் *
துன்னுபுகழ்மாறனைத்தான் சூழ்ந்து. (கூஅ)

திருமால் தன் பால் விருப்பம் செய்கின்ற நேர் கண்டு	ஸர்வேச்வரன் தம்பிடத்து அதிகமான ஆதரம் செய்யும்படியைக் கண்டு	நீ பெருமால் செய்வான் என் என்ன	'நீ மிக்க வ்யாமோஹத்தைச் செய்வானேன்?' என்று (ஆழ்வார்) கேட்க,
அன்று அரு மாயத்து அகல்விப்பான் என்	'(எம்பெருமானே!) இதற்கு முன்பெல்லாம் (என்னை) ப்ரக்ருதியிலே யிட்டு வைத்து அகற்றிவிடுவானேன்?	தான்	(அப்போது) எம்பெருமான் தான்
		துன்னு புகழ்	மிக்க புகழையுடையரான
		மாறனை சூழ்ந்து	அவ்வாழ்வாரை வளைந்து கொண்டு
இன்று என் பால்	இப்பொழுது என்னிடத்தில்	இடர் உற்று நின்றான்.	(அவர் கேட்ட கேள்விக்கு விடை சொல்ல மாட்டாமல்) தடுமாறி நின்றான்.

* * * எம்பெருமான் ஆழ்வார் பக்கலிலே அளவுகடந்த அபிநிவேசத்தைக் காட்டத் தொடங்கினன்; அது கண்ட ஆழ்வார் 'பிரானே! இன்றளவும் என்னைப் படுகுழியிலே தள்ளி வைத்து இன்று இங்ஙனே ஆதரிப்பதற்கு என்ன ஹேது?' என்று மடிபிடித்துக்கேட்க, அதற்கு ஒரு மறுமாற்றமும் சொல்லப் போகாமையாலே எம்பெருமான் தடுமாறி நின்றான்; என்பது * திருமாலிருஞ் சோலைமலை யென்றே னென்னத் திருவாய்மொழியிலருளிச் செய்யப்பட்டதாம். ஆசார்ய ஹ்ருதயத்தின் முடிவில் "இன்று அஹேதுகமாக ஆதரிக்கிற நீ அநாத்ய காதரேஹது சொல்லென்று மடியைப் பிடிக்க" என்று தொடங்கி விரிவாக அருளிச்செய்துள்ள விஷயங்கள் இங்கே அநுஸந்தேயம். (கூஅ)

சூழ்ந்துநின்ற மால்விசும்பில் தொல்லைவழிகாட்ட *
ஆழ்ந்ததனை முற்றுமநுபவித்து—* வாழ்ந்தங்
கடியருடனே யிருந்தவாற்றை யுரைசெய்தான் *
முடிமகிழ்சேர் ஞானமுனி. (கூகூ)

முடி மகிழ் சேர் ஞானம் முனி	திருமுடியிலே வகுளமாலை பணிந்த ஞானமுனிவரான ஆழ்வார்	அதனை முற்றும் ஆழ்ந்து அநுபவித்து	அங்குள்ள அநுபவங்களையெல்லாம் ஆழ்ந்து அநுபவித்து
சூழ்ந்து நின்ற மால்	தம்மைச் சூழ்ந்து நின்ற எம்பெருமான்	அங்கு வாழ்ந்து	அவ்விடத்திலே வாஸம் பண்ணி
விசும்பில்	பரமபதத்தில்		
தொல்லை வழி காட்ட	அநாதி மார்க்கமான அர்ச்சிராதி மார்க்கத்தைக் காட்டிக் கொடுக்க	அடியருடனே இருந்த ஆற்றை உரை செய்தான்	நித்யமுக்தர்களுடனே கூடியிருந்தபடியை அருளிச் செய்தார்.

* * * எம்பெருமான் ஆழ்வாரைத் திருநாட்டிலே கொண்டு போய் வைத்து இவரும் தானுமாக அநுபவிப்பதாய் மநோரதிக்க இவர்க்கு அர்ச்சிராதி மார்க்கத்தையும் அங்குள்ளார் பண்ணும் ஸத்கார விசேஷங்களையும் பரமபதப்ராப்தியையும் அங்கு நடைபெறும் விசேஷங்களையும் தன்னுடைய ஸ்வரூபரூப குணவிபூதிகளையும் விசதமாக இவர் கண்டநுபவிக்கலாம்படி பரஜ்ஞாக தசையைப் பிறப்பித்துக் காட்டிக்கொடுக்க, இவரும் அவற்றை அநுபவித்தாராகத் திருப்புளியாழ்வாரடியிலிருந்து கொண்டே கண்டநுபவித்து * அந்தமில் பேரின்பத்தடியரோடிருந்து தாம் பெற்ற அப்பேற்றை * சூழ்விசும்பு பதிகத்திலருளிச் செய்தாரென்றதாயிற்று. (கூகூ)

முனிமாறன் முன்புரைசெய் முற்றின்பம் நீங்கி *
தனியாகினின்று தளர்ந்து * நனியாம்
பரமபத்தியால் நைந்து பங்கயத்தாள் கோனை *
ஒருமையுற்றுச் சேர்ந்தா னுயர்ந்து. (கOO)

முனி மாறன்	சடகோப மாமுனிவர்	பங்கயத்தாள் கோனை	திருமாலை
முன்பு உரை செய்	கீழே அருளிச் செய்த	ஒருமை உற்று உயர்ந்து சேர்ந்தான்	திருவுள்ளத்தாலே ஒருமைப்பட்டு அதனாலே நித்யஸூரிகளின் உயர்வையுடையராகி எம்பெருமானோடே சேர்ந்தாராயிற்று.
முற்றின்பம் நீங்கி	இன்பம் முழுதும் நீங்கினவராகி		
தனி ஆகி நின்று தளர்ந்து	தனிமையாய் நின்று வருந்தி		
நனி ஆம் பரமபத்தியால் நைந்து	அதிகமாக விளைந்த பரம பக்தியினால் பரிபக்வராய்		

* * * சூழ்விசும்பணி முகிலென்கிற கீழ்த்திருவாய்மொழியிலே பரம பதத்திலேபுக்குப் பரிபூர்ணாநந்த சாலியாய் நித்யஸூரிகள் திரளிலே யிருக்கிறபடியாகத் தம்மை யநுஸந்தித்தது விசதஜ்ஞாநமாத்ரமாய் உள்ளபடியே யன்றிக்கே யொழிகையாலே, மேருமலையுச்சியிலே இன்பம் தலைச்சிறப்ப விருந்தவன் பேராழமான பாதாளத்திலே தலைகீழாகத் தள்ளுண்டு விழுந்து நோவுபடுமா போலே இப்பிறவிப் பெருங்குழியிலேயே தனியே தாமிருக்கிறபடியைக் கண்டு ஆற்றாமை தலையெடுத்துப் பெருமிடறு செய்து கூப்பிட்டுப் பெரிய ஆர்த்தியோடே திருவடிகளிலே சரணம்புக, பெரிய திருவடி திருத்தோளிலே பெரிய பிராட்டியாரோடேகூட இவர் அபேக்ஷித்தபடியே எம்பெருமான் வந்து தோற்றி, காற்கட்டான ப்ரக்ருதிஸம்பந்தத்தையுமறுத்து திருநாட்டிலே கொண்டுபோய் நித்யஸூரிகளோடே ஒரு கோவையாக்கி நித்ய கைங்கர்யம் கொண்டருள, இங்ஙனம் தாம் * அவாவற்று வீடுபெற்ற படியை * முனியே நான்முகனே யென்கிற திருவாய்மொழியில் அருளிச் செய்து தலைக்கட்டினாராழ்வார் — என்றதாயிற்று. (கOO)

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

